3 (33)
MART 1977

GÜNCEL GÖREV DEMOKRATİK SEÇİM HÜKÜMETİ

DİSK

TÜRKİYE
DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
AYLIK YAYINI

en az 50 TL. ile bir yıllık abonemizsiniz...

Dergimiz, 5nci Genel Kurulumuz'dan sonra 16ncı sayısı ile birlikte yeni bir öz ve biçim ile yayın hayatına devam etti.

O günden bu yana, sizlerden gelen tasfiyeler ve istekler, eleştiriler ve dilekler, çalışmalarımızda bizlere büyük ölçüde yardımcı oldu.

DİSK DERGİSİ, sürekli olarak okurlarına başvuruyor ve yayın organımızın daha ilginç, daha zengin içeriğe sahip olması için, önerilerinizin sürekli olmasını istemektedir.

Sizlere, yeniden başvurarak aşağıdaki soruları cevaplamanızı (yanıtlamanızı) rica ediyoruz:

- Dergide yayınlanan yazıların, hangileri sizde derin bir iz bıraktı, niçin?
- Dergide hangi konulara ağırlık verilmesini istiyorsunuz?
- Dergide ele alınmasını istediğiniz konular nelerdir?
- Hangi yazıları beğenmediniz ve niçin?
- Başka önerileriniz var mı?

Sizlerden, bu sorularımızı yanıtlamanızı bekliyor ve mektuplarınızı aşağıdaki adrese göndermenizi rica ediyoruz:

Adresimiz: DİSK DERGİSİ, Londra Asfaltı, Merter Sitesi, Sendikalar Binası, Bayrampaşa - İstanbul

3 (33)

MART 1977

DİSK

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	SAYFA
Başyazı	106
1976'dan 1977'ye	108
«Seçimlerde CHP'yi Destekliyoruz»	111
Tok'u çok aç'ı yok özgür bir Türkiye için mücadele veriyoruz	112
DİSK Bölge Temsilcilikleri karşı karşıya bulundukları görevlerin üstesinden geleceklerdir	116
Muhteşem bir dayanışmanın ve birliğin sonucu	120
8 Mart dünya kadınlarının dayanışma bayrağı...	128
12 Mart'ın bir daha yaşanmaması güvencesi işçi sınıfının öncü gücü ve tüm ilerici güçlerin demokratik güçbirliğidir	134
Eskimiş Yeni oyun: Grub Sözleşmeleri	137
Selam olsun DİSK'e	143
Kronoloji/Şubat	149
Ayın yorumu	152

Sahibi: Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına, Genel Başkan: KEMAL TÜRKLER ● Yazı İşleri Müdürü: Hüsnü DİLLİ ● İdare Yeri: DİSK, Merter Sitesi, Sendikalar Binası, Aksaray/İSTANBUL ● Telefon: 25 89 68 Bağışlar için posta çeki No: 96 814 ● Dizgi: Kent Basımevi Piyerloti Caddesi Öztürk Han No: 26 - 28/1 ● Baskı: Öz - Akın Matbaası / Film ve Montaj: Tab Grafik ● Baskı tarihi: 6 - 4 - 1977

başyazı

Sendikalar işçi sınıfının çıkarlarını korumak ve geliştirmekle yükümlüdürler. İşçiler sendikalara bunun için üye olurlar. Gerçek işçi sınıfı sendikaları bu görevi gerektiği gibi yerine getirebilmek için ikili bir savaşım sürdürürler. Bir yandan işgücünün yeniden üretiminin koşullarını iyileştirmeye çalışırken, bir yandan da işgücünün meta olmasına son vermek insanın insan tarafından sömürülmediği bir düzenin kurulması için, sürekli bir mücadele verirler. Yani ikili bir görevleri vardır. Sömürüyü sınırlamak ve onu ortadan kaldırmak. Bu iki mücadele, aynı anda yürütülür. Sarı sendikaçılık ise sermayenin, varlığını korumak için, işçi sınıfına kurduğu bir tuzaktan başka birşey değildir. Sendikaların görevlerini sadece işgücüne bazı ekonomik haklar sağlamaya indirgeyen sarı sendikacılık, sömürünün varlığına bir itirazı olmadığı için sermayeyle her konuda sonuna kadar bağlıdır. Bu yüzden işçilere ekonomik haklar alma konusunda da öncelikle sermayenin çıkarlarını dikkate almak zorundadır.

Tüm Kapitalist ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de işçi sınıfı ile işveren sınıfı arasındaki uzlaşmaz mücadele, sınıf sendikacılığı ile sarı sendikacılık arasındaki mücadele biçiminde de ortaya çıkmaktadır. İşçi sınıfı bir yandan işbirlikçi tekelci sermayenin yaşama ve çalışma şartlarına karşı giriştiği saldırı ve tertipleri boşa çıkarmaya çalışırken, aynı anda da sermayenin öne sürdüğü sarı sendikacılık engelini aşmaya uğraşmaktadır.

İki sınıf arasındaki mücadele derinleştikçe, sarı sendikacılığın gerçek yüzü daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. İki sınıf arasında tarafsızmış gibi görünmek gittikçe daha olanaksız olmaktadır. Artan sayıda işçi tarafından açıkça görünen gerçek şudur: Iki sınıf var. Ya işveren sınıfından yana olacaksın, ya da işçi sınıfından.

İşte bu nedenle sarı sendikacılığın işi çok daha zorlaşmaktadır. İşçilere karşı onların çıkarlarını korur görünmek, aslında sermayenin sömürüsünü azgınlaştırmaya hizmet etmek. Bu ikili «görev» sarı sendikalar için çok daha zor yerine getirilebilir olmaktadır.

Türk - İş'in günümüzde içinde bulunduğu bunalım bu açmazın bir ifadesidir. DİSK'in öncülüğünde her gün artan ölçüde geliştirilerek yaygınlaşan sınıf sendikacılığı, tüm işçiler üzerinde olumlu etkilerde bulunmaktadır. Ve elbette Türk İş'e üye işçileri bu etki alanının dışında düşünmek olanaksızdır. Çünkü iki sınıf arasındaki mücadele ülke çapında yürüyen bir mücadeledir. Türk - İş' in tabanında sömürüye karşı daha etkin bir mücadele, demokrasinin geliştirilmesi için kararlı bir tavır taleplerinin son dönemlerde giderek yükselmesi, doğrudan iki sınıf arasındaki mücadelenin keskinleşmesinin ve bu mücadelede DİSK'in sendikal planda görevlerini başarıyla yerine getirmesinin bir sonucu olmaktadır.

İşbirlikçi tekelci sermaye ile tüm emekçi halk arasındaki mücadele günümüzde faşizm ile demokrasi arasındaki mücadele şeklinde öne çıkmaktadır. Sömürücü güçler işçi sınıfının ve tüm çalışanların her türlü demokratik hak ve özgürlüğüne karşı yoğun bir saldırı içindedirler. İşçi sınıfı ise, işveren sınıfına karşı mücadelesini demokrasi şartları altında sürdürmeden yanadır. Demokrasi şartlarında işveren sınıfına karşı mücadele daha etkin ve yaygın araçlara kavuşur.

DİSK bu konumda önümüzdeki seçimlerde CHP'yi destekleme kararı almıştır. Öte yandan seçimlerin güvenlik içinde

yapılabilmesi için geçici seçim hükümeti talebi DİSK tarafından savunulmaktadır. Gerici güçlerin MC iktidarı altında yapılacak bir seçimden gerici bir iktidar çıkarma hesapları kendi açılarından ne kadar gerçekçiyse, işçi sınıfının eli yurtsever kanına bulaşmamış bir seçim hükümeti ile gidilecek bir seçimden demokratik güçlerin kazançlı çıkması için mücadele etmesi de o kadar doğrudur.

DİSK'in tavrı açık ve nettir. Bu tavır işçi sınıfının çıkarlarını daima her türlü faaliyetinin temel taşı sayan sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışının bir gereğidir. Bu yüzden önümüzdeki seçimlerde CHP'yi destekleme kararı 20 - 21 Şubat 1977 tarihinde toplanan DISK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi'nin ortak toplantısında oybirliğiyle alınmıştır.

Sarı sendikacılık son yıllarda bir bunalım içindedir. Türk-İş'e bağlı sendikaların tabanlarından yükselen olumlu sesler, şimdiye kadar siyasete karışmama ilkesini gütmüş olan (yani kısaca siyaseti işveren sınıfına özgü bir faliyet kabul etmiş olan) Türk - İş'i en azından seçimler konusunda siyasî bir tavır almak zorunda bırakmıştır.

Bilindiği gibi, uzun bir süredir Türk - İş Yönetim Kurulu, seçimlerde hangi partiyi destekleyeceğini karara bağlayamamaktadır. İçinde bulunduğumuz koşullarda bu konuda net bir karar da alamayacaktır.

İşveren sınıfının önde gelen bir desteği olarak sarı sendikacılık, seçimlerde işçi sınıfının çıkarına bir tavır alamaz.

Sarı sendikacılık tabanından yükselen ve her geçen gün etkinliği artan olumlu sesler varken, işçi sınıfının çıkarlarına tamamen ters düşen bir partiyi destekleme kararı da alamaz. Bu, yalnızca kendi çöküşünü bile bile hızlandımak olur. Sermaye yıllardır besleyip büyüttüğü sarı sendikacılığı bu kadar kolay yok olmasına elbette göz yumamaz.

Türk - Iş'in kararsızlığının temeiinde bu açmaz yatmaktadır. Dediğimiz gibi, iki sınıf arasındaki mücadele her geçen gün keskinleşmektedir. Bu koşullarda Türk - İş'in kararsızlığı, yalnızca, yönetiminin gerçek yüzünü ortaya çıkaran bir belge olmaktadır. Türk - İş'e üye işçiler de, bu sarı yüzü, bugün daha yakından görmektedirler. Kendi çöküşünü geciktirmek için Türk - İş yönetiminin başvurmak zorunda kaldığı bu kararsızlık, savunduğu sendikacılık anlayışının gerçekten çöküşünü hızlandırmaktan başka bir sonuç vermeyecektir. Bu, özünde, çağımız koşullarında tekelci sermayenin çaresizliğinin sendikal plandaki yansımasından başka bir şey değildir.

Yıllardır partiler üstü politika lâfazanlığı altında egemen sınıfın parti ve iktidarlarına kayıtsız şartsız bağlılık yolunu izleyen Türk - İş yönetimi, sınıf mücadelesinin kendini zorladığı yerde şimdi ister istemez «parti destekleme» gibi bir sorunla, karşı karşıya kalmıştır. Bu soruna da gene sermaye sınıfının çıkarları açısından yaklaşmaktan başka bir yolu olmayan Türk - İş yönetiminin bu iflası, aynı anda sarı sendikacılığın tarih önünde bir kere daha mahkûm edilmesinden başka bir şey değildir.

İşçi sınıfı zor ve güçlü mücadelelerle karşı karşıyadır. Bu mücadelelerde kalıcı bir başarının temel koşullarından birisi de işçi sınıfının birliğinin sağlanmasıdır. İşçi sınıfının sendikal birliği, işçi sınıfı birliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. O zaman sarı sendikacılığa karşı mücadele, hayatî bir önem taşır. Türkiye işçi sınıfının önündeki en önemli sorunlardan birisi de budur. DİSK'in yürüttüğü demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı **Türk-İş yönetiminin politikasında somutlanan sarı sendikacılığın** panzehiridir. Bu mücadele, bir yandan sürekli olarak Türk-İş'i geriletip DİSK'i güçlendirmekte, bir yandan da Türk - İş'in içindeki sarı sendikacılığa karşı tepkileri yoğunlaştırmaktadır. Sarı sendikacılık büyük darbeler yemektedir. İki konfederasyon arasındaki mücadele Türk - İş sürekli zayıflamakta, öte yandan Türk - İş içinde sarı niteliği iyice açığa çıkmış olan yöneticilere karşı muhalefet artmaktadır. Bu durumda ikili bir gelişme hızlanarak yol almaktadır. Bir yandan DİSK'i güçlendirmek, işçi sınıfının en bilinçli üyelerinin etkin sendikal örgütü olarak iki sınıf arasındaki mücadelede başarılı kılmak, bir yandan da Türk - İş'in bu mücadelede güç ve eylem birliği yapılabilecek bir örgüt haline gelmesine katkıda bulunmak.

Sarı sendikacılık sermaye sınıfının bir buluşudur. Sınıf sendikacılığı işçi sınıfının vazgeçilmek bir silâhıdır. İki sınıf arasındaki mücadelede uluslararası ve ulusal planda işçi sınıfı güçlendikçe, sarı sendikacılığın çökmesi mukadderdir. «Partiler üstü politika»dan, «parti destekleme»de kararsızlığa sürüklenen Türk - İş'in durumu ve bunun karşısında her geçen gün etkinliği artan DISK'in varlığı, bu evrensel gerçeğin ülkemizdeki açık kanıtlanması değil de nedir?

1976'dan 1977'ye...

"hava döndü, işçiden işçiden esiyor yel"

«Tarih sınıflar savaşımının bir ürünüdür.» Bu bilimsel doğru 1976 yılı boyunca geniş kitlelerin gözünde daha açık bir biçimde kanıtlandı. Sermaye ile emek arasındaki savaşımın keskinleşmesi geçtiğimiz yıl çok daha açık ve belirgin biçimler aldı. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ile emekçi halk arasındaki çelişkiler daha netleşti. Siyasal gelişmelerin bu iki kamp, bu iki çekim kutbu arasındaki savaşımın doğrudan bir sonucu olduğu daha kolay görülebilir oldu. Hatta denilebilir ki, Türkiye uzun yılların gelişme birikimlerini 1976'da, bir yıl içinde yaşadı. Aynı anda da, normal dlönemlerde uzun yıllar sürebilecek gelişme ve birikimler yaratıldı. Sosyal gelişim hızlandı savaşım keskinleşti.

Sömürücü güçler 1975'de oluşturdukları MC iktidarı ile 1976'da girdiler. Hatırlanacaktır, MC'nin kurulması bile, zor sağlanmıştı. İşveren sınıfının elindeki dört ayrı partiyi birleştirmesi, bu da yetmeyince beşinci bir partiyi bölerek bunun milletvekillerinin önemli bir kısmını MC'nin yanına çekmesi gerekmişti. Sadece bu olgu bile, yani dört buçuk partiden bir hükümet kurulması bile, önemli bir göstergedir. Çünkü, ilerleyen toplumsal muhalefet karşısında işveren sınıfı, elindeki dört aynı partiyi birleştirmekten başka yol bulamamıştı. Halkın karşısında gerici güçler birleşmek zorunda kalmışlardı. Aralarında geçmişte çok çeşitli düşmanlıklar bulunan burjuva politikacıları belli bir zorlama ile bir araya gelmiş, aralarındaki çatışmaları ikinci plana atmak zorunda bırakılmışlardı.

Böylelikle özgür, insanca bir düzen için savaşan milyonlarca emekçinin oluşturduğu geniş halk muhalefetinin ilerlemesi karşısında gerici faşist karması bir cephe oluşturuluyor ve parababaları sömürü çarkını birlikte döndürmek için birleşiyorlardı.

Ancak 1976 yılı boyunca başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi insanların yığınsal karşı çıkışlarının güçlenmesi tekelci sermayenin planlarını bozdu. MC, memleketi tekelci sermaye için güllük gülistanlık bir duruma, sömürüye karşı çıkan güçlerin sindirildiği serbest bir av alanı haline getirme gücüne ve yeteneğine sahip değildi. Attığı her adım başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Ne meclislerden sermaye daha fazla kâr sağlamada yardımcı olacak yeni kanunlar geçirilebiliyor, ne de kitlesel karşı koyuş önlenebiliyordu. DGM'ler, TÖB-DER'in kapatılması, Dalokay'ın görevden alınması, TRT ve benzeri konularda MC'nin sürekli yetersiz kalışı, üstelik kendisine verilen görevleri yerine getirebilmek için Anayasa'yı, yasalar, mahkeme kararlarını çiğnemek zorunda kalması, onun toplumsal tabanını daraltıyor, muhalefet ise yığınsallaştırıyordu. Tekelci sermaye yeni çözümler, yani; kârını daha da

artırmanın yollarını, **aramak zorundaydı.**

Bu zorunluk en açık bir biçimde işveren örgütlerinin girişimlerinde ortaya çıkıyordu. 1976 boyunca bütün önemli işveren örgütleri yeni adımlar at mayı kararlaştırdı. Toplu sözleşme düzeninin değiştirilmesi, ücret artışlarını önlemek üzere grup sözleşmeleri uygulaması, DİSK ve bağlı sendikaları çökertmek için dayanışma fonlarının kurulması, toplu sözleşmelerin işkolu düzeyinde ve işveren sendikaları tarafından yapılması, ücretlerin dondurulma sı — bütün bu ve benzeri konularda tekelci sermaye, yeni tertiplere başladı, yeni örgütlenmelere gitti.

Ekonomik plandaki bu saldırılarını başarıya ulaştırmaları için, demokratik hak ve özgürlüklerin tedricen ortadan kaldırılması gerekiyordu. Tersi durumda işçi sınıfının işverenlerin aşırı sömürü ve kâr hevesleri ne kolay kolay boyun eğmediğini tarih ve içinde bulunduğumuz sınıflar savaşımı açıkça gösteriyor.

1976'da, tekelci sermaye MC'nin yetersiz olduğunu daha iyi kavradı. Tıpkı, halkın, demokratik bir iktidarın zorunluğunu daha iyi kavradığı gibi...

İşte bütün 1976 yılı bu anlamda her iki tarafın da kendi çıkarı doğrultusunda daha köklü çözümler için savaşımı derinleştirdiği, güçlendirdiği bir yıl oldu. Tekelci sermaye ve arkasındaki emperyalist güçler bütün yıl boyunca faşizmi getirmeye uğraştılar. Çıkarlarını korumak, sömürülerini artırarak **sürdürmek için, kendi kârlarından başka hiçbirşeyi düşünmeyen bu asalak ve vurguncu güçler, kitlelerin sahip olduğu hak ve özgürlükleri toptan yok etmek, sömürüye karşı çıkan güçleri ezmek için son çare olarak faşizmi görüyorlar. Saldırı ve cinayetlerin artması, MHP ve Ülkü Ocakları'nın faşist bir darbe ortamı hazırlama çalışmaları bu çalışmaların emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından desteklenmesi hep bu amaca hizmet etti. Tekelci sermayenin doymak bilmeyen sömürü hırsını gerçekleştirmeye MC bile yeterli olamıyordu. O zaman MC'yi kullanarak daha faşist, demokratik hak ve özgürlükleri bütünüyle ortadan kaldıracak bir yönetime geçiş sağlanmalıydı. 1976'da faşist saldırılar, tertip ve tuzaklar bunun için yoğunlaştı. Sıkıyönetim getirme çabaları hep bu amaca yönelikti.**

1976 bu anlamda faşist güçler için görünüşte **bir tırmanış, etkinliklerini artırış yılı oldu.**

Fakat toplumun iki temel sınıfa bölünmüş durumda olduğu hiç unutulmamalı... Faşist girişimlerin tezgâhlayıcısı tekelci sermayenin karşısında geniş emekçi yığınlar var. Bütün gelişmeler, her siyasal olay, bu iki kamp arasındaki savaşım içerisinde oluşuyor ve biçimleniyor.

Nitekim 12 Mart döneminin faşist uygulamalarının anısını hâlâ taşıyan ve mevcut düzenden hiçbir şekilde hoşnut olmayan emekçi sınıf ve tabakaların antifaşist savaşımı da bütün yıl boyunca güç kazandı. Kimse alanı işbirlikçi tekelci sermayeye bos bırakmaya niyetli değildi. Çalışan, işgüçlerini satarak yaşayan insanlar sömürü ve baskıyı daha azgınlaştırma girişimlerini onaylayacak değillerdi.

Ve görüldü ki bir yandan faşizm tırmandırılırken, aynı an da da faşizme karşı savaşım, işçi sınıfının öncülüğünde **ülke çapında gelişiyor, güçleniyor. Barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerlemeden yana güçler büyümelerini ve etkinliklerini artırıyorlar. 1976 yılı, bu açıdan, ilerici güçlerin daha bilinçli, daha birlikte, daha örgütlü ve daha güçlü bir savaşım yürüttükleri, memleketteki etkinliklerini artırdıkları bir yıl oldu. «Faşizme geçit yok»,** milyonların sloganı oldu.

Faşist girişimler bu yüzden sonuçsuz kaldı ve kalıyor. Tekelci sermaye zaten sınırlı olan demokrasiyi, tamamen yoketmeyi başaramadı. İşte bu anlamda **faşist tırmanış sadece görünüşte tırmanıştır. Halkın dirençli karşı koyuşu sermaye kodamanlarının bu çözüm yolunu tıkamaktadır. Ve hızla tırmanan ve hızla güçlenen emekçi halkın ve** onun **önünde** yürüyen **işçi sınıfının savaşımıdır.** Bu anlamda faşist güçler, saldırı ve tertipleriyle sadece kendi mezarlarını kazıyorlar.

Savaşımın böylesi keskinleşmesinin temelinde kapitalizmin iflası yatıyor. Dünya sosyalist sisteminin, uluslararası işçi hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketinin, **emperyalizmi dünya çapında, artan ölçüde geriletmesi yatıyor.**

1976'da, Türkiye'deki siyasal ve sosyal gelişmelere damgasını vuran temel olgu kapitalizmin hem uluslararası planda hem de ulusal planda güç yitirmesi oldu. Elbette sermaye güçlerinin zayıflaması aynı zamanda barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerlemeden yana olan güçlerin kuvvet kazanması ile eş anlamlı oluyor. Çünkü sömürü ve baskıdan yana olan güçler ve «varlıkları bunlara bağlı olanlar», durdukları yerde, kendiliğinden zayıflamıyorlar!.. Bunları gerileten zayıflatan temel güç: başta işçi sınıf olmak üzere emekçi halkın demokrasi savaşımıdır.

Bu savaşım, en açık ve keskin biçimine Devlet Güvenlik Mahkemeleri konusunda ulaştı. İki sınıf ve yandaşları, en açık biçimde, bu olayda karşı karşıya geldiler. Tarihsel öneme sahip ve «sınıfsal savaşım» yaşandı. Sermaye bütün gücüyle saldırıya geçti. Çalışan ve sömürülen insanlar halktan yana bütün güçler birlikte karşı koydular. Gerici ve ilerici güçler arasındaki kamplaşma en keskin şekilde ortaya çıktı. Ve sonuçta demokrasi düşmanları savaştan yenik çıktılar. İşçi sınıfımız, MC'ye karşı olan toplumsal muhalefeti aynı sel yatağında birleştirmeyi başardı. Bu yolda vargücüyle çalıştı. 1976 yılı içindeki mitingler, gösteriler, yürüyüşler memleket çapında yükseldi. Kitleler savaşıma artan ölçüde katılıyor, demokratik güçbirliği eylem için de gelişiyordu. Özellikle DİSK'in yürüttüğü kitle eylemleri büyük boyutlara ulaştı. Genel Sekreterimiz büyük savaşçı GÜZELCE'nin cenaze töreninden, 1 Mayıs gösterisine, Bursa mitinginden, 16 Eylül Genel Yası'na kadar işçi sınıfımızın sürdürdüğü tarihsel öneme sahip kitle eylemleri, tekelci sermayeye ve faşizme tertipçilerine büyük darbeler vurdu.

Bir tarafta TÖB-DER, Türkiye Barolar Birliği, İ.K.D., TÜTED, TÜSDER, İGD, TÜM-DER, TMMOB, İM-DER, KÖY KOOP, gibi çeşitli halk kesimlerinin çıkarlarını savunan örgütlerin yer aldığı eylemler, diğer taraftan CHP'nin demokratik tavırları kitlesel eylemlerin gelişmesine katkıda bulundu.

Başka önemli bir olgu da 1976 boyunca bütün kitle örgütlerinin hem nicelik olarak, hem de nitelik olarak sürekli bir güçlenme içinde olmaları ve hepsinden önemlisi demokratik örgütler arasındaki güç ve eylem birliğinin geçmişe oranla önemli gelişmeler göstermesiydi. Faşist tertiplerin boşa çıkmasında bu eylem birliğinin ve bu birliği sağlama yolunda çaba harcayan işçi sınıfımızın, DİSK'in, belirleyici önemini saptamak gerekir.

«Faşizme geçit yok» sloganı altında birleşenlerin işçi sınıfının öncülüğündeki savaşımının güçlenmesi, birçok konunun siyasal savaşım gündeminde yeralabilmesini de sağladı. 1 Mayıs'ın, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nün, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün, 11 Eylül Şili Halkı ile Dayanışma Günü'nün kutlama toplantıları, Barış ve Silâhlanma sorunlarına açıkça ve etkin olarak sahip çıkılması, uluslararası birlik ve dayanışmanın geliştirilmesi yolunda atılan adımlar... Bütün bunlar, hep belli bir güçlenmenin ürünleridir. Aynı anda da demokrasi, barış ve sosyal ilerleme savaşımını daha da güçlendiren adımlardır.

Aynı şekilde, 141 ve 142'nci maddelerin kaldırılması, işçi sınıfının serbestçe örgütlenmesine ve görüşlerini serbestçe açıklamasına konan yasağın kaldırılması, çok geniş kitlelerin yığınsal istemi haline geldi. Bu istem, yalnızca fabrikaların burçlarına dikilmekle kalmadı, savaş alanlarında, öğretmenlerin, teknik elemanların, gençliğin, kadınların ve tüm emekçilerin daima yükselttikleri bir bayrak, bir silâh oldu.

Onca kanlı saldırıya, alçakça cinayete ve cinayet şebekelerinin devlet kademeleri içinde yuvalanmış olmasına rağmen, 1976 yılı; demokrasiden, barış ve bağımsızlıktan, toplumsal ilerlemeden yana olan yurtsever güçlerin kazanımlarıyla doludur. Faşist güçler gerilemiş, geriletilmiştir.

İleri demokratik bir iktidar hedefi etrafında, yani işçi sınıfının yolunda; birleşme, güç ve eylem birliği yapma eğilimleri artmıştır. 1976'da, demokrasi cephesinde yer alanların en büyük kazanımı, kuşkusuz, böylesi net ve gerçekçi çözüm yollarının bilince çıkması, netleşmesidir. Yılların şartlanmışlığı kırılmakta, ülkemizin aydınlık şafaklarının sökeceği günler yaklaşmaktadır.

İşveren sınıfının, en gerici, en tekelci, en ırkçı kesimlerinin faşist girişim ve tertiplerinin 1977 yılı içinde de boşa çıkarılması, işçi sınıfının öncülüğünde ve onun sel yatağında tüm ilerici güçlerin buluşmasına bağlıdır. 1976, bunu çok sayıda insana öğretti.

SEÇİMLER GÜVENLİK İÇİNDE YAPILMALIDIR!..

DİSK GENEL YÖNETİM KURULU VE BAŞKANLAR KONSEYİ ORTAK TOPLANTISINDA ALINAN KARAR:

"SEÇİMLERDE CHP'Yİ DESTEKLİYORUZ"

21 - 22 Şubat 1977 tarihinde ortak bir toplantı yapan DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi, toplantının birinci gününde 1977 Genel Seçimleri üzerine DİSK'in görüşünü açıkladılar. Gerekçesinin ayrıntılı olarak önümüzdeki günlerde belirtileceği bildirilen açıklamayı aynen yayınlıyoruz:

Tekelci sermaye «güçlü iktidar» adı altında parlamentolu veya parlamentosuz bir terör rejimini kurumlaştırma politikası izlemektedir. Faşist saldırı ve cinayetler, çeşitli biçimlerde yoğunlaşarak devam eden baskılar bu politikanın gereğidir.

Başta işçi sınıfımız ve onun sınıf örgütleri olmak üzere, tüm emekçi halkımız ve tüm ilerici güçler tekelci sermayenin yeni tipte bir faşist yapı oluşturma politikasına karşı hızla bilinçleniyor ve savaşım veriyorlar. Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme doğrultusunda ilerleyen bu örgütlü kitlesel savaşımın en birinci ve en acil hedefi, tekelci sermayenin demokrasi ve halk düşmanı, gerici-faşist stratejisini bozguna uğratmak, faşizm tehlikesini yok etmek üzere MC'yi demokratik yoldan düşürmektir. Geniş emekçi kitlelerin bu ilerleyen savaşımının hedefi işçi sınıfının, üretici köylünün, memurların ve tüm tekel dışı katmanların, ülkemizin çıkarları doğrultusunda ekonomik, toplumsal ve siyasal dönüşümleri gerçekleştirecek, işçi sınıfının serbestçe siyasal örgütlenmesine konan yasağı kaldıracak, demokratik hak ve özgürlükleri teminat altına alıp genişletecek ilerici, demokratik, halktan yana ve ulusal bir iktidarı kurmak için gereken ortamı yaratmaktır.

DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi, bu nedenlerden dolayı bugün ülkemizde iktidarda güçlü aday durumunda bulunan tek ilerici ve demokrasiden yana örgüt olan CHP'yi 1977 genel seçimlerinde DİSK'in V. Genel Kurulu 33 no.lu kararı doğrultusunda ve ileri demokratik düzenin kurulmasının şartı olarak desteklemeyi demokratik kitle örgütleri ile demokrasiden yana olan tüm siyasal partileri de aynı doğrultuda davranmaya çağırmay; DİSK'e bağlı tüm sendikaların Yürütme Kurulları, Yönetim Kurulları ve DİSK organlarının seçimlerden önce muhtemel, faşist saldırılara karşı seçim sandıklarına sahip çıkmak üzere DİSK görevlilerini saptamak amacıyla ayrı ayrı toplanmasına ve saptanan görevlilerin bu konuda bilgilendirilmelerine karar vermiştir.

DİSK Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi'nin 1977 Genel Seçimlerinde CHP'yi destekleme nedenleri ve ayrıntılı gerekçesi bir rapor halinde yayınlanacaktır.

toku çok, aç'ı yok özgür bir Türkiye için mücadele veriyoruz...

Türkiye MADEN - İŞ Sendikasının Genel Yönetim Kurulu, 1 - 4 Mart 1977 günleri GÖNEN'de toplandı. Ülkemizin sendikal ve siyasal durumu görüşüldü. Genel Başkan Kemal TÜRKLER, Yönetim Kuruluna görüş açıklamasını sundu:

«Üst örgütümüz DİSK'in Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi'nin ortak açıklamasında belirtildiği gibi tekelci sermaye güçlü iktidar, adı altında parlamentolu veya parlamentosuz yeni tipte bir faşist yapı oluşturma stratejisini izlemektedir. Bu strateji 12 Mart döneminde olduğu gibi günümüzde de değişik biçim ve sözcüklerle açıklanmaktadır. Son olarak geçtiğimiz hafta tanınmış bir işveren temsilcisinin bir gazetede yayınlanan görüşleri bu açıdan son derece ilginçtir. **«Toku az, açı çok, sosyo-kültürel sorunların içinde yüzen bir toplumda demokratik hakları batılı modelde alır da, alın kullanın derseniz sonuç budur. Bir kaos yaratırsınız.»** demektedir işveren temsilcisi. Bu tek cümle tekelci sermayenin ekonomik ve siyasal stratejisini bütün açıklığıyla gözler önüne sermektedir. Ekonomik, toplumsal ve siyasal buhranın ve sorunların, faşist cinayet ve saldırıların, emekçi kitlelerin yükselen muhalefetinin ana nedeni bu cümlede saklıdır.

Birincisi, neden «toku az, açı çok, sosyo-kültürel sorunların içinde yüzen» bir toplumuz? Böyle bir toplumu kim yarattı? Az olan toklar mı; yoksa çok olan açlar mı?

İkincisi, toklar kimlerdir, açlar kimlerdir?

Uçüncüsü, kaosu yaratan demokratik hakların kısıntısız kullanılmak istenmesi midir? Yoksa kaosu, yani buhranı yaratanlar «toku az, açı çok bir toplum»dan yana olanlar mıdır? Bu düzen devam ettikçe, kangrenleşmiş olan bu sorunlara çözüm bulmak olanaklı mıdır?

Dördüncüsü, toku çok, açı yok, sosyo-kültürel sorunları genelinde çözümlenmiş bir toplumu kimler kurmak istiyor? Kaostan, buhrandan kurtulmak için kimler savaşım veriyor?

Uzun yıllardır ülkemizin ekonomik ve siyasal yönetimi sanayicilerin, malî şirketlerin, büyük toprak sahiplerinin, aracıların, tefecilerin elindedir.

«Toku az, açı çok» bir toplumun sorumlusu bu bir avuç para babasıdır; sermaye iktidarlarının izlediği kapitalist yoldan kalkınma modelidir. Bu yol bilinçlice, isteyerek izlenmiş ve izlenmektedir. Tersini düşünmek olanaksızdır. Bir avuç azınlığa kâr sağlamayı amaçlayan kapitalizmin özellikle emperyalist sermayenin denetimindeki ülkemizde toku çok, bir toplum yaratması düşünülemez. Bu bir toplumsal sistem, bir siyasal yönetim sorunudur. Toku çok, açı yok toplumsal ve ekonomik sorunları çözümlenmiş bir toplum ancak işveren temsilcisinin «aç» diye nitelediği emekçi halkın ekonomik ve siyasal iktidara geçmesi ile olanaklıdır. Oysa sömürücü azınlık bir yandan tok ve aç edebi-

T. Maden - İş Sendikası Yürütme Kurulu, Genel Yönetim Kurulu toplantısı sırasında.

yatı yapmakta, öte yandan da bu durumun sermaye ve emek arasında oluşacak sağlam bir işbirliği ve dayanışma ile çözümlenebileceğini ileri sürmektedir. Böylece işçi sınıfını, halkımızı, kendi tarihsel sorumluluklarını paylaşmaya zorlamaktadır. Dış ticaret açığı, pazar darlığı, finansman sıkıntısı gibi zorluklar arttıkça, bu iş birliği olmadan ne hızlı kalkınma, ne refah ne de demokrasi olur demektir. Açlık, tokluk edebiyatı yapan aynı işveren temsilcisi sorunlara demokratik koşullar içinde çözüm yolları bulunamıyacağını iddia ederek tekelci sermayenin yeni tipte bir faşist yapı oluşturma stratejisini iyice somutlamaktadır. Önde gelen bir MESS temsilcısi, İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve Hür Teşebbüs Konseyi Başkanı **«yürürlükteki kıdem tazminatı sistemi, grevler, ikramiye, ücret artışı ve ileri sosyal haklar istemleri ülke ekonomisini yıkıyor.»** haykırışlarıyla bu stratejiyi uygulamaktadırlar. Yani işçi sınıfı, emekçi halk çok çalışacak, çok üretecek, ileri istemlerde bulunmayacak, kendisine verileni, kayıtsız şartsız kabul edecekler. MESS sözcüsü bu görüşlerini daha geçtiğimiz hafta şu sözlerle dile getirmiştir; **«Ölçüsüz ve hesapsız vermenin halka ve topluma maliyetini, sonuçlarını gözden uzak tutmamak bizim olduğu kadar işçi kuruluşlarının da görev ve sorumluluğu içindedir.»** Büyük sermaye sözcülerinin bu görüşlerini şu şekilde netleştirebiliriz: İleri istemlerde bulunmayacaksınız. Grev yapmayacaksınız. Üretim artarken maliyetler düşecek. Böylece kâr artışı ekonomik kalkınmayı ilerletecek. Ve zaman olursa sizlere de biraz pay verip, susturacağız. Demokrasiye ihtiyaç kalmayacak.

İşte tüm bu nedenlerden dolayı biz faşizm tehlikesine karşı savaşımı soyut bir demokrasi savaşımı olarak ele almıyoruz. Faşizm tehdidinden gerçekten kurtulma ve demokrasiyi gerçekten kurmak istiyorsak kapitalist tekellere karşı etkin bir savaşım vermeliyiz; tekellerin egemenliğini, sınırlamalı ve ortadan kaldırmalıyız. Büyük tekellere ve faşizme karşı savaşımda sendikamızın, üst örgütümüz DİSK'in son derece önemli bir yeri vardır. Grevlerin, toplu sözleşmelerin ve diğer işyeri, işkolu ve ülke çapındaki ekonomik eylemlerin başarısı tekellerin sömürüsünü sınırlıyacağı gibi, onların egemenliğine son vermenin olanaklı olduğunu göstermektedir. Büyük sermayenin her günkü saldırılarını göğüslemek, daha ileri mevzilere yerleşmek, bir yandan geniş kitlelerin yaşam düzeyini yükseltirken aynı zamanda faşizm tehlikesine karşı sağlam bir duvar örmektedir. İş kolumuzdaki ve ülke çapındaki işveren örgütleri gerçeği çok iyi gördükleri içindir ki, sendikamıza ve DİSK'e karşı yönelttikleri saldırıları durmadan yoğunlaştırıyorlar. MESS bir yandan çalışma barışından söz ediyor, aynı anda da toplu sözleşmeleri çıkmaza sokarak birçok işyerinde uzun süreli grevlerin patlak vermesinden yarar umuyor. İzsal'da PDK Altılar'da grevler birinci yılını çoktan aştı.

Türk - İş'e bağlı ve faşist yönetimli Türk Metal - İş'i öne sürerek sendikamızın örgütlenmesini baltalamaya ve işyerlerini sarı sendika şebekelerine

teslim etmeye çalışıyorlar. **Sonra da utanmadan «sendika rekabeti»nden söz ediyorlar.** İşkolumuzdaki işveren örgütünün hedefi bellidir: Malî yönden sendikamızı çökertmek. İşçileri bölmek, böylece direncimizi azaltarak, insiyatifi ele geçirmek. Uzlaşmacı sendikacılığı böylece güçlendirerek işyerlerinde sömürü ve kârı iyice arttırmak.

İşveren örgütlerinin esas amacı da şudur: Sendikamızı çökerterek DİSK'in etkinliğini kırmak ve demokrasi savaşımını zayıflatarak faşist tırmanışı hızlandırmak.

Durum son derece ciddidir. Bir yandan işkolumuzdaki işçilerin daha ileri hak ve çıkarlara kavuşması için, onların sendikal birliği için savaşım vereceğiz; aynı anda da kendi iç birlik ve bütünlüğümüzü daha güçlendirerek üst örgütümüz DİSK'e her zamankinden daha sıkı bir şekilde sahip çıkacağız:

Tekellere karşı daha ileri hak ve çıkarlar için, insanca bir yaşam için, faşizm tehlikesine karşı demokrasi için savaşımın başarısının belirleyici gücü işçi sınıfının birliğidir. Birliğimiz ne kadar sağlamsa, diğer demokratik güçleri ve toplumsal katmanları da mücadeleye sok mak o kadar kolaydır. Büyük sermaye çevreleri bu gerçeğin bilincinde oldukları için birlik ve bütünlüğümüze saldırıyorlar. DİSK'i parçalamak üzere sürekli girişimlerde bulunuyorlar. Çeşitli biçimlerde bu girişimlerini sürdürüyorlar. Siyasal sürtüşmeler yaratmak istiyorlar. Bu açıdan bazı sol eğilimlerin sorumsuz davranışlarını yeniden gözden geçirmeleri gerekiyor. Goşist akımlar bölücü ve bozguncu tavırları ile işveren örgütlerinin ekmeğine yağ sürüyorlar. Tekrar etmekte yarar görüyorum: Biz bir sınıf sendikası olduğumuz kadar demokratik bir kitle örgütüyüz. Hiç kimseden zorla şu ya da bu siyasal görüşü desteklemesini istemiyoruz, istemeyiz. Kendi görüşlerimizi elbette savunacağız.

Ancak, en başta ve tam bir disiplin içinde savunmamız gereken sendikal birlik ve bütünlüğümüzle, üst örgütümüz DİSK in sürdürdüğü sorumlu, kararlı ve gerçekçi savaşımdır. Bu yönde kitlemize yönelik yayın ve propaganda, eğitim çalışmalarını daha da yoğunlaştırmalı ve eldeki olanakları genişletmek için çalışmalıyız. Sendikamız ve DİSK işkolumuzdaki işveren ile işverenler konfederasyonunun koordineli saldırısı ile karşı karşıyadır. Bu saldırı hem ekonomik ve malî, hem de ideolojiktir. Bizler de, Konfederasyonumuz DİSK ile daha bir bütün halinde bu çok yönlü saldırılara olanaklarımızı daha da bütünleştirerek karşı koymalıyız.

Ülkemizin içinde bulunduğu koşullarda, üst örgütümüz DİSK'in Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi'nin seçimlere ilişkin 22 Şubat 1977 tarihli ortak açıklaması ve kararı bizlere de yol göstermektedir.

Tüm bağımlılık ilişkilerinden kurtulmuş, tek bir aç ve işsiz insanın olmadığı, emekçi halkımızın yönetim ve denetiminde ulusal kalkınmamız ile toplumsal refahın sağlanacağı, demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak uygulanacağı, toku çok açı yok özgür bir Türkiye için savaşım veriyoruz. Bu savaşım içinde ve içinde bulunduğumuz koşulları dikkate alarak öncelikle ve acilen faşizm dışında tüm düşüncelerin serbestçe tartışılıp örgütleneceği demokratik bir ortam istiyoruz. Bu nedenle üst örgütümüz DİSK'in 22 Şubat tarihli kararını destekliyoruz.

BİLDİRİ

hepimiz her zamankinden daha disiplinli, daha uyanık ve kararlı olarak mücadeleye hazır olmalıyız

Türkiye Maden - İş Sendikasının 22 nci devre olağan Genel Yönetim Kurulu, Genel Başkan Kemal TÜRKLER'in bu görüş açıklaması ardından çalışmalarını sürdürdü ve sonuçta kamuoyuna bir açıklama yaparak, **«Kapitalist, emperyalist blok'a**

bağımlı olarak ülkemizin, içten, derinden bir çöküş ve çürüyüp dağılma sürecinden geçtiğini ve kurtuluşlarını işçi sınıfımızın sömürülmesinde, geniş halk yığınlarının soyulmasında gören sermaye sınıfı ve tüm gerici güçlerin, insan aklının olağanüstü buluşlarını insanlığın kendisine yönelterek bunları bir sınıf mücadelesinin araçları haline geldiğini» belirtti.

Açıklama özetle şöyledir:

İşçi sınıfmız ve emekçi halkımız; emperyalizme ve faşizme karşı verdiği demokrasi, bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde altıyüz yıllık bir hükümet etme tecrübesine sahip ekonomik-siyasal ve ideolojik alanlarda ve baskı alanında iktidarın bütün olanaklarını elinde bulunduran ne örgütlenme ne de özel olarak eğitilmiş yetiştirilmiş kadrolar açısından eksiği olmayan bir kapitalist sınıfla karşı karşıya olduğunun bilincindedir ve dün olduğu gibi yarın da sınıf tarihini hünerle kullanacaktır. Dünya ve Türkiye işçi sınıfının yıllar boyunca burjuvazinin bütün olanaklarına karşı sınav vermiş, geçmiş kuşak mücadelecilerinden, onların yenilgilerinden olduğu gibi kazanımlarından da dersler çıkarabilecek bir olgunlukla mücadeleyi sürdürecektir.

Yine 15 - 16 Haziran, 1 Mayıs 1976'yı, 16 Eylül'ü yaşayan işçi sınıfımız dün ve bugün olduğu gibi yarın da emekçi kitlelerin başına musallat olan ters akımları, sınıf uzlaşmacılığını, anarko sendikalizmi, sendikal eylemde tecrübe ve örgütlenme eksikliğini pohpohlıyan tüm kişi ve örgütleri açığa çıkaracaktır.

Hele hele 16 Eylül Genel Yas Eyleminin en sıcak noktasında, dışardan çığlıklarla bu «OYUN İÇİNDE OYUNDUR» diye yayın yaparak işçi sınıfı mücadelesini bölmeye kalkışan, mücadeleyi arkadan hançerleyen, liderlik hastalığına yakalanmış bazı yarışçılar tarafından kurulmuş yeni TİP'i işçi sınıfımız kendi partisi olarak elbette kabul etmeyecek, elbette güven duyyacaktır. Ve onları bulundukları yere yani sermayenin ve onların yayın organı olan Tercümanın yanına koyacaktır. Kimse hırçınlaşmasın.. İşçi sınıfımız her liderlik hastalığına yakalanan kişinin, işçi sınıfı adına kurduğu ve kuracağı partinin peşinden gitmek mecburiyetinde değildir. Çünkü işçiler, sınıf ilişkilerinin yapısını ve mücadelenin ciddiyetini derinlemesine anlamakta ve savaşımını olgun ve akıllıca sürdürmektedir.

DİSK'in başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ilerici ve demokratik kuruluşlara yaptığı güç ve eylem birliği çağrısı ve 16 Eylül Genel Yas uygulaması ile faşist tırmanışa karşı verilen mücadele çürüyen sömürü düzeninin temellerini sarsan boyutlar kazanırken; bunun bir sonucu olarakta dev tekel gruplarının ulusal ve uluslararası düzeyde, aralarındaki şiddetli rekabete rağmen, bütünleşmeye doğru yürüttükleri çabalar işçilerin durumlarında ciddi etkiler yarattı, Genel Yönetim Kurulumuzun toplandığı şu günler de Ankara - İzmir - Kocaeli - Bursa ve Gaziantep'te olmak üzere 13 işyerinde grev ve lokavt uygulamaları devam etmektedir. Bunlardan iki tanesi bir yılını aşmıştır. Müzakerelerde iş güvencesi, daha fazla dinlenme ve 16 Eylül'de işten çıkarılarak haklarında kara listeler düzenlenen işçilerin işe iade istemleri sorun olmaya devam ediyor. Mayıs 1977 sonuna kadar grev kararı asılmış ve görüşmesi bitecek işyerlerinde çalışan üyelerimizin sayısı 42.000'e ulaşacaktır. Sermayenin ve örgütleri MESS'in bu günkü tutumu devam ettikçe önümüzdeki günlerde mücadelenin boyutları genişliyebilir. Ateş daha büyük yanabilir. Çünkü son günlerde sermayenin işçilere karşı başlattığı keskin sınıf mücadelesinin ve demokratik kazanımlara yönelen saldırıların karşılanması tüm Baştemsilci, temsilci, ünite temsilcisi, sendikamız güvenlik görevlileri ve tüm üyelerimizin her zamankinden daha disiplinli, daha uyanık ve mücadeleye hazır olmalarına bağlıdır.

Ülkemizin her bir yanındaki emekçi halkımızın refahını hedefleyen ve bütün insanlar için sömürüsüz, savaşsız mutlu bir geleceği arzulayan ve DİSK'in V. Genel Kurul kararı ve ülkemizde yakında yapılacak genel seçimlere ilişkin Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi Ortak Çağrısını bütün gücüyle destekleyen bizler:

TÜM İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİ

TÜM ÖĞRETMEN, MEMUR VE GENÇLİĞİ

TÜM KADINLARI

BÜTÜN İYİNİYETLİ İNSANLARI VE ÜLKESİNİ SEVEN HERKESİ

- ileri demokratik bir Türkiye'nin ön koşulu olarak CHP'ye oy vermeye ve seçimlerde etkin görev yapmaya çağırıyoruz.

DİSK BÖLGE TEMSİLCİLİKLERİ KARŞI KARŞIYA BULUNDUKLARI GÖREVLERİN ÜSTESİNDEN GELECEKLERDİR...

Konfederasyonumuzun örgütlenme çalışmaları hızla yol alıyor. Bir yandan işyerlerindeki örgütlenmeler geliştiriliyor... Sendikalarımız, Gönen Konferansları raporlarına uygun olarak bu yolda çalışmalarını sürdürüyorlar, gerekli tüzük değişikliklerini benimsiyorlar. Aynı anda da, ülkemizin dört bir yanında, binlerce fabrika ve atelyede, tarlalarda —kimi yerde kıran kırana giden— DİSK'e geçme mücadelesinin başarıya ulaşması yolunda, olanaklar ölçüsünde, çetin uğraşlar veriliyor. Bu konuda karşılaşılan zorlukların üstesinden gelmek, her fabrikanın burçlarına DİSK' in bayrağını dikmek; fedakâr, sorumlu, sabırlı ve kararlı bir savaşımı zorunlu kılıyor.

Konfederasyonumuz, örgütlenme çalışmalarını belirli bir plan ve program içinde sürdürüyor. Eksiklikler giderildikçe, hatalar azaldıkça, olaylardan dersler çıkarıldıkça ve tabanımızın sendikal tecrübesi arttıkça, bu yoldaki çalışmalar başarıya ulaşıyor. Oldukça yaygınlaşan ve etkisini arttıran basın yayın ve eğitim çalışmalarımız, böylesi bir doğrultuya yardımcı oluyor. Konfederasyonumuzun ihtisas daireleri arasındaki koordinasyon ve uyum, hele sınıfımızın biliminden milim şaşmamak konusundaki ardıcıl çabalar, böylesi bir gelişimin belkemiğini oluşturuyor...

Her fabrikanın burcuna DİSK'in bayrağını dikmek! Ülkemizin tek sınıf ve kitle sendikal örgütü durumundaki DİSK'in bu amaca uygun adımları içinde, DİSK Bölge Temsilcilikleri, özel bir yer ve önem taşıyor. Konfederasyonumuzun. 5'nci Genel Kurulundan bu yana sürdürülen çalışmaların sonucu olarak saptanan 12 bölgede, DİSK Bölge Temsilciliklerinin kurulması veya yeniden düzenlenmesi yolunda adımlar atılıyor. İzmir, Bursa, Ankara ve Antalya'yı, Adana ve Samsun bölgelerimiz izliyor. Bütün bölgelerde, sendikalarımız şubelerinin. DİSK Bölge Temsilciliğinde güç ve olanaklarını birleştirmeleri, şubeler arası birliğin ve dayanışmanın güçlendirilmesi demektir.

Bu ise, her bölgede, zorlukların üstesinden gelmenin başta gelen bir koşuludur.

Kurulan veya yeniden düzenlenen Bölge Temsilciliklerimiz, DISK'in ilkelerini, 5'inci Genel Kurul kararlarını hayata geçirmek için vargüçleriyle çalışmak zorunda olduklarını bir an için dahi unutmuyorlar. Büyük sermaye kodamanlarının ve onların her boydan ve her soydan hizmetkârlarının dereden tepeden dört bir koldan giriştikleri saldırılar karşısında, sendikal birliği DİSK saflarında sağlamak görevi büyüyor, «1 milyonluk DISK» hedefiyle bağlanıyor. Aynı anda da kendi iç birliğimizin pekiştirilmesi ve niteliğin geliştirilmesi yolundaki görev ve sorumluluklarımız artıyor.

DİSK 1'nci Bölge (ANKARA) Temsilcisi Ali Kaya Bölge Temsilciler Konseyi'ni açış konuşmasında bu konuya şöyle değiniyordu:

ALİ KAYA'NIN, DİSK 1'NCİ BÖLGE TEMSİLCİLER KONSEYİ'Nİ AÇIŞ KONUŞMASININ ÖZETİ

«Dünya devrimci pratiği ve sosyalist öğreti göstermiştir ki, işçi sınıfının ideolojik ve politik birliğinin sağlandığı yerde, sömürünün her türlüsüne karşı koyma olanağı büyük ölçüde başarıya ulaşmıştır.

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu politik, ekonomik ve toplumsal gerçekleri doğru ola-

rak saptanınca, bu birliğin daha da titizlikle korunması ve yaratılması, örgütün ve üyelerinin tarihsel ve sınıfsal görevidir.

Bu kalın çizgilerle belirtilen noktalardan hareket edersek, böylesine önemli bir tarihsel görevi işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü olan DİSK üstlenmiş, birliğin sağlanması ve elde sımsıkı tutulması gereğine bugün, dünden çok daha fazla önem vermiştir.

İşçi sınıfının devrimci örgütlü gücünü içinde barındıran ve bu gücü her geçen gün daha da genişleten DİSK'in kendi pratiğinden ve bilimin öğretisinden çıkarak bu birliğin devamlılığının sağlanması yolunda mutlak bir çaba sarfedeceği doğaldır.

Çünkü DİSK, gayet iyi bilmektedir ki, işçi sınıfının birliğinin zayıflatılması, bu birliğin devamına rağmen, devrimci ilkelerden çeşitli biçimlerde tavizier vermesi de, sonuç olarak devrimci kavgayı zedeler.

İşçi sınıfımızın nihai amacı doğrultusunda kapitalist sömürüye karşı verilmekte olan ekonomik ve politik kavganın daha da etkinleştirilmesi bu nedenle anti-kapitalist anti-emperyalist ve anti-faşist bir güçbirliğinin oluşturulması, özünde işçi sınıfının ve giderek DİSK'in birliğini içeriyor. DİSK, işçi sınıfının birlik ve beraberliğine dayalı devrimci eylemini ülkenin bugünkü gerçeklerine ters düşmeyecek şekilde sağlam bir yöntemle sürdürdüğü sürece, hem birliğin varlığını rahatlıkla koruyabilecek, hem de ülkenin ve işçi sınıfımızın gerek duyduğu demokratik sıçramalara, dolayısıyla tüm emekçilerin çıkarlarına cevap vermeye tutarlı bir biçimde devam edecektir.

DİSK, işçi sınıfının birlik olma eğilimine, yaratıcılığına inançlı olduğu için büyüyor ve işçiler tarafından büyütülecek. İşçi ve emekçiler tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü içinde, sendikal birliklerini tam anlamıyla gerçekleştirene kadar genişliyecek. Mücadele, sömürü ortadan kalkıp, aydınlık sosyalist toplum kurulana kadar sürecek.»

DİSK 8. BÖLGE TEMSİLCİLER KURULU ORTAK AÇIKLAMASI

8. Bölge Temsilciler Meclisi'nde Bölge Temsilcisi Sıtkı Coşkun konuşurken görülüyor...

Bir başka Bölge Temsilciliğimizde, Bursa'da, Bursa, Çanakkale, Balıkesir ve Bilecik illerinden gelen Konfederasyonumuz üyesi sendikalarımızın şube ve bölge temsilciliği yöneticileri ile çeşitli işyerlerinden gelen temsilcilerimizin katıldığı; DİSK 8'inci Bölge Temsilciler kurulu toplanıyor, sorunlar tartışılıyor ve sonuçta, basına ve kamuoyuna özetle şu ortak açıklama yapılıyordu:

«Ülkemiz ve halkımız üzerindeki faşizm tehdidi artıyor. Faşizm tırmanmaya devam ediyor. Demokratik güçlere karşı saldırı üzerine saldırı tazeleniyor. Emperyalistlerin, tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin saldırılarının sivri ucu özellikle işçi sınıfımıza ve onun ekonomik ve politik örgütlerine yönelmiştir. İşçi sınıfının örgütlü güçlerinin dağıtılması tekelci burjuvazinin faşizme doğru tırmanışında birinci amacıdır.

İşçi sınıfımızın öncü sendikal örgütü olarak DİSK bu açıdan tekelci burjuvazinin, faşist güçlerin boy hedeflerinin başında gelmektedir. Çünkü, tekelci kapitalistler sömürüyü sınırsızca artırabilmek için faşizme yürürken, DİSK sömürüyü sınırlamak ve ortadan kaldırmak mücadelesinde işçi sınıfımızın en yığınsal ve militan bir biçimde birleştiği sınıf ve kitle örgütü olarak karşılarına çıkmaktadır. Ve varlık nedeni gereği faşizme karşı mücadelenin boylu boyunca içindedir.

Bugün başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halkımıza, bü-

tün demokrasiden yana güçlere yönelen faşist saldırıların, girişimlerin başlıca sorumlusu MC'dir.

Bu nedenle halkımızın bağımsızlık, demokrasi - barış ve toplumsal ilerleme doğrultusunda gelişen savaşımının birinci ve acil görevi **MC'yi demokratik yollardan düşürmektir.**

1977 seçimlerinin demokratik bir şekilde yapılabilmesi için seçimlere MC'siz girmektir. Ve seçimlerde, işçi sınıfının, üretici köylünün, memurların, tekelci olmayan katmanların çıkarları doğrultusunda ekonomik, toplumsal ve siyasal dönüşümleri gerçekleştirecek, işçi sınıfının serbestçe siyasal örgütlenmesine konan yasağı, 141 ve 142. maddeleri kaldıracak, demokratik hak ve özgürlükleri teminat altına alıp genişletecek ilerici, demokratik, halktan yana bir iktidarla çıkmaktır.

Bu çerçeve içersinde DİSK 8. Bölge Temsilciler Meclisi, DISK Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi'nin 22.2. 1977 tarihli toplantısında alınan kararı yani «Bugün ülkemizde iktidara en güçlü aday durumunda bulunan tek ilerici ve demokrasiden yana örgüt olan CHP'yi 1977 genel seçimlerinde DİSK'in 5. Genel Kurulu 33 no.lu kararı doğrultusunda ve ileri demokratik bir düzenin kurulmasının ön şartı olarak desteklemeyi, tüm demokratik kitle örgütleriyle demokrasiden yana olan tüm siyasal partileri de aynı doğrultuda davranmaya» çağrısını aynen benimsemektedir.

Bu kararı bölgemiz sınırları içerisinde hayata geçirebilmek için gerekli bütün çabayı harcayacağız.

DİSK 3'NCÜ BÖLGE TEMSİLCİLER KURULUNUN TARİHSEL KARARI

Öte yandan DİSK 3'üncü Bölge (İZMİR) Temsilciler Kurulu da 12 Mart 1977 günü, Bölge Temsilcisi CEMAL KIRAL başkanlığında toplandı ve şu tarihsel kararları aldı:

Üst örgütümüz, üyeleri için ve tümü ile işçi sınıfının daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulu elde etme kavgasına öncülük ediyor. Bu yiğit ve özverili savaşımın serpilip gelişmesine ve güçlenmesine kılavuzluk eden V. Genel Kurulumuzun tarihsel kararları ışığında,

12 - 3 - 1977 günü toplanan DİSK İzmir Bölge Temsilcilik Kurulumuz:

1 — V. Genel Kurulumuzun kabul ettiği «İşçi Sınıfının Eğitilmesi, örgütlenmesi ve bilinçlendirilmesinde yayın yoluyla yapılan girişimlerin hergün biraz daha önem kazandığı»nı belirten, 7 No.'lu kararı doğrultusunda,

a) DİSK DERGİSİ için, daha yaygın abone kampanyasının düzenlenmesine,

b) 15 Günlük yayın organımız DİSK'in SESİ gazetesinin en geniş şekilde, dağıtımının sendikalarımız tarafından titizlikle uygulanması için, Bölgemize gelen DİSK'in SESİ Gazetesi'nin ve DİSK Ajansı'nın sayısının arttırılması olanaklarının yaratılmasına,

c) POLİTİKA Gazetesi'nin tanıtılması, yaygınlaştırılması için KAMPANYA açılması,

d) Bölgemizde DİSK'in yayın organları için gönüllü muhabirlik ağının kurulması için gerekli çalışmaların yapılmasını kabul eder,

2 — 5. Genel Kurulumuzun 25 no'lu kararı uyarınca «İŞSİZLİK FONU» nun kurulması karşısında işverenlerin uyguladıkları engellemelere karşın, işçilerin kitlesel savaşımını bu yöne çevirecek, çalışmaların İşsizlik Fonu'nu güçlendirmeye yarayacağı bilinciyle bu güncel sorununun üstesinden gelmede tüm örgüt birimlerimizi göreve çağırır,

3 — Ateşten gömlek haline dönüşmüş pahalılığın üyelerimiz üzerinde yarattığı yıkımın etkilerini bir miktar olsun azaltacağı inancı ile, Bölgemizde Tüketim Kooperatiflerinin kurulması olanaklarının araştırılmasını üst organlarımıza öneri,

4 — İşçi sınıfının ve DİSK'in ekmek, Barış, özgürlük uğrunda vargücuyle sürdürdüğü savaşımı yürütecek bilinçli öncülerin yetiştirilmesi ve bunun ilk basamağı olarak da, DİSK'in A tipi eğitiminin yaygınlaştırılmasını önerir ve böyle zor bir görevin ancak, bütün kardeş sendikaların bu girişime canıgönülden ve ortaklaşa katılması ile çözümleneceğini kabul eder,

5 — Aynı biçimde, bu savaşımın sorumluluğunu taşıyan

Şube Yönetim Kurulu üyelerimiz için daha özgül konuları kapsayan Eğitim Seminerleri düzenlemesinin sorunu olumlu yönde etkileyeceği inancını belirtir,

6 — Konfederasyonumuzun, yaşam tarafından doğrulanan ilkeleri doğrultusunda,

a) Özellikle yönetim sorumluluğunu tabana kadar indireceği inancıyla fabrikalarda ve işyerlerinde 20 işçiye 1 temsilci seçmede,

b) Toplu sözleşmelerde ortak tavır uygulaması doğrultusunda bütün kardeş Sendikalarımızı yönlendirmek üzere Konfederasyonumuzun alacağı gerekli önlemleri kabul eder, savunur,

7 — Ekonomik, Demokratik savaşımın başını çekmede politik savaşıma katılmada Konfederasyonumuza bağlı kardeş sendikaların birbirleri ile olan ilişkilerini uyumla geliştirmek ve kavgada omuzdaşlığı kurmak amacına uygun tüm önlemleri kabul eder,

8 — Sendikalarımızın kendi aralarındaki kardeşçe ilişkileri kurmada hızlandırıcı bir etken olacağı ve güç birliğini daha da pekiştireceği inancıyla bütün Sendikaların mekân birliği olanaklarının araştırılmasını önerir,

9 — Konfederasyonumuzun, görüşlerinin ve Bölgemizde oluşan olayları geniş emekçi kitlelerine, gerici burjuva basınının ve yayın organlarının çemberini kırarak gerçekçi biçimde ve anında aktarmasına yarayacağı inancıyla «Bölge Basın - Yayın» bürosunun kurulmasını önerir,

10 — Aynı şekilde, hukuksal sorunların çözümünü kolaylaştıracağı inancıyla Bölge Hukuk Bürosu'nun kurulmasını uygun görür,

11 — Bağımsızlık, demokrasi sosyal gelişim savaşımını daha ileri ve örgütsel boyutlara ulaştırmak açısından ve 5' inci Genel Kurulumuzun 33 no.lu kararına uygun olarak, demokratik kitle, meslek örgütleri ile eylem ortaklığını gerçekleştirme uğrundaki çalışmaları hızlandırmayı kabul eder,

12 — Kadınların katılmadığı Ekmek - Barış - Özgürlük savaşımının kolay kolay utkuya ulaşamadığını bilerek,

a) İlerici Kadın hareketinin emekçi kadınlarımızı ekonomik, demokratik, politik savaşımın en hareketli alanlarına çekmeye yönelmiş tüm ilerici eylemlerini desteklediğimizi,

b) Güncel «Her İş Yerinde bir Kreş» kampanyasına omuz verdiğimizi yineler,

c) 5. Genel Kurulumuzun 1 No'lu kararı doğrultusunda işçi sınıfıyla kadınlarımızın ortak savaşımının örgütlenmesine vargücüyle yardım etmeyi kabul eder,

13 — Aynı şekilde ,geleceğimiz demek olan, işçi, köylü, öğrenci gençliğimize, faşizme ve emperyalizme karşı savaşımda yol göstermeyi ve «İlerici-Yurtsever Gençliğin örgütlenmesine yardım etmeyi içtenlikle kabul eder, gençliğin, «seçme yaşının 18'e seçilme yaşını 21'e indirme» ve «Can Güvenliği, Öğrenim Özgürlüğü» uğrundaki istemlerini, savaşımını ve açmış oldukları Kampanyalarını destekler,

14 — Üst organlarımızın 1 MAYIS İşçi Bayramı'nı bu yıl da kitlesel biçimde kutlanması ile ilgili olarak bölgemize verilebilecek görevlere hazırlıklı olmak amacıyla gerekli çalışmalara şimdiden başlamanın ve kitlesel kutlamaya yönelebilecek provokasyonların önlenmesi için gerekli önlemlere yönelik hazırlıkların kardeş sendikalar, fabrikalar ve işyerleri düzeyinde örgütsel olarak geliştirilmesini kabul eder,

15 — Konfederasyonumuzun, kapitalist konut politikasını teşhir eder yönde ve işçi sınıfının, emekçilerin konut sorunlarına ışık tutacak, örnek olacak tam teşekküllü «DİSK-KENT» girişimini destekler ve yaygınlaştırılma çalışmasında bulunmayı önerir.

16 — «İşçi sınıfının serbestçe örgütlenmesine konan yasağı kaldıracak» demokratik hak ve özgürlükleri teminat altına alıp, İlerici, demokratik, halktan yana ve ulusal bir iktidarı kurmak için gereken ortamı yaratmak uğraşı veren, DİSK'in genel Yönetim ve Başkanlar Konseyinin 21 - 22 Şubat 1977' de yaptığı toplantıda ekonomik, politik değerlendirme sonucunda aldığı, «bugün ülkemizde, iktidara en güçlü aday durumunda bulunan tek ilerici ve demokrasiden yana örgüt olan CHP'yi 1977 Genel Seçimlerinde DİSK'in 5. Genel Kurulu 33 no.lu kararı doğrultusunda ve ileri demokratik bir düzenin kurulmasının ön şartı olarak destekleme kararını onaylar,

17 — «Sosyalist» bir parti olduğunu iddia eden ve yayın organlarında DİSK'e 'TERCÜMAN Gazetesi gibi dil uzatan, «TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ» (TİP) nin işçi sınıfının partisi olmadığı görüşünü belirtir,

18 — DİSK Merkez Yürütme Kurulunun, bugüne kadar ilkelerimizi titizlikle uygulama çabasını takdir eder ve destekler...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ KARARLI SAVAŞIMI!..

YAŞASIN DİSK!..

MUHTEŞEM BİR DAYANIŞMANIN VE BİRLİĞİN SONUCU : FİDEF

26 - 27 Şubat 1977 günü, Düsseldorf'ta Federal Almanya'da çalışan işçilerimizin düzenlediği «Büyük İşçi Kurultayı» toplandı. Kurultaya, Avrupa'nın çeşitli bölgelerinden 107 işçi, kadın ve öğrenci örgütü, ayrıca Türkiye'den DİSK'i temsilen Genel Sekreter Mehmet KARACA, CHP'yi temsilen Senatör Prof. Uğur ALACAKAPTAN ve CHP Yönetim Kurulu üyesi Semih ERYILDIZ katıldılar. Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF)nin ve Fransa Genel - İş Konfederasyonu (CGT)nin de birer temsilci ile hazır bulundukları kurultay, işçi ve halk düşmanlarını dehşete ve telâşa düşürürken, işçi sınıfının enternasyonal dayanışmasının somut ve parlak bir örneğini sundu, dostlara ve memlekete umut saldı. Türkiye'den ve yabancı ülkelerin ilerici örgütlerinden gelen sayısız dayanışma mesajları, Federal Almanya'da çalışan işçi kardeşlerimizin bu muhteşem kurultayına güç kattı.

Kurultay, Federal Almanya'da çalışan Türkiyeli işçilerin bütün derneklerini çatısı altında toplayan güçlü bir örgüt oluşturdu. Kısa adı FİDEF olarak belirlenen Federal Almanya Türkiyeli İşçi Dernekleri Federasyonu Genel Başkanlığına Recep GENÇ, Genel Sekreterliğine ise Haydar DİKME seçildi.

Büyük İşçi Kurultayında, Genel Sekreterimiz KARACA'nın konuşması dakikalarca ayakta alkışlandı. «YAŞASIN DİSK», «İLERİ DEMOKRATİK İKTİDAR» belgileri ortalığı inletti.

Genel Sekreterimizin Kurultay'da yaptığı konuşma şöyleydi:

Değerli Arkadaşlarım,

Kapitalist sistemin genel ve yapısal buhranı derinleşerek devam ediyor. Burjuva iktisatçıları ve düşünürlerinin hazırladıkları planlar buhrana çare bulamıyor. Çünkü işsizlik, pahalılık, enflasyon gibi âfetler kapitalizmin kendi işleyişinden kaynaklanmaktadır. Kapitalizm ve buhran özdeş, (birbirinin aynı olan) sözcüklerdir. Kapitalizmin olduğu yerde buhran, buhranın olduğu yerde kapitalizm vardır.

KALKINMA YUTTURMACASI

Türkiye emperyalist sermaye ve devletlerin denetiminde olan geri ve çarpık kapitalist bir ülkedir. Bu denetim ve bağımlılık yasalarla kurumlaştırılmıştır. Ülkemiz, emperyalist sermaye ile ortaklık kurmuş yerli tekelci sermayenin büyük toprak sahipleri ile tefecilerin egemenliği altındadır. Yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz işgücümüz bu **bir avuç parababası** tarafından sömürülmekte ve yağmalanmaktadır. **Yıllardır süren bu saltanat, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza işsizlik, pahalılık, ağır vergi yükü, açlık, yokluk, eğitimsizlik, zamansız ölüm gecekondu, ağır çalışma koşullarından başka hiçbir şey getirmemiştir.** Sonradan görmüş Türkiye burjuvazisinin kiralık düşünürleri bu insanlık dışı gidişe ulusal kalkınma adını vermişlerdir. Ve ulusal kalkınma yutturmacasıyla ülkemiz her geçen gün biraz daha emperyalist güçlere bağlanmıştır.

Bu bağlılıktan dolayı kapitalist-emperyalist sistemin buhranı Türkiye'yi çok daha fazla etkilemiştir. Geleneksel bunalım iyice derinleşmiştir. Açık işsiz

106 Dernekten 530 delege ve 400'den fazla davetlinin katıldığı DÜSSELDORF BÜYÜK İŞÇİ KURULTAYI muhteşem bir tablo çizdi...

sayısı 3 milyona varmıştır. Hayat pahalılığı durmadan artmaktadır. Gelir vergisi yükünün yüzde 70'i işçi ve memurların sırtına yüklenmiştir. Sömürünün ve fiyatların hızlı artışı sendikal savaşımla elde edilen ücret artışlarını silip süpürmektedir. Ulusal kalkınma adı altında ekonomiyi ithalâta bağlayan tekelci burjuvazi, dış ticaret açığını 50 milyar liraya çıkarmıştır. İhracatı arttırma bahanesiyle uydurulan «ihracatta vergi iadesi» sistemi, parababalarına açıktan bir vurgun alanı yaratmıştır. Hayali temel atma yarışı için yapılan törenlere harcanan paralar milyonları bulmaktadır.

MÜCADELE KIRAN KIRANADIR

Fakat artık başta işçi sınıfımız olmak üzere, milyonlarca emekçi bir avuç parababasına aşırı kâr, halkımıza sefalet ve yoksulluk getiren bu gidişe karşı uyanıyor, örgütleniyor ve savaşım veriyor. Tekelci burjuvazi ve onun emrindeki MC, gerçekleri gizleyemiyor! **Türkiye'de artık parlak, içi boş nutuklar atma dönemi kapanıyor. Sömürenlerle sömürülenler arasındaki sınıf savaşımı alabildiğine şiddetleniyor. İşçi sınıfımız, özellikle DİSK'te örgütlü kesimi ve geniş emekçi kitleler bu çürümüş kapitalist düzende insanca ve özgürce yaşamanın olanaklı olmadığını görüyorlar.** Ücret artışı, ileri sosyal haklar, kreş, eğitim, konut isteyen emekçiler karşılarında işveren örgütlerinin, MC'nin, sarı sendikaların ve daha da olmazsa faşist komandoların saldırısını buluyorlar.

Artık geniş kitleler ekonomik savaşımla siyasal savaşımın, yani bu düzeni değiştirme savaşımının bir bütün olduğunu kavrıyorlar. DİSK bu gerçekleri gösterdiği için, sömürüsüz ve baskısız bir düzen uğruna savaşım verdiği için DİSK'te örgütleniyor. İşte bu nedenden dolayı emek-sermaye işbirliğini savunan, MC yanlısı Türk - İş hızla çöküyor. İşte bu nedenden dolayı yüzbinlerce işçi, emekçi ve aydın 51 yıllık fiili yasaklamalardan sonra DİSK'in çağrısına cevap vererek Taksim alanını 1 Mayıs alanına çeviriyorlar.

Eli kanlı Türkiye burjuvazisi, 1 Mayıs dönemecinden sonra DİSK'in, yani sınıf sendikacılığının, tüm ilerici güçlerin verdiği ileri demokratik bir düzen savaşımının gelişimini durdurmak için yeni formüller aradı.Bu amaçla Devlet Güvenlik Mahkemelerini yeniden kurdurmak istedi. Kurduramadı. Çünkü yüzbinlerce işçi DGM'lere karşı genel tavır koydu, çünkü tüm ilerici güçler DGM'lere karşı çıktılar. İlerici dünya kamuoyu ve yurt dışındaki işçi örgütleri de işçi sınıfımızın bu savaşımının yanında yer aldılar.

İLERİ DEMOKRATİK BİR İKTİDAR HEDEFİ

İçinde bulunduğumuz dönemde tekelci burjuvazi MC ve tüm gerici-faşist güçlerle saldırılarını yoğunlaştırıyor. Bu güçler ülkemizde parlamentolu veya parlamentosuz açık bir terör rejimi, yeni tipte bir faşist yapı kurmak istiyorlar.

Amerikan Casusluk Teşkilâtı (CIA)nin da bulaştığı bu stratejiye karşı DİSK'in tavrını izlediğinizi tahmin ediyorum. Dört başlı MC içinde dört parti ve dört ayrı gerici ve faşist yönetim vardır. MC temsil yetkisini yitirmiştir. Adına ülkücü, komando denen faşistler yeni tipte faşist bir yapı oluşturma hedefi için kullanılan ve yönetilen silâhlı vurucu ölüm birlik-

leridir.

DİSK faşizm tehlikesinin ezilmesi için savaşım veriyor. Bu savaşımın en birinci, en güncel görevi seçimlerin demokratik bir ortamda yapılmasını sağlamak ve bunun için ileri demokratik bir iktidarın kurulması için çalışmaktır. DİSK bu savaşımın başarısının faşizme karşı ve demokrasiden yana olan tüm tekel dışı katmanların, tüm demokratik, sendikal ve siyasal ilerici güç ve kuruluşların güç ve eylem birliğine, kitlesel muhalefetin etkinliğine ve en önemlisi **işçi sınıfının öncülüğüne, yol göstericiliğine bağlı olduğunun** bilincindedir.

Faşizm tehlikesi karşısında pasif duranları, kararlı tavır almayanları, hangi gerekçeyle olursa olsun güçbirliğine yanaşmayanları, bölücülük yapanları uyarıyoruz. Giriştikleri maceracı, sorumsuz eylemlerle, provokasyonlarla tekelci burjuvazinin ekmeğine yağ süren maocu, cepheci ve tüm goşist akımlara karşı tavizsiz bir savaşım veriyoruz. Bu goşist akımları sadece bozgunculuklarından dolayı değil, aynı zamanda savundukları ideolojik ve siyasal çizgiden dolayı da mahkûm ediyoruz.

KİTLELERİN İSTEMLERİ MADDE MADDE BELİRLENMİŞTİR

DİSK, demokratik hak ve özgürlükler için verdiği savaşımı sonuna kadar sürdürecektir.

Bu istemlerin başında işçi sınıfımızın siyasal örgütlenmesine konan yasağın kaldırılması, 141 ve 142 nci maddeler ile tüm anti-demokratik yasa ve maddelerin iptali, lokavtın yasaklanması, genel grev hakkının tanınması, grev hakkına konan tüm kısıtlamaların kaldırılması, referandum hakkının yasalaşması, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkına kavuşması, MHP'nin ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması ve tüm faşist yuvalarının dağıtılması, faşist cânilerin bulunması ve işkencecilerle birlikte cezalandırılması, devlet kademelerine sızmış faşistlerin temizlenmesi gelmektedir.

Kısacası biz toplum yaşamının bütünüyle demokratikleştirilmesini istiyoruz. Demokratik bir ortamdan söz etmek ancak bu istemlerin gerçekleşmesiyle olanaklıdır. **İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK'in nihaî amacı sömürü ve baskının bütünüyle ortadan kaldırılmasıdır. Bu nedenden dolayı biz DİSK'in verdiği ekonomik-demokratik savaşımla işçi sınıfımızın siyasal savaşımını birbirinden ayırmıyoruz. Biz işçi sınıfımızın kurtuluş savaşı içinden çıkan siyasal savaşımının deneyimlerine, kazanımlarına ve 1872'lerde yapılan ilk greve sahip çıkıyoruz.**

İşte bu nedenlerden dolayı DİSK hızla gelişmekte, güçlenmekte ve büyümektedir. Sizlerin yurt dışında aynı amaç için verdiğiniz savaşım DİSK'i DİSK'in verdiği savaşım da sizleri güçlendirecektir. İşte bu nedenle bugün aranızda bulunuyorum.

GÖÇMEN İŞÇİLER SORUNU

Yurt dışına sürükleniş nedenleri her şeyden önce, yukarda çehresini çizdiğimiz üklemiz koşullarında yatmaktadır.

Uluslararası emperyalist sermayeye bağlı tekelci sermaye ve siyasal iktidarlarının uzun yıllardır sürdürdükleri ekonomi politika tek bir amaca yönelmiştir. Bu talan ekonomisi işsizliği ülkemizde bir kangren haline getirmiştir. **İşsizlik ve hayat pahalılığı bu düzenin, düzen son bulmadan ortadan kalkmayacak iki dinmeyen yarası olmuştur.**

Yüzbinlerce işçimiz, insanca yaşam koşullarına sahip olmak, yarınlarını güvence altına almak için yurt dışına açılan kapıları bir kurtuluş yolu olarak görmüştür.

Ancak bu kapılar, Avrupa'nın ileri derecede gelişmiş kapitalist ülkeleri tarafından, ülkemizdeki sermaye iktidarlarıyla, bizlere söz ve karar hakkı tanınmadan imzalanan ikili işgücü anlaşmalarıyla açılan kapılardır.

Hızlı göç yıllarında, bizleri «umut kapılarında» kuyruğa dizenlerin amaçları bellidir. **Bizleri alan ülkelerin büyük sermaye güçleri daha az ücret ödeyip daha hızla çalıştırarak, ağır ve kötü işlere sürüp, daha az sosyal hak tanıyarak daha çok kâr etmeyi düşünmüştür. Bizleri gönderenler ise işsizliği geçici olarak hafifletmeyi** (oysa ülkemiz açısından yurt dışında çalışanları Türkiye işsizler ordusundan saymak zorundayız), **göndereceğimiz dövizlerle sömürü düzenini daha da pekiştirmeyi hesaplamışlardır.**

İşgücü göçü, gerek gönderen ve alan ülkeler açısından, gerekse ülkelerini terkeden yüzbinlerce emekçi açısından temelde ekonomiktir. **Göç etmek zorunda kalan kardeşlerimizin esas kaygıları; kendilerinin ve ailelerinin geçimini sağlamak, ülkelerine döndüklerinde de insanca bir yaşamın koşullarını hazırlamaktır.** Ancak, bu haklı isteğin gerçekleşmemesi bir yana, göçmen işçilerimiz, bulundukları ülkelerde, ayırımcılık ve haksızlık altında inletiliyorlar. **Yerli ve yabancı işçile-**

rin hak eşitliği tanınmıyor.

Son yıllarda, yurt dışındaki işçilerimizin çalıştıkları ülkelerdeki kapitalist sistemin genel bunalımı iyice derinleşmeye yüz tutunca, bu ülkelerin egemen güçleri tarafından yürütülen yabancı işçi siyasetinin ayırımcı niteliği de iyice açığa çıktı. Bunalımın derinleşmesiyle birlikte, göçmen işçilerin uğradıkları haksızlık ve eşitsizlikler de derinleşti.

Tekelci sermaye bunalımın faturasını işçi sınıfı ve emekçilere ödetmek istiyor. Pahalılığın ve enflasyonun yükünü onların omuzlarına yıkmaya çalışıyor. Kalbinde yatan aslan, yerli yabancı tüm işçilerin ücretlerini dondurmaktır. Oysa, yerli veya yabancı, hiçbir emekçi bunalımın sorumlusu değildir. Bunalımı yaratan, enflasyonu körükleyen, gözü azamî kâr' dan başka bir şey görmeyen tekelci işveren kesimidir.

Coşkun bir sevgi gösterisi ile karşılanan Genel Sekreterimiz Mehmet KARACA, Kurultay'a DİSK'in 1 MAYIS tabağını hediye etti. 51 yıllık bir aradan sonra memleketimizde yeniden yığınsal olarak kutlanan 1 Mayıs'ın anısını canlandıran bu hediye, delegeler ve konuklar arasında heyecan yarattı, ayakta alkışlandı.

Bu bunalım döneminde, göçmen işçiler çok daha güç koşullara sürükleniyorlar. Batı Avrupa'nın tekelci sermaye yanlısı iktidarları, «yerli emekçilere öncelik» bahanesiyle, yıllardır yerli emekçilerle aynı vergi yükünü paylaşan, aynı primleri ödeyen yabancı göçmen emekçileri geri gönderme girişimindeler. Son 1,5 yıl içinde Federal Almanya'dan Türkiye'ye kesin dönüş yapan işçi sayısı 150 bini aşmıştır.

Bir türlü hayata geçirilmeyen hak eşitliği ayaklar altına alınıyor. İşsizliğin nedeninin göçmen işçiler olduğu yolunda propaganda geliştiriliyor. Bölücü ve ırkçı, yabancı işçi düşmanı görüşler körükleniyor.

Bu ayırımcılık, yerli yabancı tüm işçilerin çıkarlarına yöneliktir. Tekeller Avrupa'sının 9 Ortak Pazar ülkesinde, işsizliğin yıllık ortalama artış hızı % 52,4'tür. **Bu ülkelerde de işsizliği ve enflasyonu kökünden kazıyacak, gerçek demokratik ve ekonomik dönüşümler ancak işçi sınıfının, birlik ve dayanışma içinde verecekleri savaşımla gerçekleştirilebilir.** Federal Almanya, Fransa gibi ülkelerde çalışan göçmen işçi sayısı milyonları bulmuştur. Bu kitlelerin birlik içinde sınıf savaşımına katılmaları, insanca bir yaşam için sürdürülen ortak kavgada yer almaları sağlanmadıkça kalıcı başarılar elde edilemez. **Yerli ve yabancı işçiler aynı patronlar tarafından sömürülüyorlar. Aynı düşmana karşı ortak savaşım her düzeyde güçlendirilmelidir.** Yerli ve yabancı işçilerin gerçekten hak eşitliğinin sağlanması hedefi ortak savaşımın bir parçasıdır. Bu konuda ilerici işçi güçleri, önemli dayanak noktaları kazanmıştır.

Helsinki Konferansı belgesinin altına imzasını koyan 35 devlet, «yerli ve yabancı işçilerin iş ve çalışma koşulları ve Sosyal Güvenlik konusunda hak eşitliğini sağlamayı» yükümlenmişlerdir. Ayrıca işsizlik durumunda, «göçmen işçilerin, başka uygun iş bulma olanaklarından yerli işçilerle eşit olarak yararlanması» gerektiği belirtilmişti.

Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun 60. dönem Konferansında kabul edilen, göçmen işçilerle ilgili uluslararası sözleşme de, hak eşitliği konusunda yararlı maddeleri içeriyor.

20 - 22 Mayıs 1976 tarihleri arasında, Stuttgart'ta toplanan ve DİSK'in de katıldığı 3. Göçmen İşçiler Konferansı karar-

Federal Almanya'da çalışan işçilerimizin, bundan bir süre önce Ankara'da tezgâhlanan düzmece kurultaya cevapları çok sert oldu. Kendi sorunlarını kendileri tartışan işçiler, Anayasa'da seçme ve seçilme hakkı için, Emeklilik sorunumuzun çözümü için; süresiz oturma ve çalışma hakkı için, eğitim sorununun çözümü için; aile bütünlüğünün sağlanması için; taşınma yasağının kaldırılması için karar önerileri aldılar ve birleşerek FİDEF'i oluşturdular. Sağdaki fotoğrafta, CHP yönetim kurulu üyesi Semih Eryıldız, ortada senatör Prof. Uğur Alacakaptan ve genel sekreterimiz Mehmet Karaca (sağ başta) görülüyorlar.

ları da aynı doğrultudadır.

Bunlar ciddi kazanımlardır. Ancak Konferans kararlarını, sermaye yanlısı iktidarların uygulamasını beklemek saflıktır. **Kararların uygulanması, yerli ve yabancı işçilerin ortak savaşımına, bilinçli ve örgütlü gücümüzü ilerleterek sömürücü çevreleri zorlamaya bağlıdır.**

Göçmen işçi kardeşlerimiz bu yolda, bulundukları ülkelerin sendikal örgütlerinde daha iyi ve daha kitlesel bir biçimde örgütlenmelidirler. **Sendikal örgütlenmenizi baltalamaya çalışan her türlü girişimi, kararlılıkla geri püskürtmelisiniz.** Göçmen işçilerin diğer demokratik kitle örgütleri de bu konuda hassas olmalı, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının gelişmesine katkıda bulunmalıdır.

DISK YANINIZDADIR!

Değerli Arkadaşlar,

Türkiye'nin tek demokratik sınıf ve kitle sendikal Konfederasyonu DİSK, kurulduğundan beri yurt dışındaki kardeşlerimizin sorunlarına çözüm aramakta en ufak bir ikircilik göstermemiştir.

DİSK'in 20 no.lu 5. Genel Kurul kararı, yurt dışındaki kardeşlerimizle ilgilidir. Ve sorunun can damarına işaret etmektedir.

Yani: Yurtta iş!..

Pek çoğunuzun okumuş olduğunu sandığım «GÖÇMEN İŞÇİLER SORUNU» adlı yayında, DİSK'in görüşleri, istemleri ve savaşımı anlatılmıştır.

Türkiye'de daha geçenlerde bir «işçi kurultayı» tezgâhlandı. Tezgâhlandı diyorum, çünkü düzenleyenler MC, işveren kesimi, Türk - İş ve gerici basındı.

Yine vaadler birbirini izledi.. Şöyle sözler yazıldı: «En fazla 3 ay diyorum... Göreceksiniz, Türk işçisi, Avrupa'da başı dik gönlü rahat yepyeni bir insan olacak.»

Fakat bu sözüm ona kurultayı tezgâhlayanların unuttuğu bir şey var. Aşırı sömürü altında inleyen, ama hızla bilinçlenip örgütlenen Avrupa'daki kardeşlerimizin, böylesi duygusal söz ve vaadlere kanma dönemi çoktan geçmiştir. Onlar artık gerçekleri açıkça görüyorlar. Kendi kurtuluşlarının, kendi örgütlerinde savaşımdan geçtiğini kavrıyorlar. Kendi kurultaylarını kendileri topluyorlar.

Değerli Arkadaşlar,

İşçi Kurultayı'nızda Federal Almanya'daki Türkiye işçilerinin sorunlarını, istemler programınızı somutça kararlaştıracağınızı ümit ediyoruz. DİSK'in bu konudaki istemleri defalarca belirtilmiştir. İçinde bulunduğumuz dönemde, Türkiye'ye dönük istemleriniz arasında biri var ki, acillik ve ağırlık kazanmaktadır: **Oy hakkının tanınması.**

1977 seçimlerinde, faşist ve gerici güçlerin, MC'nin geriletilmesi yolunda tüm ilerici ve demokratik güçler seferber edilmelidir. İleri demokratik bir düzene giden yolda küçümsenmeyecek bir aşamadır bu. Işbirlikçi tekelci sermaye yanlısı, faşist tırmanışın kaynağı MC'nin gerilemesi, yurt dışındaki işçilerimizin de yararına olacaktır.

Bu nedenle, yıllardır, hemen hemen tüm siyasal kuruluşlar tarafından vaadedilen **seçme ve seçilme hakkı** derhal siz kar-

deşlerimize de tanınmalıdır. Bu hak ta, diğerleri gibi verilmez, alınır. O halde bir an bile kaybetmeden, seçme ve seçilme hakkının koparmak için ortak davranışı geliştirmeliyiz.

Bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm doğrultusunda yurt dışındaki işçilerimizin hak ve çıkarları, sınıfsal bilinçlenmeleri için ayırımcılığa, eşitsizliğe karşı sürdürdüğünüz çalışmalarda başarılar dilerim.

kurultay sonrasında meydana gelen olaylarla ilgili olarak FİDEF'in açıklaması

Yurt dışında çalışan işçi kardeşlerimizin sorunlarını çözme yolunda bir dizi kararların alındığı ve güçlü bir örgütlenmenin başarıldığı KURULTAY sonrasında, 27 Şubat Pazar günü, Köln Türkevi'nde bir işçimizin ölümüyle sonuçlanan bir olay meydana geldi. Gerici-faşist karması gazeteler, bu olayı kurultay üzerine gölge düşürmek amacıyla kullandılar, manşet yaptılar. Oysa gerçeklere dayalı açıklamayı **FİDEF** ilk basın bildirisi ile tüm dünyaya şöyle duyuruyordu.

BASIN BİLDİRİSİ

Saygı ve sevgideğer işçi kardeşlerimiz;

Bilindiği gibi 26/27 Şubat 1977 tarihinde Düsseldorf'da yapılan Büyük İşçi Kurultayı işçilerimize yaraşır bir bilinç ve olgunlukla geçmiştir. İşçilerimiz Federal Almanya ve Batı Berlin'deki işçi derneklerimizi, hiçbir cinsiyet, ırk, dil, din ve politik inanç ayırımcılığı gütmeksizin bir çatı altında, Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu. FİDEF çatısı altında büyük bir başarı ile birleştirmişlerdir.

Besbelli ki, bu muhteşem birlik ve dayanışma, belirli gerici, yobaz, maocu çevreleri rahatsız etmiştir. Kurultay'a Cumhuriyet Halk Partisi'ni temsilen katılmış bulunan sayın Senatör Prof. Uğur Alacakaptan ve CHP Yönetim Kurulu üyesi sayın Semih Eryıldız, 27 Şubat 1977 Pazar günü Kurultay sonrası Köln «Türkevi»nde bir sohbet toplantısı tertiplemişlerdir. Büyük İşçi Kurultayına yaklaşmaya dahi cesaret bulamayan faşist, yobaz ve maocu bölücüler bu toplantıda planlı bir şekilde yürütülen tahrik ve saldırılarla bir işçimizin ölümüne sebep olmuş ve politik bir cinayet işlemişlerdir.

Bu tertiplerin perde arkasına gizlenmiş bulunan çeteci elebaşları halen Türkiye'de «MHP'nin hiçbir üyesi anarşi olaylarından hüküm giymedi», Federal Almanya'da: «Bana şiddet hareketinden dolayı hüküm giymiş bir MHP'li gösterin size 10.000 Mark vereceğim» yalanını söyleme cesareti bulup elini kolunu sallayarak gezebildikleri, kanlı cinayetlerine cinayetler ekledikleri, işçi kanına girdikleri apaçıktır.

Türkiye'de işçilerin, köylüleri öğretmenlerin, öğrencilerin, işçi gençliğin ve tüm çalışan insanlarımızın kendi haklarını korumak ve davalarına sahip çıkmak amacıyle yürüttükleri haklı ve meşru mücadelelerini kanla boğmak tertiplerini, yurtdışına da taşımak amacı güden bu kışkırtmalara karşı, başta Federal Almanya'daki işçilerimizin en güçlü üst örgütü olan FİDEF olmak üzere tüm emekçi kardeşlerimizin bilinçli, olgun ve kararlılıkla karşı çıkacaklarından hiç kimsenin şüphesi olmasın.

FİDEF dini inancı ve dünya görüşü ne olursa olsun işçilerimize yönelik, tüm faşist, yobaz ve maocu gibi sendika düşmanı sapık akımların tahrik ettikleri şiddet hareketlerinin nefretle kınar. İşçilerimize yönelik bu şiddet ve anarşi hareketlerine kesinlikle karşı çıkar.

FİDEF, bugüne dek yapılan tüm uyarılara rağmen bu şiddet yanlısı sapık akımlara ve onların elebaşlarına karşı yeterli derecede etken tedbirler almamış bulunan Federal Alman Yetkili İdarî mercilerini tekrar uyarır ve ciddi şekilde görev yapmaya çağırır.

FİDEF, tüm şiddet tahrikçilerinin anında tesbiti, mahkeme huzuruna çıkarılmaları ve hareketlerinin cezaya çarptırılmaları için tüm işçilerimizi seferberliğe ve FİDEF çatısı altında saflaşmaya çağırır.

Kaynağı nereden gelirse gelsin Büyük İşçi Kurultayı ile gerçekleştirilmiş olan işçilerimizin birliğine yönelik bölücü ve belli bir siyasî partinin tekkesi olmaya mahkûm tüm girişimleri şiddetle yerer. İşçilerimizi uyanık olmaya davet eder.

Yobaz, faşist ve maocu çevrelerce işçilerimize yönelik Köln saldırısından dolayı tüm işçilerimize baş sağlığı diler.

F İ D E F
Genel Yönetim Kurulu a.
Haydar Dikme
(Genel Sekreter)

FİDEF genel başkanı Genç'in CHP Genel Başkanı B.Ecevit'e gönderdiği telgraf

Ayrıca FİDEF, Köln olayları ile ilgili olarak CHP Genel Merkezine bir de telgraf çekiyor saldırıyı nefretle kınıyor ve geçmiş olsun dileklerini yolluyordu.

CHP Genel Merkezi
Farabi Sokak 7, Çankaya
Ankara, TÜRKEİ
Sayın Bülent Ecevit
CHP Genel Başkanı

Kurultayımızın davetlisi olarak Federal Almanya'ya gelmiş bulunan sayın Senatör Prof. Uğur Alacakaptan ve CHP Yönetim Kurulu üyesi sayın Semih Eryıldız'ın Kurultay sonrası 27.2.1977 Pazar akşamı Köln'de yaptıkları sohbet toplantısına faşist, yobaz ve maocu çevrelerin planlı bir şekilde tertipledikleri saldırı, aynı zamanda bize işçilere yönelik bir şiddet hareketidir. Bir işçimizin öldürüldüğü bu iğrenç saldırıyı FİDEF olarak nefretle kınar, sizlere geçmiş olsun deriz.»

Recep GENÇ
FİDEF Genel Başkanı

BU GÜNKÜ DURUMUN BAŞ SORUMLUSU SERMAYE - SÖMÜRÜ GÜÇLERİ VE ONLARIN İKTİDARLARIDIR

Konfederasyonumuz Genel Sekreteri KARACA ise, bu olayların çok uzağında, Federal Almanya'daki Türkiye'li işçilerle temaslarını sürdürüyor, disiplinli ve yararlı toplantılar düzenleniyordu. «Faşizme geçit yok!», «DGM'yi ezdik Yaşasın DİSK» belgileriyle inleyen toplantılar sona erip, Genel Sekreterimiz, yurda dönünce, izlenimlerini bir basın bildirisi ile kamuoyuna şöyle duyurdu:

«Ülkemizden kapitalist Avrupa'ya işgücü göçü 1960'larda başladı ve hızlanarak devam etti. Bugün aileleriyle birlikte 1 milyondan fazla emekçimiz kapitalist Avrupa ülkelerinde yaşam mücadelesi vermektedir. Burjuva iktidarları, işsizliği azaltmak ve dış ticaret açığını kapatmak amacıyla plânsız bir işgücü göçü politikası izlediler. Ancak, bunda da başarılı olamadılar. Yurt dışındaki işçilerimizin gönderdikleri milyarları bulan dövize rağmen 1975 ve 1976'da dış ticaret açığı 50 milyar lirayı buldu. İşsizlik 3 milyonu aştı.

1960'lardan bu yana geçen 17 yıllık süre içinde işçilerimizin ekonomik, toplumsal ve kültürel sorunları durmadan arttı. Yıllar sonra yapılan ikili sosyal güvenlik anlaşmaları hak eşitsizliğini kurumlaştırdı. Bu anlaşmalarla teminat altına alınan bazı sosyal haklar ise uygulanmadı. Son yıllarda derinleşen kapitalizmin genel bunalımı işçilerimizin yaşam ve çalışma koşullarını daha ağırlaştırdı. İlk işçi göçünden bu yana gerici iktidarlar kapitalist Avrupa tekelleri ve hükümetleri karşısında tam anlamıyla bir teslimiyet politikası izlediler. İşçilerimizin onurunu, hak ve çıkarlarını koruyamazlardı; çünkü ülke ekonomisini ellerine geçiren bu tekellerin tehdit şantajlarına karşı duracak güçten yoksundular.

Türkiye burjuvazisi ile Ortak Pazar tekellerinin elbirliğiyle modern köle durumuna düşürdükleri işçilerimiz, bu ağır koşullara ve büyük yalnızlığa rağmen örgütlenmekte gecikmediler. Başta Federal Almanya olmak üzere çeşitli kapitalist Avrupa ülkelerinde dernekler, birlikler kurdular; bulundukları ülkelerin en güçlü sendikal örgütlerinde yer almaya başladılar. Hak ve çıkar eşitliği, insanlık onuru ve özgürlük için sürdürdükleri bu haklı savaşım 26-27 Şubat 1977 tarihinde yeni bir sıçrama noktasına ulaştı ve bu-

güne kadar kurdukları ilerici işçi dernek ve birliklerinden oluşan Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu (FİDEF)'i kurdular.

Biz DİSK olarak FİDEF'i yurt dışındaki işçilerimizin onurları, özgürlükleri hak ve çıkarları için verdikleri bilinçli ve kararlı savaşımın doğal sonucu olarak değerlendiriyoruz. Yurt dışındaki işçilerimiz, işbirlikçi iktidarların teslimiyet politikası izleyerek onayladıkları artan eşitsizliklere, ayrımcılık, ırkçılık ve haksızlıklara karşı daha güçlü ve birlik içinde savaşım verebilmek için FİDEF'i kurmuşlardır.

Türkiye işçi sınıfı ve onun sendikal örgütü DİSK her zaman bu savaşımın yanında yer aldı. FİDEF'in kuruluşuna yol açan İŞÇİ KURULTAYI'nda bana karşı gösterilen içten ve sıcak gösteri, yurt dışındaki işçilerimizin DİSK'e duydukları güvenin heyecanlı kanıtıdır. Aynı ilgi ve sıcaklığı Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinde yaptığım işçi toplantılarında da gördüm.

Federal Almanya'da bulunduğum süre içinde işçilerimizin sorunlarını daha yakından inceleme olanağını buldum.

Işçilerimizin en acil olarak iş güvenliği, emeklilik, çocukların eğitimi ve ov kullanma hakkı sorunlarına çözüm bulunmasını istiyorlar. DİSK olarak işçilerimizin bu görüşünü paylaşıyor ve bu sorunlarına ilişkin istemleri için mücadele ediyoruz.

İŞ GÜVENLİĞİ

Kapitalist buhranın en önemli sonuçlarından birisi işsizliktir. «Ulusal işgücüne öncelik» adı altında yüzbinlerce göçmen işçi Federal Almanya'yı terk etmek zorunda bırakılmış veya sınır dışı edilmiştir. Binlerce göçmen işçi işsizdir. 1973 yılından itibaren yürürlüğe sokulan bazı kararnameler işsiz Alman ile yabancı işçi arasındaki eşitsizliği derinleştirmek suretiyle, göçmen işçilerin sınır dışı edilmesini sağlıyor. Örneğin 13.11. 1974 tarihinde yayınlanan bir kararnameye göre, bir göçmen işçi bulduğu işe, eğer o işte çalışacak bir Alman veya Ortak Pazar'a üye bir ülkenin işçisi olmadığı taktirde girebilir.

Oysa, Federal Almanya ve Türkiye hükümetlerinin imzaladıkları Helsinki Sonuç Belgesi ile Uluslararası Çalışma Örgütü iş bulma ve işsizlik konularında yerli ve yabancı işçiler arasında tam bir eşitlik olmasını öngörmüştür.

EMEKLİLİK

Türkiye'ye kesin dönüş yapan işçilerimizin:

a) F. Almanya'daki sigortalık süresi Türkiye'deki ile birleştirilmeli,
b) F. Almanya'da çalıştığı sürece ödenen primler Türkiye Sosyal Sigortalar Kurumu'na aktarılmalı,
c) Emeklilik hakkı ve aylığı, bu ölçüler içinde, Türkiye SSK yasalarına göre hesaplanmalıdır.

İŞÇİ ÇOCUKLARININ EĞİTİMİ

F. Almanya'daki 250 bin çocuğumuza ancak 250 öğretmen düşmektedir. Alman okullarına intibak edemeyen çocuklarımız geri zekâlıların devam ettikleri okullara gönderilmektedir. Buna karşılık MC ne yapmaktadır? MC eğitim uzmanı adı altında kendi militanlarını göndererek faşist, şoven ve ırkçı görüşlerin propagandasını yapmaktadır. Ancak, işçilerimiz çocuklarını MC'nin eğitim uzmanlarından uzak tutmaktadırlar.

İşçi çocuklarının Almanca öğrenmeleri ve ana dilde çağdaş eğitim görmelerini sağlamak için gerekli önlemler alınmalıdır. Türkçe kültür dersleri ile kitapları Federal Almanya İşçi Konfederasyonu DGB, öğretmen kuruluşu GEW ile TÖB-DER ve DİSK'in temsilcilerinin de eşit haklarla katılacağı bir komisyon tarafından hazırlanmalıdır. İşçilerimizin çocuklarının F. Almanya'da aldıkları okul diplomaları Türkiye'de de geçerli sayılmalıdır.

OY HAKKI

MC «yurda döviz göndermek vatan görevidir» propagandasını yapmaktadır. Peki ya oy hakkı? MC, yurt dışındaki işçilerimizin seçimlerde oy kullanmasını önlemek için elinden geleni yapmaktadır. Çünkü yurt dışına itilmiş ve kapitalist Avrupa tekellerine teslim edilmiş olan yüzbinlerce işçimiz içinde bulundukları durumdan Türkiye burjuvazisi ile onun siyasal temsilcisi MC olduğunu görmektedirler. Oy kullanma hakkına sahip oldukları taktir de bu işçilerimizin ezici çoğunluğu DİSK'in seçimlerde CHP'ye oy verme kararına katılarak, oylarını demokrasi ve ilerleme savaşımından yana kullanacaktır.

Yurt dışındaki işçilerimize seçme ve seçilme hakkını tanımamak işçi ve vatan düşmanlığıdır. Başta Federal Almanya Türkiyeli İşçi Dernekleri Federasyonu (FİDEF) olmak üzere, özgürlükten yana tüm işçi kuruluşlarına bu konuda büyük görevler düşmektedir.

Kapitalist Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimizin seçimlerde oy kullanma hakkına sahip olmasını isteyen bu hakkın kullanılmasından parlamento içindeki ve dışındaki tüm kuruluşlar bu konuda bir an önce gerekli çalışmaları yapmalıdırlar.»

8 mart, dünya kadınlarının dayanışma bayrağı...

Yıl 8 Mart 1857, Amerika'nın New York kentinde kadınlar kıyasıya bir mücadele veriyorlar. Ekonomik ve siyasî haklara sahip olabilmek için, on saatlik işgünü, oy hakkı vb. için.

Sınıfların mücadelesi olan tarih, o günden sonra kadın emekçilerin mücadelesini daha bir sıkı kucakladı. Burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki o süregelen kavgada kadınlar yerlerini daha bir yiğitçe almaya başladılar.

Ve 1910'da Kopenhag'da toplanan sosyalist kadınların 2. Uluslararası Konferansında bir Alman devrimcisi, bir neferi Klara ZETKİN bundan böyle 8 Mart'ın «Uluslararası Kadınlar Günü» olmasını önerdi. Bu öneri kongreye katılan kadınların savaşa karşı barış, sömürüye ve zulme karşı savaşlarında birlik ve dayanışma günü oldu. O tarihten itibaren her 8 Mart kadınların mücadelesiyle çığ gibi büyüdü. İlki 1910'da Kopenhag'da olmak üzere 1911' de Almanya'da, Avusturya'da, bugüne kadar sürdü geldi.

Yiğit Rus kadınları ekmek, barış, özgürlük istemleriyle yürüdü, dayandı çarın kapısına 8 Mart 1917'de. Petrograt işçilerinin ilk gösterileriyle Rus işçi ve köylüleri devrimin başına geçtiler. Ekim sosyalist devrimiyle sonuçlanan bu kavgalarda kadınların mücadelesi bizlere hâlâ ışık tutar. Dünyanın 1/6'inde insanın insanı sömürmediği, özel mülkiyetin olmadığı, kadını meta (mal) gibi değil, saygın, ana ve üretici güç olarak gören ilk sosyalist devletin kurulmasından sonra kadınların kurtuluşunun bir rüya olmadığı anlaşıldı. Bir yanda sömürünün zulmü altında iki kat ezilen iki kat köle olan kadınlar, diğer yanda sömürüsüz, yeni bir toplumu yaratmak için erkeğiyle elele vermiş, özgür ve mutlu kadınlar.

Birinci emperyalist paylaşım savaşının acıları henüz bitmemişken, patlayan ikinci emperyalist paylaşım savaşının acıları arasında 1 Aralık 1945'de 41 ülkeden 81 milyon kadını temsil eden yüzlerce kadın delege birleşerek barış için emperyalizme ve faşizme karşı savaşmaya, toplumların ilerlemesi için savaşmaya ant içtiler. Zaferin, faşizmin bozguna uğratılmasının ilk günleriydi. Sayısız kent, kasaba ve köyler yanıp kül olmuştu. Cephe ve cephe gerisi diye bir şey kalmamıştı.

Sadece döğüşenler değil, milyonlarca kadın, çocuk ve ihtiyar öldü. Kocalarını ve çocuklarını kaybeden, milyarlarca liralık ulusal değerlerin heba olmasına sebep olan bu savaşları lânetleyen kadınlar bir daha böyle şeylerin tekrarlanmaması için, genç kuşakların da aynı acıyı çekmemeleri için bütün dünya kadınlarına çağrıda bulundular. Ve **Uluslararası Kadınlar Federasyonu** kuruldu. Kongrenin açılışında Fransız Kadınlar Birliğinin Başkanı Öjeni Katon şöyle diyordu: «Dünyamız, dünyanın herhangi bir köşesinde faşizmin var olması için dardır. Barış bütün dünya kadınlarının arzusudur. Kadınlar olanca güçleriyle çalışmak istemektedir. Kadınlar çocuklarına mutluluk içinde bakmak istiyorlar.» Bu kongrede Sovyet Kadınlarından Zoya Kosmodemyanska, Liza Çayhina, Karya Melnikayt, Bulgar Yordonka

20 BİNE YAKIN KADIN 26 ŞUBATTA FAŞİZME KARŞI AYNİ SAFLARDA YÜRÜDÜLER... FAŞİST MİLİS GÜÇLERİNCE ÖLDÜRÜLEN, YARALANAN YÜZLERCE GENCİN ANALARI OLARAK; «FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ» DİYEREK YÜRÜDÜLER... FAŞİZME KARŞI BİRLİKLERİNİ GÖSTERDİLER VE BİR KEZ DAHA DAVRANDILAR...

ve Lilyana, Fransız Daniel Kazanova gibi birçok kahramanlar anıldı ve anıları mücadeleye yol gösterici olarak kabul edildi.

O günden sonra UDKF barışın amansız savunucusu oldu. «Bütün kurtuluş hareketlerinin tecrübesinde görüldüğü gibi, devrimin başarısı, kadınların ona katılmalarına bağlıdır». Kalıcı bir barışın sağlanmasının başarısı da kadınların aktif olarak mücadeleye katılmalarına bağlıydı ve kadınlar kararlıydılar. İkinci Dünya Savaşının sonlarına doğru Hiroşima'ya atılan atom bombası barıştan yana tüm güçleri harekete geçirdi. Amerikan emperyalizminin insanlığa verdiği en korkunç armağan atom bombası Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerini yerle bir etmişti. Atomun kalıcı etkileri hâlâ sürüyor. Ve ilk defa 1950 yılında Varşova'da toplanan barış güçleri, 1 Eylül'ü Dünya Barış Günü olarak kabul ettiler, aynı tarihte imzaya açılan Stockholm Barış çağrısına 500 milyon kişi imza attı. 1950'den bu yana, barıştan yana güçler, emperyalistlere karşı yeni yeni mevziler kazandılar. Kapitalizmin bunalımını artıran, politik ve askersel yumuşamayı, halkların barış içinde yan yana yaşamasını amaçlayan yumuşama (detant) politikası, güçlerin en büyük başarısıdır. Kadınlar savaşın doğal bir olay olmadığını, savaştan yararlanmak isteyen suçluların bir avuç insandan ibaret olduğunu, barış ve özgürlük güçlerinin birlikte bu tehlikeyi yenebileceğini söyleyerek yumuşamanın da en aktif savunucuları oldular.

İlk kez 3 Temmuz 1973'de Helsinki'de toplanan Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansı barış politikasının tarihsel bir zaferi oldu. Konferans belgelerine birçok kapitalist devlet istese de istemese de 1975'de imza atmak zorunda kaldı. 1976'da bu yıla kadar kazanılan başarılara bir yenisi eklendi. Dünya Barış Konseyi tarafından imzaya açılan ikinci Stockholm çağrısı tüm ilericiler tarafından sevinçle karşılandı.

Yıl 1975, Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun önerisiyle bu yıl Birleşmiş Milletler Teşkilâtı tarafından tüm dünyada **«Kadınlar Yılı»** ilân edildi. Ve 1975-1985 yılları kadınların barış, eşitlik ve ilerleme savaşımlarının en aktif bir şekilde sürmesi gerekli yıllar olarak kabul edildi. 1975 Kadınlar yılı, dünya üzerine yeni bir canlılık, yeni bir görünüm getirmeye başladı. Kapitalist ülkeler; ister istemez kitle haberleşme araçlarıyla kısa ve baştan savma da olsa bunu duyurmak zorunda kaldılar. Kadın sorunu ve toplum içindeki önemi daha da güncelleşti. Bu sorunların çözümü için dünyanın dört bir yanından yaşanılan deneylere dayanılarak öneriler gelmeye başladı.

Meksika'da toplanan kadınlar Konferansı bu konuda çok önemli kararlar aldı ve bu kararların tüm kadınlara duyurulması için ellerinden gelen çabayı sarfettiler.

Ülkemiz de bu güçlü kadın hareketinden etkilendi. İşçi ve emekçi kadınlarımız tüm dünyada olduğu gibi güçlerinin örgütlülükten geldiğini anlayarak

ilerici Kadınlar Derneğini kurdular. Bu örgütlenme şimdiye kadar burjuva kadınlarının elinde oyuncak olan, balolar, çaylar, kermesler düzenleyip kapıcılarına birkaç elbise hediye etmekten başka bir şey yapmayan kadın derneklerinin iflası oldu. Kadının kurtuluşuna sınıfsal açıdan bakan kadınların kurtuluşunun, işçi sınıfının kurtuluşuyla birlikte olacağını savunan böylesi bir örgütlenme ülkemizde ilk kez gerçekleşiyordu. Burjuvazinin bütün gayretine, sağ ve «sol» sapık akımların bütün suçlamalarına rağmen emekçi kadınlar artık barış, demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşımında işçi sınıfımızın yanında yerini alıyorlardı.

DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN BAĞIMSIZLIK VE TOPLUMSAL İLERLEME SAVAŞIMININ KOPMAZ PARÇALARI EMEKÇİ KADINLAR ÖRGÜTLÜ GÜÇLERİNİN KANITLARINI FABRİKADA, TARLADA, ALANLARDA GÖSTERİYORLAR..

Bugün ülkemizin dört bir yanında pahalılığa ve işsizliğe karşı, yoksulluğa karşı güçlü sesler yükseliyor. Egemen sınıflar söz ve vaadlerle halkımızı kolay kolay kandıramıyor artık. Suçlunun yalnız ve yalnız bu sömürü ve talan düzeninde olduğunu, bu düzenin mutlak değişmesi gerektiğini ve bunun da örgütlü savaşımdan geçtiğini biliyor.

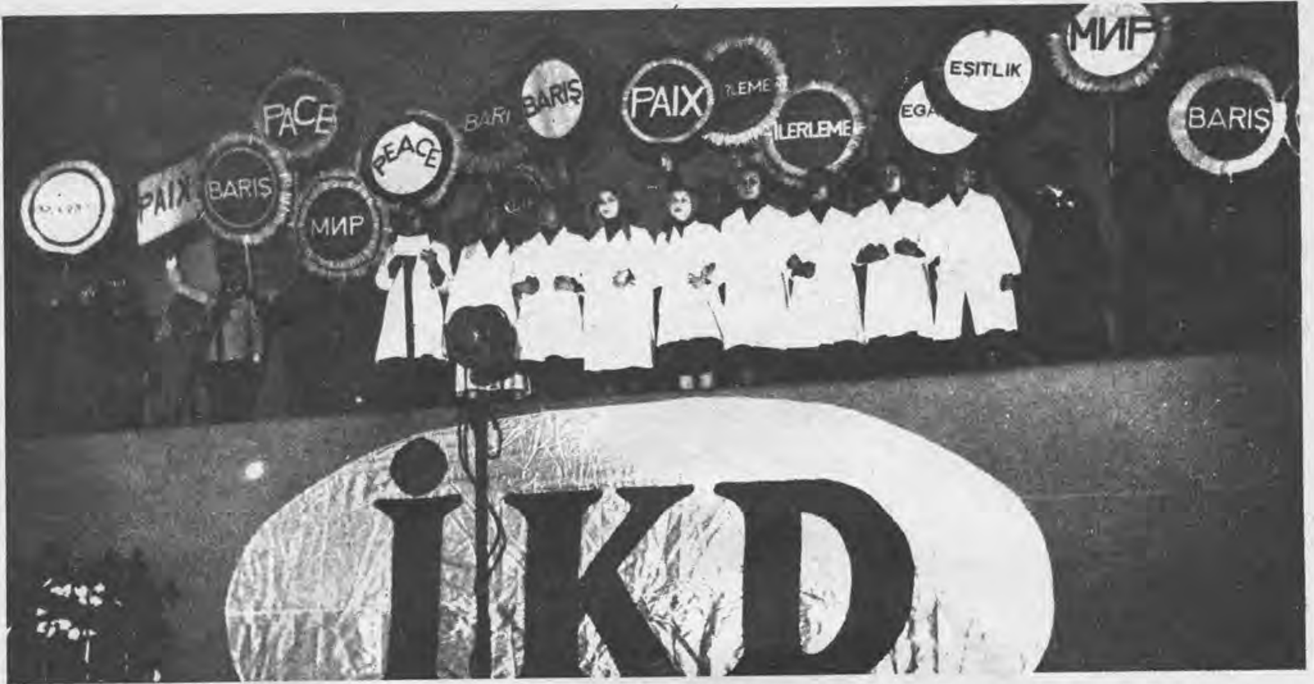
Bir avuç yerli-yabancı soyguncu parababalarını başımızdan atmak, ileri demokratik bir düzene varabilmek için örgütlü mücadelenin gerektiğini biliyor. Kadınlarımız da bu mücadelenin bilincideler.

İşte bu gelişmeler parababalarının, üretim araçlarını ellerinde tutanların, halkın sırtından suntaydı, vergi iadesiydi diye milyonları v u r a n l a r ı n hiç işine gelmiyor. Kendi düzenlerini sürdürmek için, DGM'ler gibi baskı yasaları, kanun kuvvetinde kararnamelerle kadın-erkek tüm emekçileri sindirme girişimindeler. Gençlerimizin, çocuklarımızın ölümü artık doğal olaylar haline gelmeye başlıyor. Ama emekçi halkımız başta işçi sınıfımız ve onun devrimci sendikal örgütü DİSK olmak üzere bu faşist girişimlere karşı çıkıyor. Kadın-erkek bu faşist tırmanışa göğüslerini siper ederek hep bir ağızdan haykırıyorlar. «Faşizme Geçit Yok». Yığınların savaşımı ve eylemleri gittikçe genişliyor. Fakat egemen güçlerde boş durmuyor. Silaha sarılıp daha çok kan döküyor. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün kalmaması için elinden geleni yapıyor.

Toplumun en genç ve dinamik, ilerici unsuru olan ama o ölçüde de provakasyona açık olan gençlik kesimini ajanları vasıtasıyla ters maocu, goşist, troçkist ve bozguncu akımların onlar arasında daha da çok yayılmasına zemin hazırlayarak özellikle öğrenci gençliği parçalamayı amaçlıyor. Bekliyor ki analar, babalar, gençler, işçiler, emekçiler pes etsin. Yani halkımız, kadınlarımız faşizme geçit versin.

Yanılıyorlar. Şimdiye kadar nasıl yanıldılarsa şimdi de yanılıyorlar. Çünkü halkımız faşizme geçit vermeyecek. Böylesi kanlı bir şekilde yerleşmeye çalışan faşizmin zulüm, açlık ve yokluk düzenini sürdürmesine müsaade etmeyecek. Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ilerici güçler, demokrasiden yana olanlar faşizmin bu kanlı ve talancı içyüzünü her yerde anlatarak, halkımızı örgütlü mücadelede vermeye çağırıyorlar, çağıracaklar.

Faşizmin en büyük düşmanı örgütlü halk hareketleridir. İşte 26 Şubat Cumartesi günü tüm emekçi analar evlat acısı-

... VE MART 1977. İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ TÜRKİYE'NİN 16 YERİNDE KİTLESEL OLARAK KUTLADIĞI 8 MARTI GENİŞ KİTLELERE ULAŞTIRMADA YİNE ÖNCÜ. İSTANBUL'DA SPOR VE SERGİ SARAYI'NDA KUTLANAN TOPLANTIDAN BİR AN GÖRÜLÜYOR.

na son verilmesi için, evlatlarına can güvenliği için yürüdüler. «Faşizme geçit yok.» Faşizm anaların siperini aşamaz» diye yürüdüler; düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne sınır konamaz» diye yürüdüler. CHP İstanbul kadın kollarının düzenlediği ve İKD'nin yığınsal olarak katıldığı bu sessiz miting demokrasi yolunda atılan önemli adımlardan biriydi. Ülkemizde kadınlar sorunlarına sahip çıkarak, MC'nin alaşağı edilip çocuklarının yaşayabileceği, özgürlüklerin kısıtlanmayacağı ileri bir demokrasi için yürüdüler. İlk kez 20 bine yakın kadın faşizme karşı aynı safta birleşti. İlerici güçler arasındaki somut eylem birliğinin en güzel örneğini verdi kadınlar. Ama her türlü demokrasiden yana ilerici hareketin karşısında olan maocu bozkurtlar burda da kendilerini gösterdiler. Bir avuç bozguncu; tüm anaların «evlat acısına son» diye sessizce yürüdükleri yerde «Ne Amerika, ne Rusya» diye savaş çığlıkları atarak mitingi provake etmeye çalıştılar. Ama nasıl ki, işçi sınıfımızın içinden, gençlerimizin arasında tecrit edildiyseler kadınların arasından da tecrit edildiler. Ve yürüyüş ilerici güçlerin zaferiyle sonuçlandı.

Ve hemen ardından birkaç gün sonra kadınlar mücadele bayrağını daha da yükselterek dünya emekçi kadınların dostluk, dayanışma ve emperyalizme, faşizme ve her türlü sömürüye karşı savaşım günü olan 8 Mart'ı ülkemizde bu yıl daha da yığınsal ve daha zengin bir içerikle kutladılar. Ülkemizde ilk kez 1921'de işçi sınıfının örgütlü öncülüğünün desteğiyle 8 Mart, uzun yıllardan sonra 1976'da yığınsal olarak kutlanmıştı. Bu yıl ise ülkenin her yöresinde emekçi kadınlar 8 Mart'ı kutlarken, bir yandan ülke içinde faşizme gericiliğe karşı savaşımdaki kararlılıkların öte yandan da dünya kadınlar ile dayanışmalarını dile getirdiler.

İKD'nin düzenlediği geceye destek mesajı gönderen DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının başarısının kadınların da bu savaşıma katılmasına bağlı olduğunu vurguladı.

Demokratik kazanımların önemli adımlarından biri olan 8 Mart'ı böylesi yığınsal bir şekilde kutlamak, kadın hareketimize oldukça geniş boyutlar kazandırdı. Türkiye emekçi kadın hareketi, programı ve eylemleriyle uluslararası emekçi kadın hareketinin ayrılmaz bir parçasıdır. Aynı zamanda emekçi kadınlarımızın mücadelesi, ülkemizde tüm ilerici, demokratik güçlerin bağımsızlık ve demokrasi savaşımının da bir parçasıdır.

Amaç; insanın insanı sömür-

mediği, çocuklarımızın, gençlerimizin kurşunlanmadığı, savaşsız sömürüsüz mutlu bir dünya yaratmaktır.

Yaşasın mücadele bayrağımızı yükselten 8 Mart'lar...

Yaşasın dünya kadınlarının dayanışması.

KUTLAMA MESAJI

"kadınları, hele emekçi kadınları demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına kazanmak için çalışmalıyız,,

8 MART'I YIĞINSAL OLARAK KUTLAYAN İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ'NİN TOPLANTISINA DİSK GENEL SEKRETERİ MEHMET KARACA'NIN GÖNDERDİĞİ KUTLAMA MESAJI

Değerli Dostlar,

İşçi sınıfı ve savaşımı bir bütündür. Yaşlı, genç, erkek, kadın tüm işçiler kendi sınıflarının ayrılmaz bir parçasıdırlar. Ancak, yüzyıllar önce başlayan ilk sömürü düzenlerinden bu yana genel olarak kadınlar ve özel olarak emekçi kadınlar çifte sömürü ve zulmün pençesine teslim edilmişlerdir. Kapitalizmin iğrenç baskı ve zulüm çarkı uzun yıllar emekçi kadınları işçi sınıfının sermaye egemenliğine karşı yürüttüğü toplumsal savaşımdan uzak tutmayı başarmıştır. Yine uzun yıllar kadınlar toplumun elde ettiği haklardan yararlanamamıştır.

Bundan 67 yıl önce, yani 8 mart 1910'da «Dünya Emekçi Kadınlar Günü» ilân edildi. 8 Mart, Çalışan kadınların, anaların, ancak erkekleri yanında ve toplumsal kurtuluş savaşımı içinde yer almak suretiyle kendi kurtuluşlarının sağlanabileceğini haykırdıkları gündür.

Artık eski dönemler geride kalmıştır. Dünya nüfusunun üçte biri sosyalizm koşullarında yaşamaktadır. Bu ülkelerde kadın-erkek eşitsizliğinin yerini tam bir dayanışma almıştır.

Kapitalist ülkelerde emekçi kadınlar erkeklerle birlikte kendi sınıflarının örgütleri içinde yer alarak savaşım veriyorlar.

Vietnam'da, Angola'da, Mozambik'de kadınlar emperyalizme ve gericiliğe karşı büyük kahramanlıklar yaratmıştır. Kendi ulusal kurtuluş savaşımız içinde yiğit Anadolu kadınlarının büyük yeri vardır. Ve bugün emekçi kadınlarımız sendikalarda ve diğer demokratik örgütlerde ve özel olarak da İlerici Kadınlar Derneği'nde hızla örgütleniyorlar. 1 Mayıs gösterisinde rengarenk bayraklarıyla hepimize güç veren tekstil işçisi kadın arkadaşlarımızı sanki dünmüş gibi hatırlıyoruz.

Emekçi kadınların savaşkanlığını ve kararlığını gecekondularını yıkmaya gelenlere, topraklarına el koyanlara, işyerlerindeki eylemlerine saldıranlara karşı gösterdikleri dirençle gördük.

Faşistlerin öldürdüğü oğlunu bağrına basıp «bir oğlum öldü, şimdi bin oğlum var» diye haykıran yiğit kadınlarımızın gösterdiği inanılmaz cesareti unutmak olanaklı mı?

Kadınları, hele emekçi kadınları demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına kazanmak için tüm gücümüzle çalışmalıyız. Bir işçi karısı 1 Mayıs'tan veya bir grevden dönen kocasına suratını asıp, onun moralini yıkmamalı, tersine ona mücadelede güç ve cesaret vermeli, destek olmalıdır. Bunun için emekçi kadın arkadaşlarımıza sabır ve güvenle yaklaşmalı, onları yüzyılların ağır baskısından kurtarmalı ve sendikalarda, diğer ilerici örgütlerde erkeklerin yanında yer almalarını sağlamalıyız.

Genel seçimlere yaklaşıyoruz. En acil olarak işçi sınıfının serbestçe siyasal örgütlenmesine konan yasağın kaldırılacağı, faşist canilerin cezalandırılacağı, hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak kullanılacağı demokratik bir ortam istiyoruz. Bunun savaşımını veriyoruz. Emekçi kadınların, ev kadınlarının özgürlükten yana olan tüm kadınların seçimlerde demokratik bir ortam için oy kullanmalarını sağlamalıyız.

Kadınların kurtuluşunun ancak sermayenin egemenliğine karşı verilen toplumsal savaşım ile olanaklı olduğunu savunmuş ve bu uğurda yaşamlarını feda etmiş tüm devrimci, ilerici kadınları bugün saygı ve coşkuyla anıyoruz.

İşgal altındaki İstanbul'da 1921 yıllarından sonra bugün yeniden kitlesel bir şekilde «Dünya Kadınlar Günü»nü kutlama gösterisini düzenleyen İlerici Kadınlar Derneği ile Dayanışmamızı dile getiriyoruz. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) adına bu gösteriyi düzenleyen ve geceye katılan kadın, erkek, genç, yaşlı tüm emekçileri ve ilericileri içtenlikle selâmlarım.

0
5
100
25

12 MART'IN BİR DAHA YAŞANMAMASININ GÜVENCESİ: İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜ GÜCÜ VE TÜM İLERİCİ GÜÇLERİN DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİDİR...

12 Mart'tan gün geçtikçe uzaklaşıyoruz. Hem tarih olarak, hem de rejim olarak. İşbirlikçi tekelci sermayenin memleketi kendisi için dikensiz bir gül bahçesi durumuna getirme çabaları, «faşizme geçit yok» diyerek kenetlenen demokratik güçlerin karşısında hergün daha etkisiz kalıyor. Tarihin çarkını geriye döndürmek mümkün olmuyor.

Fakat 12 Mart'ı bir kere daha değerlendirmemiz gerekiyor. Özellikle sınıf savaşımının alabildiğine keskinleştiği günümüz koşullarında, bu savaşımın emekçi halkın çıkarına bir alanda ve biçimde sürdürülmesi için, 12 Mart döneminden çıkarılan dersleri unutmamak gerekir. Bu işçi sınıfı için olduğu kadar, diğer demokratik güçler için de önemlidir.

Tekelci sermaye işçi sınıfı ve emekçi halka karşı yürüttüğü savaşımı en iyi faşizm koşullarında vereceğini iyi biliyor. Son yılların tertip ve saldırıları, hep bunu amaçlıyor. Aynı şekilde işçi sınıfı da sınıf savaşımını en iyi biçimde demokratik bir ortamda yürütebileceğini biliyor.

12 Mart'ta, mücadele, tekelci sermayenin istediği alana çekilebilir. Tekelci sermaye demokratik güçlerin dağınıklığından faydalanarak bunu başardı. Küçük burjuvazinin, modern toplumun bu en istikrarsız katmanının, işçi sınıfından kopuk kesimleri iyice kızıştırıldı. Adam kaçırmalar, banka soygunları, bomba atmalar, darbe girişimleri ile, ayaklar iyice yerden kesildi. Üstelik tekelci sermaye ustaca oynuyordu. İlk vuruşu bunlara yaptırıyor, sonra kendisi çok daha kanlı ve acımasız bastırdığında, gaddarlığını «meşru müdafa» olarak gösterebiliyordu. Sonra da ortalığı kaplayan bu toz duman arasında sistemli ve bilinçli bir biçimde asıl hedefine ulaşıyor ve düzenin bütününü faşistleştiriyordu. Asıl hedef; başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halktı.

Çalışan sınıfların demokratik ve ekonomik hak ve özgürlüklerine yönelik faşist bir dönem olarak 12 Mart'ın işçi sınıfına getirdiği baskı ve sömürü üzerinde DİSK Dergisi Mart 1976 sayısında durdu. 12 Mart'ın değerlendirilmesi ve sonuçları ele alındı. (Bak: sayı 21. 12 Mart ve işçi sınıfı)

Günümüzde sınıf savaşımı keskinleşiyor. Sermaye amansız saldırıyor. Fakat bu kez işçi sınıfı ve diğer demokratik güçler başarılı bir sınav veriyor. Faşizme gerçekten geçit verilmiyor. Daha aydınlık, daha özgür bir ortamın yolları açılıyor. Uluslararası ortamın iyiye gitmekte olmasının da etkisiyle, işbirlikçi tekelci sermaye memlekette istediği gibi atını oynatamıyor. Ama daha hiçbir şey bitmiş değil. Önümüzde daha zorlu savaşımlar var. Bu yüzden 12 Mart'ın getirdiklerini bir kez daha, 1977 Mart'ında vurgulamakta yarar var.

Bu yazımızda 12 Mart döneminin verdiği bazı dersleri ele alacağız. Dağılan, yerle bir olan sayısız ham hayal ve ispatlanan gerçeklerle, bilimsel doğrularla doludur 12 Mart dönemi... İşçi sınıfından kopuk, onun bilimine yabancı küçük burjuva solculuğunun Türkiye'de de açık iflası ve işçi sınıfının bilimsel görüşlerinin bir kere daha ispatlanması yaşanmıştır 12 Mart boyunca... Ve bugün ülkemizde faşizme karşı güçlü bir direniş verilebiliyorsa bunda 12 Mart'ın çok pahalıya malolmuş derslerinin de belli bir payı vardır.

12 Mart sömürü ve baskıya, tekelci burjuvaziye ve emperyalizme birey ve grup olarak karşı çıkmanın iflas etmeye mahkum olduğunu gösterdi. Halktan kopuk, işçi sınıfının doğruluğu onbinlerce defa ispatlanmış savaşım yollarını reddedenlerin halka zarardan başka birşey getiremeyeceğini

somutladı.

12 Mart tepeden inme müdahalelerle, işçi sınıfının ve örgütlerinin katılıp desteklemediği darbelerle bir sonuca ulaşmanın mümkün olmadığını gösterdi. Siyasal savaşımda komploculuğun iflasını ortaya çıkardı. Örgütlü kitle savaşımından başka bir yoldan sömürünün kalkmasının mümkün olmadığı ispatlandı.

12 Mart, işçi sınıfının ağırlığını koymadıkça hiçbir savaşımın sonuç vermeyeceğini açıkça ortaya koydu. İşçi sınıfının gücüne inanmayanların, kendi başlarına kaldıkları sürece önlerinde tekelci sermayenin elinde bir oyuncak olmaktan başka bir yol olmadığını gösterdi.

12 Mart, demokratik güçlerin birliğinin zorunlu olduğunu ortaya koydu. Faşizme karşı tek etkin güvencenin işçi sınıfının öncülüğündeki demokratik güçlerin kitlesel eylemlerinin birliği olduğunu herkese gösterdi. Demokratik güçlerin dağınıklığının sadece sömürücü güçlere yaradığı iyice anlaşıldı.

12 Mart, küçük burjuva milliyetçiliğinin iflas etmeye mahkum tutarsız bir ideoloji olduğunu belgeledi. Tersine işçi sınıfı enternasyonalizminin gerçek üstünlüğü bir kez daha ispatlandı.

12 Mart, burjuvaziyle işçi sınıfı arasında, modern toplumun bu iki temel sınıfının arasında ayrı üçüncü bir güç olarak bulunmanın mümkün olmadığını gösterdi. Ne iki sınıf arasındaki savaşımda tarafsız kalmak, ne de üçüncü bir güç olarak ortaya çıkmak mümkündü. Bunu kabul etmemekte direnenlerin farkında bile olmadan tekelci sermayeye bağlanacaklarını 12 Mart belgeledi. Tarafsızlık hayalleri ve «üçüncü yol» hayalleri iflas etti.

12 Mart, savaşımının keskinleştiği şartlarda tekelci sermaye ile uzlaşmaya çalışanların, ayağı titreyip de yan çizmeye başlayanların iflasını gösterdi. Burjuvazi ile savaşımda sınıf uzlaşmacılığına yer olmadığı daha iyi öğrenildi.

12 Mart, faşist uygulama ve saldırıların hiçbir zaman belli gruplarla ve zümrelerle sınırlı kalmayacağını, temelde mutlaka işçi sınıfının ve tüm emekçilerin her türlü hak ve özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yöneleceğini gösterdi. İşçi sınıfının bilimsel faşizm tanımı bir kez daha ispatlandı. Bir avuç sömürücünün ve yardakçıların dışında, herkesin faşizme karşı çıkması gerektiği, hayatın içinde öğrenildi.

12. Mart, halkın çıkarlarına yönelik her hareketin arkasında emperyalizmin parmağının olduğunu açığa çıkardı. Emperyalizme karşı çıkmadan faşizmle savaşımın mümkün olamıyacağını gösterdi.

12 Mart bir kere daha kapitalist yolda kalkınma hayalinin iflasını iyice açığa çıkardı. Bizzat kapitalizmin iflasını geniş yığınlara kavrattı. Barışın, demokrasinin, ulusal bağımsızlığın ve toplumsal ilerlemenin ancak kapitalizme karşı savaşımla sağlanabileceğini bir kere daha ispatladı. Sosyalizmin zorunluluğunu bir kere daha ortaya çıkardı.

2,5 yıllık faşist 12 Mart döneminin gösterdiği sayısız gerçekten en önemlileri bunlar. 12 Mart'lardan bu derslerden yararlandığımız, bunları hayata uyguladığımız ölçüde uzaklaşacağız. Sınıf savaşımında düz ve rahat asfalt bir caddede yürünür gibi ilerlenilmiyor. Zorlu engellerle, sarp geçitlerle dolu bir yolda gidiyoruz. Tekelci sermayenin yolları tıkama çabaları hep sürecek. Şimdi görev; geçmişten alınan derslerle geleceğin yollarını açmakta... 12 Mart trajedisinin bir kere daha yaşamamak için bilime sıkı sıkı sarılalım. İşçi sınıfının öncü gücü ve onun sağladığı demokratik güçbirliği — aydınlık yarınların tek güvencesi budur.

12 MART'LARA GEÇİT YOK!..

işçi sınıfının örgütsel gücü hazırlığı ve kararlılığı granitten bir barikat gibi faşizm özlemcilerinin önüne dikiliyor

Öte yandan 12 Mart 1977 günü, DİSK 3. Bölge Temsilcisi Cemal KIRAL başkanlığında toplanan DİSK İzmir Bölge Temsilciler Kurulu ve bölgedeki tüm sendikalarımızın şube

başkanları, 12 Mart ile ilgili ortak bir açıklamada bulundular. Yayınlanan ve basına ve kamuoyuna iletilen bildiri şöyle:

«12 Mart işbirlikçi - tekelci sermayenin parlementer görünümlü dikta, baskı, zulüm ve terör tezgâhlama girişiminin yıldönümüdür. Bu faşist baskı ve zulüm, bu kanlı karanlık, kentlerimizde, köylerimizde, bütün insafsızlığıyla üç yıl boyunca kol gezdi. O yıllarda, Emek ve Grevler dipçiklendi. Özgürlük kurşunlandı. Barış ve insanlık kara zindanlardaydı.

12 Mart, işbirlikçi - tekelci burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçi halkın yoğun sosyo gelişme savaşımı nedeniyle içine düştüğü bunalımdan kurtulmak için, iktidardaki ortaklarını ve ulusal burjuvaziyi de hedefleyen kanlı diktatörlüğünü kurmaya yönelik CİA PATENTLİ bonapartist darbenin başlangıcıdır.

Bu darbe, tekelci sermayenin, burjuvazinin diğer katmanları arasındaki çelişki ve çözülmenin arttığı, buna karşılık 1960'lardan sonra hızla gelişen işçi sınıfının 15 - 16 Haziran direnişinde olduğu gibi, «koruma» ve daha da «geliştirme» savaşımının inatla verildiği yıllarda yapıldı. 12 Mart öncesi günler, başta işçi sınıfımız olmak üzere yoksul köylülerin, küçük üreticilerin, hukukçuların, öğretmenlerin, öğrencilerin anti-faşist, anti-emperyalist kitlesel protestolarıyla «Ekmek - Barış - Özgürlük» savaşımında ileri adımların atıldığı günlerdi. İşbirlikçi - tekelci burjuvazi köşeye sıkışıyordu. Ne var ki, yükselen demokratik hareketin örgütsel bütünlüğünün SAĞLANAMADIĞI bir dönemde, öğrenci gençliğin işçi sınıfıyla bağ kuramaması nedeniyle uğradığı başıboşluğu, burjuvazi kolaylıkla provoke ederek, bireysel terörizmi öne çıkardı.

Bunu bahane ederek de, gelişen toplumsal muhalefeti terörle bastırma hareketine koyuldu. Ne var ki, zulüm ve vahşet, halkın «Ekmek - Gül ve Özgürlük» savaşımını boğamadı!.. Ama, ekmek ve özgürlüğümüz üzerinde yine kara bulutlar dolaşıyor. Şimdi de, bu yıkıma dur demek için, üzerimizdeki ateşten gömleği parçalamak için, işçi sınıfı ve diğer emekçi katmanların kararlı savaşımı inatla yükseliyor... Ulusal Kurtuluş savaşının ateş boylarında en önde dövüşenler, şimdi de en önde halka yönelik sömürü, zulüm ve zorbalığa karşı koyuyor. İşçi sınıfı TEKELLERİN EGEMENLİĞİNE karşı, diğer emekçi katmanların yürüttükleri savaşıma omuz veriyor, onları ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'nin barikatları ardına topluyor.

Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme Savaşımı yeni boyutlara ulaştı. Ileri, yeni mevziler kazandı. İşbirlikçi; tekelci burjuvazi ve MC iktidarının faşist DGM hevesi kursaklarına tıkıldı. Kulaktan kulağa gün ve saati yaygınlaştırıldığı halde, faşist ayaklanma su yüzüne çıkamıyor. Çünkü işçi sınıfının örgütsel gücü, hazırlık ve kararlılığı Granitten bir barikat gibi faşizm tezgâhçılarının karşısına dikiliyor.

Dönem dönem, ininden çıkmaya heveslenen faşist tehlikeyi tamamiyle yoketmek ancak tekellerin ve onların siyasi iktidarlarının halka uyguladığı baskı, zulüm ve zorbalığa geçit vermemekle mümkündür. Ülkemizde bunu başaracak anti-faşist, anti-emperyalist güçler vardır. Faşizme karşı, utkunun güvencesi bu güçlerin kuracağı «İLERİ DEMOKRATİK BİR İKTİDAR»dır. Bilelim ki, emekçi halkımızın oluşturacağı işçi sınıfının başını çektiği Ulusal Demokratik Cephe ile, İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak ağalarının oluşturduğu halkımızın bütününe yönelik gerici-faşist cephe arasında bir ORTA YOL YOKTUR!... Tekelci burjuvaziye doğru uzlaşmacı yalpalamalar ya da ulusal demokratik güçlerin birliğini zayıflatan MAO'cu, GOŞİST provaksyonlar «oportünist» ve revizyonist akımlar karşı devrime hizmet etmektedir. Büyük inançla belirtiyoruz ki, kesinkez kazanan, işçi sınıfı emekçi köylüler, yurtsever aydınlar yani bütünüyle emekçi halkımız olacaktır. Çünkü, köhnemiş eli kanlı SALAZAR ve FRANKO faşizmini yerle bir eden İBERİK EMEKÇİLERİ, zalim Batista rejimini deviren DEVRİMCİ KÜBALILAR yolumuzu aydınlatıyor.

Dahası, sınıfsız topluma doğru coşku ile ilerleyen sosyalizmin güçlü kalelerinin kazanımları, insanlığa ışık tutuyor. Ve nihayet, fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda tüm yurtseverler, «Ekmek - Gül ve Özgürlük» savaşımını daha bir bilinçle ama bu kez ÖRGÜTSEL BÜTÜNLÜĞÜNÜ DE GELİŞTİREREK sürdürüyor.

Bugün ufukta parıldayan yalnızca güneş değildir. Onunla birlikte, emekçilerin giderek büyüyen KARANLIĞI YIRTAN ÇELİK SAFLARI DA ARTIK PARLAMAKTADIR!...

eskimiş yeni oyun: grup sözleşmeleri

Türkiye işçi sınıfı, sömürüye ve faşizme karşı tarihsel savaşımı ile toplumsal gelişmeye damgasını vura vura ilerliyor. Türkiye işçi sınıfı, tarihimizin en büyük, en görkemli ve en anlamlı kitlesel gösterisi ile 1 Mayıs'ı kutladı. Cebimizdeki birkaç kuruşa, soframızdaki ekmeğe, haklarımıza ve özgürlüklerimize uzanan DGM tasarısını 16 Eylül Genel Yas eylemiyle aktif olarak protesto etti ve gerici - faşist karması güçlere bir geri adım daha attırdı.

Tüm bunları yaratan işçi sınıfımız, tarihsel kazanımları ve deneyimleri üzerinde, sendikal alanda sınıf ve kitle sendikacılığının bayrağını da yükseltiyor. Tekellere, sömürüye ve faşizme karşı savaşımını hızlandırıyor.

İşçi sınıfının hızla gelişen bu savaşımı karşısında, büyük sermaye güçlerinin politikası, her zaman olduğu gibi bugün de çeşitli yöntem ve araçlardan yararlanarak zulüm, baskı ve zorbalığa dayanan bir sistemin temellerini pekiştirmeye çalışmak oluyor. Doymak bilmez kâr hırslarından oluşan dünyaları yıkılmasın diye, bu kahrolası sömürü ve baskı düzeni sürsün diye yapmayacakları şey yok. Bütün yaptıkları korkularındandır. Haksız olduklarını, milyonlarca emekçinin sefaleti sayesinde zenginliklerini koruyabilip sürdürdüklerini bildiklerindendir... Duydukları korku öylesine büyüktür ki, grev ve halk hareketlerini tıpkı deprem gibi aniden gelebilecek doğal bir olay gibi görmekte ve makine ve emtialarını yüksek primlerle sigorta ettirme zorunluluğunu duymaktadırlar.

TEKELLERİN İLK ADIMI: «ÜCRETLER DONDURULSUN»

İşbirlikçi - tekelci sermaye, milyarlarına milyarlar katmak istiyor. Sermaye birikimleri için gerekli olan şey: kâr'dır. Daha çok kâr ise, daha yoğun sömürü demektir. Ve işbirlikçi-tekelci sermaye (yani büyük parababaları) bu amaçlarına her ne pahasına olursa olsun ulaşmak istiyorlar. Bu baylar, ülkemizi, kendi göbekleri vasıtasıyla emperyalizme bağladıkları için, yani ülkemiz emperyalizmin güdümü-kontrolü altında bulunduğu için, hammadde ve enerji fiyatlarını, kredi faizlerini ve hatta yatırım alanlarını kesinlikle saptamak olanakları bulunmuyor. Denetim altına alabileceklerini düşündükleri tek şey **ücretler** olmaktadır. **Yani: çalışanların tek gelir kaynağı**...

İşte bu nedenle, bu baylar, 1975 yılında:

—**«Millî ekonomimizin gelişmesi için, ücretler dondurulmalıdır»**, dediler.

ÜCRETLER DONDURULMALIDIR YÖNÜNDEKİ ÖNERİ, EMPERYALİZMİN EKONOMİK ÖĞÜTLERİNDEN KAYNAKLANDI

Merkezi, Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan Dünya Bankası, **«Türkiye'nin Ekonomik Gelişmesi»** adlı beş ciltlik raporunda;

«1974 yılında ücret ve maaş artışlarının sınırlandırılmasını» öneriyordu.

Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütünün (OECD) **1975 yılı «Türkiye» raporu**'nda ise, konsorsiyum yardımının deva-

mı **«işçi ücretlerindeki artışın sınırlandırılması»** ve **ileri sürdükleri diğer koşulların yerine getirilmesine** bağlanıyordu.

1976 yılı başında ise Uluslararası Para Fonu, **Türkiye'de bir devalüasyon yapılmasını, işçi ücretleri ile memur maaşlarındaki artışların frenlenmesini** öneren bir raporu Türkiye'ye göndermişti.

Görüldüğü gibi ücretler dondurulmalıdır diyerek işçinin sofrasına uzanan elin kökü dışardaydı.

YENİ OYUN: İŞKOLU DÜZEYİNDE SÖZLEŞME

Artan korkunç hayat pahalılığının yükünü omuzlarında taşıyan işçi sınıfı ve tüm emekçi kitleler, tek gelir kaynaklarına yönelen bu saldırı karşısında büyük tepki gösterdiler.

Her geri adım atışta daha da saldırganlaşan tekelci sermaye doğrudan gerçekleştiremediği bu amacı için, şimdi; **mücadelesinin araçlarını, yöntemini ve alanını genişleterek** yeni bir öneri ile sahneye çıkıyor. **Gurup sözleşmelerini, giderek işkolu düzeyinde sözleşme**'yi öne sürüyor.

Ücretlerin dondurulması amacına en uygun modeli işkolu düzeyinde toplu sözleşme yapılmasında gören tekeller, yürürlükteki işyeri düzeyinde toplu sözleşme sisteminin sakıncalarını şöyle açıklıyorlar:

- Türkiye'de sendika bolluğu vardır. Bunun nedeni işyeri düzeyindeki toplu sözleşmelerdir.
- Sendika bolluğunun olduğu bir ortamda işyeri düzeyinde toplu sözleşme sendikal rekabeti kızıştırmaktadır.
- Sendikal rekabet işyerleri düzeyinde ölçüsüz ücret artışları talebini getirmektedir.
- Ölçüsüz ücret artış taleplerini karşılayamayan işletmeler kapanmaktadır.
- Bu ücret artışlarını karşılayanlar ise yaşamak için mamüllerin fiyatlarını yükseltmekte, bu da enflâsyonu - hayat pahalılığını hızlandırmaktadır.
- Ücret artışlarını karşılamak için işletmeler otomasyona gitmekte bu da işsizliği artırmaktadır.

Pek sayın olmayan bu bayların bütün bu söyledikleriyle vardıkları sonuç ise şudur:

— **«İşsizlere iş bulalım, hayat pahalılanmasın, ülke ekonomisi hızla gelişsin. Bunların sağlanabilmesi için tekellerin daha fazla yatırım yapması, daha da büyümesi gereklidir. Bunun için işçilerin ücretleri dondurulmalı, bu olmazsa kesin kontrol altına alınmalıdır. Bu da ancak işkolu düzeyinde toplu sözleşmelerle sağlanabilir.»**

SENDİKA ÇOKLUĞUNUN NEDENİ YÜRÜRLÜKTEKİ YASALAR VE TEKELLERDİR

Türkiye'de 700'ün üstünde sendika olduğu açıktır. Ancak bu sendikaların yarısından fazlasının sadece adı (yani tabelâsı) vardır. Bunlar faaliyette değillerdir.

İkinci olarak; geri kalan sendikaların bir bölümü de bizzat işverenler tarafından kurulmuştur ve onlar tarafından himaye edilirler. Bu sendikaların ve işyerlerinin isimleri, ayrıntılarıyla DİSK'te mevcuttur, bilinmektedir.

Sendika sayısının fazla olmasının bir diğer nedeni de, yürürlükteki yasaların, sahte kayıt fişleri düzenleyenleri cezalandırma yerine onlara yetki veren niteliğidir.

Sayıları, genel nüfusumuz içinde kaybolacak kadar az olan büyük sermaye erbabı, bu gerçekleri iyi biliyor. Ne var ki, DİSK'in gelişmesi ve güçlenmesi karşısında telâşa kapılıyorlar ve yalan söylüyorlar.

FİYAT ARTIŞLARI ÜCRET ARTIŞLARININ NEDENİ DEĞİL SONUCUDUR

Dergimizin bu sayısında, bay patronların iddialarını kısa olarak cevaplamaya devam edelim. Dergimizin gelecek sayılarında bütün bunları ayrı ayrı ve daha geniş belirtecek, maskeleri bir kez daha alaşağı edeceğiz.

Tekelci sermayenin sözcülerinin dediği gibi ücretler ölçüsüz arttığı için hayat pahalılanmakta, tam tersine tekeller aşırı kâr hırsları nedeniyle hayatı pahalılandırdığı için ücret artış talepleri işçiler ve onların sendikal örgütlerince ısrarla savunulmaktadır.

Türkiye'de belirli bir dönem içinde ücretlerin artış hızı ile işverenlerin kârlarındaki artış hızı karşılaştırıldığında, görülen odur ki, **kârlar ücretlerden daha hızlı artmaktadır.** Bunun anlamı ise açıktır. Sömürü yoğunlaşmaktadır.

İŞSİZLİĞİN NEDENİ TEKELLERDİR

Var olan sömürüdür. Kapitalist birikim ancak, işsizliğin artması ve işçi sınıfının durumunun kötüleşmesi ile gerçekleşebileceğine göre, tekelci sermayenin önünde tek yol sömürünün daha da artması, yoğunlaştırılması olmaktadır.

Ücret artışlarının işyerlerinin kapanmasına ya da büyümesine neden olduğunu, bunun da istihdamı daraltıcı etkisi olduğunu söyliyen tekeller, **kapa-**

nan yerlerin çoğunun hileli iflâs yoluyla kapandığını ya da tekelci rekabete dayanamıyan küçük işyerlerinden oluştuğunu bal gibi biliyorlar ama, yalanlarına, tahriflerine fütursuzca devam edip akılları sıra kamuoyunun kafasını karıştırmaya çabalıyorlar.

Yakındıkları ücret artışları, en yüksek düzeyde kendi işletmelerinde alınıyor. Ama buna karşın, bu işletmelerin özellikle son yıllardaki hızlı gelişmelerini, giderek büyümelerini neden saklayıp gözlerden kaçırıyorlar?

İşsizlik ancak, kapitalist ülkelerde görülüyor... Neden sosyalist düzenler bu belâya yabancı? Demek işsizliğin nedeni ücret artışları değil! Bu sömürü düzeninin ta kendisi! Tekellerin sömürü politikası bu sonucu yaratıyor... Herşey bu kadar açık...

GURUP SÖZLEŞMELERİ: İŞKOLU DÜZEYİNDE TOPLU SÖZLEŞMEYE DOĞRU İLK ADIM

«Bundan sonra sözleşmeler Konfederasyonumuzca tesbit edilen kesin prensipler içerisinde yapılacaktır: Haftalık çalışma sürelerinin düşürülmesine, yıllık ücretli izin sürelerinin, kıdem tazminatlarının arttırılmasına izin verilmiyecektir. Yönetime katılma ile ilgili hiçbir talep kabul edilmiyecek, 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak sözleşme metinlerini yazdırılmayacaktır. Yan ödemeler dondurulacak, ücret artışları «makul» seviyede tutulacaktır.»

Yukarıdaki ifadeler, tekellerin sözcülüğünü yapan işveren örgütlerinin işkolu düzeyinde sözleşme yapma yolunda ilk adım olarak gördükleri gurup sözleşmeleri için aldığı «kesin» prensiplerdir.

Daha açık bir anlatımla tekeller:

— **«Toplumsal gelişmenin çok gerilerinde kalan yürürlükteki yasalar ve bu konularla ilgili düzenlemeler aynen sürsün»** demektedirler...

Faşist yönetimin hüküm sürdüğü birkaç ülke hariç, haftalık çalışma süresinin 48 saatin altına düştüğü, yıllık ücretli izin sürelerinin alt sınırının 3 hafta olarak kabul edildiği, gerekçesiz işten çıkartmaların söz konusu olmadığı bir dünyada, bu gelişmelerin çok gerisinde kalan yasalar için bu baylar:

— **«Değişmesin, bozulmasın»** diyorlar...

Gelişen hareketini daha çok haklı kazanımlara yönlendiren işçi sınıfının savaşımını engelleme yolunda tekeller bu «prensip» kararlarına varıyorlar.

Öngördükleri gurup sözleşmeleri ile bu konuları yasal düzenlemeler sınırı ile çizmek istemekte ve toplu sözleşmelerde yalnız ücret artışlarının ele alınmasını istemektedirler. Hem de «makûl (!)» düzeyde.

İlk adımda çalışma koşullarının düzeyini Yasa hükümleri düzeyinde dondurmak ve bunun için gurup sözleşmelerini kullanmayı düşünen tekelci sermaye ikinci aşamada:

1) Ücret artışlarını sınırlandırmayı ve eğer «millî (!) ekonomi gerektiriyorsa

2) dondurmayı hedef almaktadır.

TEKELLERİN ÖNERİSİ SÖZLEŞME ÖZGÜRLÜĞÜNE ve TOPLU SÖZLEŞME ÖZERKLİĞİNE DOĞRUDAN BİR SALDIRIDIR

Yürürlükteki Anayasa ve çalışma hayatı ile ilgili yasalar toplu sözleşmelerin özü, içeriği ve düzenlenen konuların kapsamı açısından bir kısıtlama getirmemiştir.

Yürürlükteki Anayasa ve çalışma hayatı ile ilgili yasalar toplu sözleşmelerin özü, içeriği ve düzenlenen konuların kapsamı açısından bir kısıtlama getirmemiştir.

Çalışanların haklarının korunması ve geliştirilmesi görüşünün yer aldığı Anayasa'nın bu temel felsefesinden hareketle yasalar, çalışma koşulları ile işçilere (sendikalı olmasalar dahi) **«asgarî güvenceler»** getirmiş ve bunların daha iyiye doğru geliştirilebilmesi yolunu açık tutmuştur.

Yani, sendikaların varlık nedenlerinden birisi de, yasaların belirlediği konuları daha ileri noktalara götürmektir.

İşte tekelci sermayenin çalışma koşullarını Yasa ile sınırlandırmak isterken saldırdığı nokta budur. Bu saldırı doğrudan sendikal özgürlüklere ve toplu sözleşme özerkliğine yönelmiştir.

Çalışma koşullarının Yasal sınırlar içerisinde bırakılması bunların sözleşmelerde yer almaması demek olacaktır. Bu ise:

1) Sözleşmelerin kapsamının daraltılması,

2) Özünün ve içeriğinin boşaltılması anlamına gelecektir.

Çalışma koşullarının sözleşmelerle geliştirilmesi yolunun kapanması Yasal değişiklikler için verilen savaşımın gücünü ve hızını kesecektir. Evdeki hesapları budur ve bundan önceki pek çok hesapları gibi bu hesabın da çarşıya uymayacağının telâşı içinde çırpınıp durmaktadırlar.

DEVLET MÜDAHALESİ: TEKELCİ SERMAYENİN ARADIĞI DESTEK

Sözleşme özerkliğine yaptığı saldırı ile gerçek sendikal hak ve özgürlükleri askıya almayı düşünen tekelci sermaye sonuçta ücretlerin dondurulmasına varacak bu amacına ulaşmak için Devletin müdahalesini öneriyor.

Çalışma koşullarını (çalışma sürelerinin, yıllık ücretli izin sürelerinin, tazminatların, işçi sağlığı, iş güvenliği gibi hususların) Yasa ile sınırlayacaklarını, bu nedenle milyarlık «dayanışma fonlarını» kurduklarını söyliyen işveren örgütleri bu önemlerinin, işçi sınıfı hareketinin güçlendiği bu dönemde yeterli olmayacağını düşünerek Devlet'e:

— **Bu işe müdahale et,** diyorlar.

Bütün ülkelerde oldugu gibi Türkiye'de de tekeller, sorunları kendi başlarına çözümleyemediklerinde, kendi amaçlarına uygun politikayı **zorla** gerçekleştirmek için devlet çarkına daha bir sarılıyorlar.

«Toplu pazarlıklarda ücret yapısının hiçbir objektif esasa dayanmaksızın gelişmesini önlemek ve böylelikle başta işçiler olmak üzere bütün tüketici zümreyi ekonomik sıkıntılara düşüren ücret-fiat artışına son vermek amacı ile, hükümet-işveren ve işçi temsilcilerinden meydana gelecek bir üçlü komisyonun ve bu komisyonun ücret artışlarını verimlilik artışları ile ekonomimizin ödeme gücüne bağlaması uygun olacaktır.» 1972 yılında genel kurullarında aldıkları bu kararı ileriki yıllarda genişleterek tekrarlayan Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonunun bu önerisi bugün Yasa tasarısı haline getirilmiştir.

«Ücret-fiat yarışının önüne geçebilmek için ücret arttırma taleplerinin başı-boşluktan kurtarılması gerekmektedir. Ücret artışlarını; genel fiat artışları içinde mütalâa edilmesi ve gelir dağılımı geliştirme faktörünün de gözönüne alınarak, ne miktarda olması gerektiği konusunda teknik çalışmalar yapacak bir ünitenin kurulması gerekli hale gelmiştir.» **diyen Çalışma Bakanlığından kurulan bir komisyon «Ücret ve Gelirler Konseyi» ile «Merkezi Toplu Sözleşme» tasarıları hazırlamış, tekellerin yönergelerine uygun konuları maddeleştirmiştir.**

Emperyalizm ve tekelci sermayeden sonra işçinin sofrasına Devlet de «müdahale» etmektedir. Ücretler üzerindeki inanılmaz «vergi cinayeti» yetmiyormuş gibi Devlet ücretlerin dondurulmasına alet edilmek istenmektedir.

- **«Ücret artışları aşırıdır, ölçüsüzdür. Ücretler sınırlandırılsın.»**
- **«Yan ödemeler çoktur, dondurulsun.»**
- **«Çalışma koşulları yasa ile sınırlandırılsın.»**
- **«Çalışma süreleri düşürülmesin, yıllık ücretli izin süreleri arttırılmasın, tazminatlar arttırılmasın»** diyerek **«...Nasıl bir toplu sözleşme düzeni...»** sorusunu cevaplayan tekelci sermaye ve örgütlerine karşı «... Nasıl bir toplu sözleşme düzeni» sorusuna cevabımız:

NASIL BİR İŞ GÜVENCESİ DÜZENİ?

1475 sayılı Yasa ile getirilen iş güvencesi düzeninin çağdışı ve adaletsiz niteliği gözler önündedir. **Uluslararası çalışma örgütünün 119 sayılı tavsiyesi ile ilgili olarak çeşitli ülkelerden gelen raporlara baktığımız takdirde bizdeki «hizmet akdinin feshi» sisteminin dünya ülkelerinde uygulamadan kalktığını görüyoruz.** Kıdem tazminatı ile ilgili bir diyaloğa girmeden önce DİSK olarak çağdaş bir işgüvencesi sistemi kurulmasını istiyoruz. **«Nasıl bir iş güvencesi sistemi» sorusuna, Uluslararası örnekleri de gözönüne alarak Konfederasyonumuzun cevabı şudur:**

- **İşsizlik sigortasının yasallaştırılmalıdır.**
- **İş yasasının 13. maddesindeki keyfi ve nedensiz olarak işverenin işçi çıkarma yetkisi engellenmelidir. Kapatma veya tensikat durumunda, işyerinin ekonomik ve teknolojik durumunu ayrıntılı olarak inceleyecek tarafsız bir kurulun kararına göre hareket edilmelidir.**
- **Işsiz kalanlara meslekî eğitim verilmeli; onlara yeni bir iş bulunmalı, işverenin ve devletin sorumluluğunda olmalıdır.**
- **İş yasasının 17. maddesi ile işten çıkarma kaldırılmalı, bu maddeye giren olaylarda, bağımsız İş Mahkemeleri tarafları dinledikten sonra karara varmalıdır.**
- **Hileli iflâs, tasfiye gibi durumlarda işçinin ücreti ve yasal tazminatları garanti altına alınmalıdır.**
- **İşyerini kapatan kişilerin aynı işkolunda değişik bir işyeri açmaları süreye bağlı olmaksızın yasaklanmalıdır.**
- **Üyenin istirahatli veya yıllık ücretli izinde iken işten çıkarılması engellenmelidir.**

- Tutukluk halinde, iş güvencesi kesin olarak sağlanmalıdır.
- «Geçici işçilik ve «taşaron işçiliği» gibi çağdışı kurumlar yasaklanmalı, işçinin temel hak ve özgürlüklerini temelden yok eden bu tür «süresi belirli akitler» geçersiz sayılmalı ve bu işçilere iş güvencesi sağlanmalıdır.

NASIL BİR SENDİKAL ÖZGÜRLÜK DÜZENİ?

İşçilerin sendikal özgürlüklerin kısıtlandığı örgütlenme haklarının keyfi işten çıkarmalarla engellendiği bir ülkede sendikal özgürlük ve örgütlenme hakkı konusunda kesin çözümler bulunmalıdır.

- Sarı sendikaların yetki alınması sırasında yaptığı sahtekârlıklara engel olunmalıdır.
- Referandum yasalaşmalıdır.
- Sendikal örgütlenme sırasında işten çıkarma eylemleri yasaklanmalıdır.
- İşyerindeki sendikal çalışmalar güvence altına alınmalıdır.

NASIL BİR GREV DÜZENİ?

İşkolu sözleşmesi, tekelci sermaye tarafından ne kadar şirin gösterilmek istenirse istensin, bu tür sözleşmelerde kitlesel lokavtlar ve işten çıkarılmalar tehlikesinin mevcut olduğu gerçeği ortadadır. İşkolu sözleşmesi veya gurup sözleşmesi amacı ile taraflar arasında anlaşma düzeyine ulaşılmış sözleşmelerin bile bitirilmemesi dayanışma lokavtına bir ön hazırlıktır. Guruba dahil bir işyerinde sendika grev yaptığında, işveren sendikası dayanışma lokavtına gidebilir veya o dönem sözleşmesi olan tüm işyerlerinde genel lokavt uygulayabilir. İşveren örgütleri Anayasada öngörülen amaç, yasada belirtilen espri dışında bir uygulama olanağına ulaşmışken işçi sendikalarına dayanışma grevi ve genel grev hakkının yasa ile kısıtlanmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz.

GENEL GREV HAKKI YASALAŞMALIDIR!

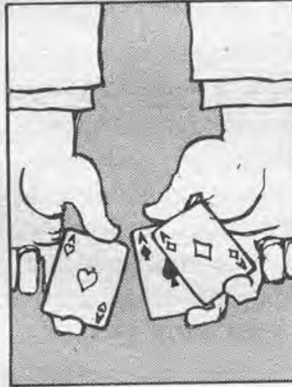
İşveren sendikalarının önerdikleri toplu sözleşme düzeni, bugünkü mevzuat çerçevesinde uygulanırsa toplu sözleşme özgürlüğü ve özerkliği temelden yok olacaktır. Ancak, dayanışma grevi ve genel grev hakkının yasalaşmasından sonra «Nasıl bir toplu sözleşme düzeni» sorusu üzerinde işçi sendikaları gerçekçi bir diyaloğa girebilecektir.

Tek gelir kaynağımız ücretlerimize, güvencemiz, sendikal hak ve özgürlüklerimize, toplu sözleşme özerkliğimize yapılan bu saldırılara cevabımız olduğu bilinsin.

Sendikal hak ve özgürlüklerimize yapılan saldırılar karşısında 15 - 16 Haziran'da verdiğimiz cevap unutulmasın.

Milyarlık fonlara güvenerek tek taraflı baskı yöntemi ile amaçlarına ulaşma yolunda adım atmayı tasarlayan tekelci sermaye faşist girişimler karşısında 16 Eylül'de işçi sınıfımızın verdiği cevabı unutmasın.

KIDEM TAZMİNATI

kidem tazminatı fonu işçi haklarına saldırı girişimidir.

KIDEM TAZMİNATI FONU TASARISI ÜZERİNE BİR AÇIKLAMA YAPAN DİSK GENEL SEKRETERİ M. KARACA'NIN BASIN BİLDİRİSİNİ YAYINLIYORUZ:

«Verilen haklar geri alınmayacaktır» diyen MC yalan söylemektedir. Kıdem Tazminatı Fonu Tasarısı ile kazanılmış haklar geri alındığı gibi, işçi çıkarlarına aykırı yeni hükümler getirilmektedir. Bu da yetmiyormuş gibi, hazırlanan ve başbakanlığa verilen tasarı, işverenlerin isteği üzerine geri alınmıştır. **Tasarıda işverenlerin çıkarları doğrultusunda yapılacak değişikliklerle kıdem tazminatı bir sosyal kazanım olmaktan çıkarılacaktır.** İşverenlerin bir isteği üzerine tasarıyı geri almaktan çekinmeyen MC'nin böylece büyük sermaye çevrelerinin sözcülüğünü yaptığı bir kez daha ortaya çıkmıştır. MC sosyal içerikli yasalar, refah derken halkımızın hak ve çıkar-

larını daha da kısıtlamaktadır.

Kıdem tazminatı uygulaması işçi sınıfımızın çıkarlarını ilgilendirdiği için bu konuya ilişkin girişimler tüm işçiler ve kamuoyu önünde açıkça tartışılmalıdır.

Oysa Çalışma Bakanlığı işçi kuruluşlarına danışmadan bir tasarı hazırlamış ve yangından mal kaçırırcasına başbakanlığa gönderilmiştir. Daha sonra, işveren kuruluşlarının isteğine boyun eğerek geri aldığı tasarıda özellikle işverenlerin istedikleri değişiklikleri yapmak üzere sadece Türk-İş, işverenler konfederasyonu ile bir banka temsilcisini toplantıya çağırmıştır. **550 bin işçinin sözcüsü olan konfederasyonumuzun görüşünün alınmak istenmemesini işçi sınıfına hakaret olarak kabul ediyoruz.**

Aslında MC, temsil ettiği büyük sermaye adına gider-ayak işçi hak ve çıkarlarına son darbelerini vurabilme telâşı içindedir. Kıdem Tazminatı Fonu Tasarısı MC'nin işçi düşmanı girişimleri arasında yer almaktadır. Birikmiş kıdem tazminatlarının getireceği yükten çekindikleri için bugüne kadar işverenler işçileri istedikleri zaman ve rahatça işten atamıyorlardı.

Yani kıdem tazminatı işçi için işverene işçiyi işinden çıkarma olanağı veren 13'üncü maddeye karşı bir çeşit «iş garantisiydi». Yeni tasarıya göre işveren bu yükten kurtulacak ve kıdem tazminatları ayrı bir fonda toplanacaktır. Böylece, işverenler birincisi başta bilinçli DİSK üyeleri olmak üzere, istedikleri işçiyi istedikleri zaman işten çıkarma olanağına kavuşacaklar. İşten çıkardıklarının yerine alacakları yeni işçilere düşük ücret verecekleri için daha fazla kâr elde edecekler. İkincisi, 13 ve 17'nci maddeleri keyfi bir şekilde uygulayacakları için işçilerin örgütlenmesini daha da zorlaştıracaklardır. Üçüncüsü de, SSK'da yaptıkları gibi kıdem tazminatı fonu için üzerlerine düşen ödemeyi yapmayarak yeni bir kazanç daha sağlayacaklar. Dördüncüsü, yine SSK'da olduğu gibi fonda birikecek milyonlar yağmalanacaktır. **DİSK olarak, kıdem tazminatı uygulamasıyla bir noktaya kadar sağlanan iş garantisini bütünüyle ortadan kaldırdığı, işverenlere yeni kâr alanı açtığı ve özellikle DİSK'in örgütlenmesine yöneleceği için Kıdem Tazminatı Fonu Tasarısını işçi hak ve çıkarlarına karşı yönelmiş bir girişim olarak görüyoruz.**

Öte yandan, işverenlerin değişiklik önerileri de kabul edildiği taktirde kıdem tazminatlarının işçi için hemen hemen hiç bir anlamı kalmayacaktır. Örneğin kıdem tazminatına ilişkin tüm ödemelerin fondan yapılmasını isteyen işverenlerin amacı daha az işçiye daha çok üretim yaptırmak ve DİSK'e üye olan veya olmayan işçileri işten çıkarmak suretiyle işyerlerini dikensiz gül bahçesi haline getirmektir. Ayrıca işverenler fona ödeyecekleri primlerin gider olarak gösterilmesini isteyerek devlete daha da az vergi ödemenin yollarını aramaktadırlar. İşverenlerin bir başka önerisi de fona katılma paylarının düşürülmesidir.

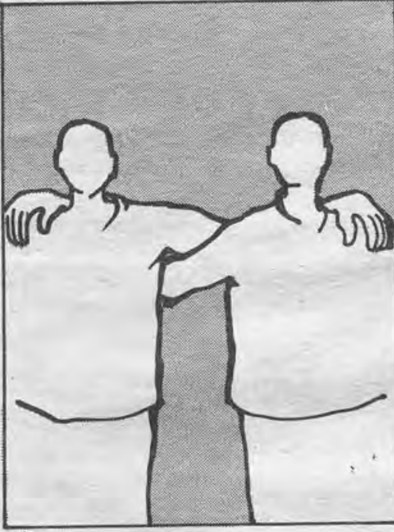
Böylece işveren işten çıkardığı işçinin kıdem tazminatı işçiden kesilen primlerle ve ayrıca devletin kesesinden, yani yine emekçi halkın vergileriyle ödenecektir.

İşverenlerin değişiklik önerileriyle birleştirildiğinde hazırlanan tasarının neden DİSK'ten ve kamuoyundan saklandığı daha iyi anlaşılmaktadır. Bu gerici ve sermaye yanlısı girişim karşısında bugüne kadar sessiz kalan Türk-İş'in bu sessizliği ancak kıdem tazminatı fonu tasarısını onayladığı anlamına gelir.

Türk-İş yönetimi için önemli olan işçi sınıfının çıkarlarının ayaklar altına alınması değildir. **DİSK'in hızlı gelişmesini önlemeye yönelik işverenlerin ve MC'nin her girişiminin altında mutlaka Türk-İş yönetiminin de imzası vardır.**

«Sosyal refahın» lâfını edip, halkımızı yoksulluğa iten MC, kazanılmış kıdem tazminatı hakkına saldıracağı yerde işsizlik sigortası ile İş Yasası'ndaki işçi kıyımının araçları olan 13 ve 17 nci maddeler üzerine görüşlerini açıklasınlar. Hem işsizlik sigortası kurmayıp 13 ve 17 nci maddeleri kaldırmayacaksınız, hem de kıdem tazminatı fonu kurarak işçileri işverenlere kul köle yapmaya kalkışacaksınız. Bunun bir tek adı vardır. O da işçi düşmanlığıdır. DİSK öncelikle işsizlik sigortasının kurulmasını ve anti-demokratik 13 ve 17 nci maddelerin kaldırılmasını istemektedir.

MC halkımıza karşı açtığı bu meydan savaşını faşist cinayetleri kışkırtarak, gencecik çocukların kanına girerek, işsizliği, hayat pahalılığını ve vergileri arttırarak, kıdem tazminatı fonu kurarak, kiraları yükselterek, Amerikan emperyalizminin uşaklığını yaparak sürdürmektedir. Bu nedenle, emekçi halkımız, işçi sınıfımız seçimlere MC'siz girmek ve seçimlerden de demokratik ileri bir iktidarla çıkmak istiyor.

selam olsun DİSK'e...

Şili İşçi Sendikaları Konfederasyonu

Bay Mehmet KARACA
DİSK Genel Sekreteri
Değerli Kardeş (Yoldaş):

13 Şubat'ta örgütünüzün 10. kuruluş yıldönümünü kutlayacağınızı bildiren ve bizi bu yıldönümüne katılmaya çağıran 25 Kasım tarihli mektubunuzu cevaplamaktayız.

Sizlere en kardeşçe duygularla selâmlar ve teşekkür ederiz.

Şili İşçi Sendikaları Konfederasyonu
Dış Komitesi adına
Luis Meneses Aranda Julio Valderrama Rios

Ürdün Sendikaları Genel Federasyonu

Aziz Dostlarımız:

Ürdün Sendikaları Genel Sekreterliği ve işçi sınıfımız en kardeşçe selâmlarını gönderir, size ve işçi sınıfınıza tam başarı ve ilerleme diler.

Genel Sekretarya ve Ürdün işçi sınıfı adına 10. Kuruluş yıldönümünüzü kutlar, yeni başarılar dileriz.

Kardeşçe selâmlarla.

Fathi Najı Awad
Genel Sekreter

Gine İşçileri Ulusal Birliği

Gine İşçileri Ulusal Birliği Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunu selâmlayarak 976/1452 no.lu 25 Kasım tarihli ve 10 Ocakta bu daireye ulaşan mektubu aldığını bildirir.

Cevap olarak örgütünüzün 10. kuruluş yıldönümüne Konfederasyonumuzun şu dönemde örgütlenme sürecinde olması nedeniyle katılamayacak olmamızdan büyük üzüntü duyduğumuzu belirtiriz.

Bu fırsattan yararlanarak nazik davetiniz için teşekkür eder ve 13 Şubat'ta yapacağınız törenin çok başarılı olmasını dileriz.

En iyi selâmlarımızla,

Genel Sekreter
Jose Pereira

köy-koop

Sayın
Kemal TÜRKLER
DİSK Genel Başkanı

Aracı, tefeci ve vurguncuya,

Tekelci sermaye ile bütünleşmiş halk düşmanı MC'ye,

Kırsal kesimi her geçen gün biraz daha yoksulluğa iten sömürgenlere,

Demokrasi ve özgürlükleri yok etmek isteyen faşistlere karşı üretici köylülerin demokratik ve özgür halk kooperatiflerinin üst örgütü KÖY-KOOP:

Uluslararası sermayenin yerli işbirlikçilerine,

İşçileri patronlara ve tekelci sermayeye peşkeş çeken sarı sendikacılığa,

Tekelci sermaye ile bütünleşmiş MC iktidarına,

Faşist tırmanmayla işçileri ve onların yurtsever yandaşlarını sindirmeye çalışan antı-demokratik kuruluşlara karşı,

Demokrasi ve özgürlük mücadelesi veren tüm yurtsever işçilerin gerçek ve güçlü örgütü DİSK'in,

10. kuruluş yıldönümünü emekçi köylü ortakları adına kutlar,

Halkımızın ve demokratik halk kuruluşlarının demokrasi ve özgürlük mücadelesinde kardeş DİSK'i desteklediğini ve onun yanında yer aldığını kamuoyuna ve DİSK şölenine onur veren yurtsever konuklara bir kez daha duyurmayı kutsal bir görev sayar.

KAHROLSUN FAŞİSTLER, YAŞASIN
YURTSEVER DEVRİMCİ İŞÇİLER
VE ONUN ÖZ ÖRGÜTÜ DİSK.

Saygılarımızla,

Köy-Koop adına
Nedim TARHAN Şevki AKINCI
Genel Başkan Denetçi
Vekili

ilerici kadınlar derneği

Sayın Kemal TÜRKLER
DİSK Genel Başkanı

Türkiye işçi sınıfının güçlü sınıf ve kitle örgütü DİSK tüm işçilerin, emekçi halkımızın ve emekçi kadınlarımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının güvencesidir.

DİSK'in 10 yıllık onurlu ve savaşkan tarihi halkımızı savaşsız ve sömürüsüz günlere, emekçi kadınlarımızı kurtuluşa götüren yolda tüm emekçilere esin ve güç kaynağı olmuştur.

Türkiye emekçi kadınları ekmek-barış-özgürlük savaşımında işçi sınıfımızın örgütlü gücü DİSK'e çok şey borçludur. Emekçi kadınlarımız, işçi sınıfımızın ve onun güçlü örgütü DİSK'in başını çektiği Barış, Demokrasi, Bağımsızlık ve Toplumsal İlerleme savaşımına her gün daha bilinçli ve örgütlü olarak katılmaya kararlıdır.

Türkiye işçi sınıfına SELAM

İşçi sınıfının örgütlü savaşımı için canını ve yaşamını verenlere, DİSK'e emeği geçenlere selam,

Yaşasın DİSK

İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ
Genel Başkanı
Beria Onger

türkiye yazarlar sendikası

Sayın Kemal TÜRKLER
DİSK Genel Başkanı

İşçi sınıfımızın insan hak ve özgürlükleri konusunda kesintisiz sürdürdüğü savaşımının 10. yılını Türkiye Yazarlar Sendikası Yönetim Kurulu adına ve Türkiye'li yazı emekçileri adına yürekten kutlarım.

Türk Halkının faşist baskılarla sindirilmek istendiği günümüzde sömürgen, işbirlikçi egemen güçlerin oyununa gelmeden bağımsızlık, özgürlük savaşımını yiğitçe sürdüren işçi sınıfımız, halkın kurtuluşunda öncü olmanın bilinci ve sorumluluğu içindedir.

İşçi sınıfımızın demokratik hakları elde edilmesi, insan hak ve özgürlüklerinin kazanılması savaşımında gösterdiği başarıyı barışın, kardeşliğin, özgürlüğün, eşitliğin egemen olacağı bir Türkiye'nin kurulmasında da göstereceği inancı içindeyim.

Saygılarımızla.

TYS Genel Sekreteri
Adnan Özyalçıner

kıbrıslılar öğrenim ve gençlik federasyonu

DİSK 10. Kuruluş Yıldönümü,
Tertip Komitesine.

Barış, demokrasi, bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyal kurtuluş savaşımının öncüsü Türkiye işçi sınıfının tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in kuruluş yıldönümünü ilerici, yurtsever Kıbrıs'lı gençler olarak kutlarız.

İşçi sınıfının savaşsız, sömürüsüz bir düzen kurulması yolunda ileriye attığı örgütlü, bilimsel güçlü adımların göstergelerinden biri olan bu mutlu günde dünya barışçı güçleri ile birlikte Türkiye işçi sınıfının bağımsız bağlantısız, yabancı üslerden arınmış demokratik Kıbrıs savaşımını sürdüren Kıbrıs halkının yanındaki güçlü sesine olan inancımızı bir kez daha belirtiriz.

YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR.
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE.
YAŞASIN BAĞIMSIZ KIBRIS.
YAŞASIN DİSK.

Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu

tüm öğretmenler birleşme ve dayanışma derneği

DİSK Genel Başkanlığına

İşçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK'in 10. Kuruluş yılını kutladığımız günümüzde dünya devrimci sürecinin emperyalist-kapitalist sisteme karşı yükselen mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanmaktadır.

Uluslararası barışsever, devrimci-demokratik güçlerin muhalefeti karşısında yeni bunalımların içine sürüklenen emperyalist-kapitalist sistem, ve ona bağlı olan Türkiye tekelci burjuvazisi, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halk güçlerine saldırmaktadır. Emperyalist tekelci sermaye sömürüsüne karşı, ekonomik-demokratik haklarını haykırmak için miting alanlarını yüzbinler doldurmaktadır. Devlet Güvenlik Mahkemeleri girişimine karşı işçi sınıfımızın şanlı direnişinden dolayı DİSK'e ve başta TÖB-DER olmak üzere diğer demokratik güçlere karşı girişilen saldırılar, tekelci burjuvazinin ne denli hırçınlaştığını göstermektedir. Artık burjuvazi, kendi koyduğu kuralları tanımamakta ve açık faşist bir yönetim kurma özlemini ortaya koymaktadır.

Bunun en son ve çarpıcı örneği 5. Şubat'ta TÖB-DER - TÜM-DER - TÜTED'in memurların ekonomik demokratik haklarına ilişkin düzenledikleri ve yüzbin kişinin üzerinde yurtseverin katıldığı miting ve yürüyüşde yapılan saldırıdır. Dünyanın her tarafında olduğu gibi, ülkemizde de maocu bozguncular ve faşistler büyük kitle gösterilerine saldırmak istemekte, ancak kitlelerin kararlı direnişleriyle karşılaşmaktadırlar. Bu saldırganların burjuvazi tarafından himaye edildiği ve korunduğu artık bilinmektedir.

Maocu bozkurtların saldırılarını bahane ederek ve mitingde olay çıktığı gerekçesine sığınarak TÖB-DER, TÜM-DER, ve TÜTED'in faaliyetten alıkonulması, saldırganlığın diğer çarpıcı bir örneğidir.

Tüm bu saldırılara karşı başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi yığınların mücadelesi devam edecektir. İnanıyoruz ki işçi sınıfımızın öncülüğünde emekçi halkımızın demokratik halk iktidarı kurulacaktır.

Geçmişte olduğu gibi, bugün ve yarın da eğitim emekçilerinin demokratik hareketi ve onun örgütlü gücü TÖB-DER bu mücadelede işçi sınıfımızın yanında saf tutacaktır.

Yaşasın işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK

Yaşasın eğitim emekçilerinin ileri demokratik örgütü TÖB-DER

Yaşasın tüm çalışanların birliği

Yaşasın halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve barış, özgürlük mücadelesi kahrolsun faşizm ve emperyalizm.

Gültekin GAZİOĞLU
TÖB-DER Genel Başkanı

METALL IG Metall Türk İşçileri Komisyonu

Devrimci Işçi Sendikaları Konfederasyonu
Genel Başkanlığı
Londra Asfaltı Merter Sitesi
Aksaray-İstanbul

Türkiye'de sendikacılık anlayışında bir çığır açan ve ilerici sendikacılık görüşünde hiç bir zaman somut ekonomik mücadele ile yetinmeyip, işçi sınıfının ekonomik, politik ve ideolojik mücadele üçlüsünden sapmayan, taviz vermeyen «DİSK» çalışmalarında 10. yılını doldurmuş oluyor.

Biz, bütün yurt dışındaki emekçiler, DİSK'in gelecekte de bu üçlü mücadeleden taviz vermeden işçi sınıfının ve tüm emekçilerin kurtuluşlarına kadar mücadele edeceği inancındayız.

Sizlerle, kavgamızın sonuna kadar beraberliğimizi bildirir, 10. yılınızı kutlarız.

IG Metall Türk İşçileri
Komisyonu

ilerici gençler derneği

DİSK'İN 10. YILINI COŞKUYLA KUTLUYORUZ

Dünya ilerici güçleri her geçen gün yeni başarılar elde ediyor. Sosyalist sistemin belirleyici gücü hızla artıyor. Kapitalist ülkelerin ilerici güçleri, işçi sınıfının öncülüğünde demokrasi ve sosyalizm bayrağını yükseltiyor. İspanya'da, Portekiz'de, İtalya'da... işçi sınıfı yeni yeni mevziler kazanıyor. Afrika'dan, Hindi-Çin'den, Güney Amerika'dan yükselen sesler ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunda kazanılan utkuları dile getiriyor. Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı kararları barış içinde birarada yaşama ilkesinden kaynaklanıyor. Luis Corvalan faşist Şili cuntasının tutuklusu değil artık...

Barıştan ve ilerlemeden yana güçlerin bu gelişimi ülkemizdeki demokratik güçleri kuvvetlendiriyor. DİSK'in utku dolu 10 yılı Dünya ilerici güçlerinin gelişiminin bir parçasıdır. İşçi sınıfımızın birliğini sağlama ve işçi sınıfımızın tek demokratik kitle sendikası olma yolunda hızla ilerleyen DİSK, 16 Haziranlardan, 1 Mayıslardan, 16 Eylüllerden geçerek çelikleşiyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin politik sözcüsü MC, işçi sınıfımıza onun sendikal örgütü DİSK'e ve tüm emekçi halkımıza saldırıyor. İşçi sınıfımızın öncülüğünde gelişen bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımını engelleme yolunu faşizmde görüyor. Bunun için bir yandan faşist komandoları, diğer yandan maocu provakatörleri halkımızın üzerine sürerek faşist dikta için zemin hazırlıyor. Bir hafta önce böylesine bir provakasyonla 3 demokratik kuruluş yasalara aykırı bir biçimde kapatıldı.

Derneğimiz, kuruluşundan bu yana işçi sınıfına ters sapık akımlara karşı savaşımı, antifaşist, anti-emperyalist savaşımdan ayrı görmemektedir. Bunun için «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisi etrafında gençliğin yığınsal birliğini gerçekleştirme yolunda ileri adımlar atmaktadır. İleri demokratik bir Türkiye için, MC'nin düşürülmesi, yerine can güvenliğini sağlayacak bir seçim hükümetinin kurulması doğrultusunda DİSK'in savaşımını destekliyor omuz omuza olduğumuzu bildiririz.

10. YILDA İŞÇİ SINIFININ SAVAŞKAN SENDİKASI DİSK'E MESAJIMIZ:

YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI
YAŞASIN DİSK
YAŞASIN İŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ
Genel Başkanı
Ahmet Muhtar Sökücü

Tüm Sağlık Elemanları Derneği

Sayın Kemal TÜRKLER
DİSK Genel Başkanı

Sayın Başkan; Ülkemizin içinde bulunduğu çok önemli günlerde yüce DİSK'in kuruluşunun 10. yılını coşkuyla kutluyoruz.

Ülkemizin, tek sınıf sendikal örgütü DİSK, yönlendiriciliğinizde işbirlikçi burjuvazinin korkulu rüyası haline gelmiştir. İleri demokrasi savaşımında burjuvaziyi gerileten en büyük güç olan DİSK, işçi sınıfından yana demokratik bir iktidarın yönetime gelmesinde büyük güvencedir. Bunu bilen egemen güçler ve bozguncular dört bir yandan DİSK'e saldırmaktadır. Bu saldırıları 10 yaşındaki DİSK'in etkisiz hale getireceğine inancımız tamdır.

Onun kuruluş yılında sağlık emekçilerinin onbinlercesinin oluk oluk DİSK'e akması bize güç ve mutluluk vermektedir.

Sağlık emekçileri adına DİSK'in 10. kuruluş yılını içten kutlar, şahsınızda tüm DİSK üyelerine dostça selâmlar sunarım.

Hasan Fehmi MAVİ
TUS-DER
Genel Başkanı

barolar birliği

Sn. Kemal TÜRKLER
DİSK Genel Başkanı

Onuncu kuruluş yıldönümünüzü kutlama şölenine nazik davetinizi aldım. Ankara'da işlerim dolayısiyle toplantıya katılamayacağımdan üzgünüm, kutlamanıza katılır başarılar dilerim.

Av. Faruk EREM
Türkiye Barolar Birliği
Başkanı

giyim işçileri birleşme ve dayanışma derneği

DİSK'İN 10. KURULUŞ TOPLANTISINA

Günümüzde gelişen Türkiye işçi sınıfı hareketi tüm dünyada sömürüsüz, savaşsız bir dünya için savaşım veren barış güçlerinin bir parçasıdır. İçinde bulunduğumuz şu zorlu günlerde DİSK'in tarihsel görevi daha da bir önem kazanmaktadır. DİSK'in 10 yılda aldığı yol böyle bir savaşımın ürünüdür.

YAŞASIN SÖMÜRÜSÜZ VE SAVAŞSIZ BİR DÜNYA İÇİN SAVAŞIM VEREN DÜNYA BARIŞ GÜÇLERİ.
YAŞASIN DİSK!
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME SAVAŞIMI

Giyim İşçileri Birleşme
ve Dayanışma Derneği

halkevleri il koordinasyonu

Sayın Kemal Türkler
DİSK Genel Başkanı

Türkiye işçi sınıfının en güçlü ve devrimci demokratik kitle örgütü olan DİSK'in başarılarla dolu on yılı aşarak, ülkemizde demokrasi, barış, özgürlük ve toplumsal ilerleme savaşımının büyük güvencesi ve öncüsü olma boyutlarına ulaşmasını sevinçle karşılıyoruz.

DİSK'in on yıl gibi, uzun sayılmayacak bir süreç içinde, işçi haklarının en güçlü savunuculuğunu, sendikal örgütlenmenin en ileri, en hızlı gelişmesini gerçekleştirmesi yanında, Türkiye İşçi Sınıfının devrimci tarihine 15-16 Haziran 1970, 1 Mayıs 1976, 16 Eylül 1976 gibi şanlı günleri eklemesi, yalnız DİSK mensuplarına değil, ülkemizdeki tüm ilerici, demokratik ve yurtseverlere de büyük bir güvence ve savaşım gücü vermektedir.

Halkevleri olarak biz, DİSK'un bundan sonra da başarıyla sürdürülecek demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımına bütün gücümüzle destek olacağımızı, bu mutlu gününüz vesilesiyle belirtir, 10. yıldönümü şenliğinizi içtenlikle kutlar saygılar sunarız.

Yaşasın, işçi sınıfının güçlü örgütü DİSK.

Yaşasın, faşizme geçit vermeyen DİSK'in öncülüğündeki BİRLİK ve DAYANIŞMA.

Şefik Âsan
Halkevleri İstanbul İl Koordinasyonu
Başkanı

bağımsız tüm tor-iş sendikası bağımsız beton-iş sendikası bağımsız ağaç-sen sendikası

SELAM, TÜRKİYE'NİN ONURLU İNSANLARINA,
SELAM, TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA VE ONUN BİRİCİK SINIF VE KİTLE SENDİKAL ÖRGÜTÜ DİSK'E...

Parababalarının azgın sömürü ve baskısı giderek yoğunlaşıyor. Kâr, daha fazla kâr diyerek siyasal karargâhları «Milliyetçi Cephe» aracılığıyla tüm çalışanlara kan kusturan, özgür, barış dolu mutlu günler için savaşım veren yığınlara kan ve barut sunan tekelci sermaye güçleri, artık karşılarında, tüm dünyadaki sınıfdaşları gibi yiğitçe direnen işçi sınıfını buluyor.

15-16 Haziran'ların yaratıcısı işçi sınıfı, 1 Mayıs'larda, şanlı 16 Eylül'lerde gücünü ve öncülüğünü dosta düşmana kanıtlıyor...

Işte, Türkiye işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, böylesi zorlu, çetin günlerin, utkan geleneğini sürdüren işçi sınıfının ürünü olarak 30 binlerden, milyonlara doğru gelişiyor, güçleniyor...

DİSK'in savaşımlarının içinde saf tutan, ondan onur duyan, fakat, henüz DİSK'in içinde yer alamayan bizler, bir an önce DİSK'te bütünleşmenin savaşımını veriyor, onun heyacanını duyuyoruz!..

İşte böylesi düşüncelerle DİSK'in «Onuncu Savaşım Yılını» kutlar, sıcak dayanışmalarımızı iletiriz!..

— YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ!..
— FAŞİZME GEÇİT VERMEMEK İÇİN TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLER ELELE!..
— 141-142'YE HAYIR!..
— YAŞASIN DİSK!..

Bağımsız TÜM TOR-İŞ Sendikası G. Merkezi
Bağımsız BETON-İŞ Sendikası G. Merkezi
Bağımsız AĞAÇ-SEN Sendikası G. Merkezi

istanbul barosu

Sayın Kemal Türkler DİSK Genel Başkanı

Rahatsızlığım nedeniyle bu mutlu gününüzde aranızda bulunamadım. Aranızda bulunamadığımdan ötürü üzgünüm. Türkiye işçi sınıfının gerçek temsilcisi DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünü İstanbul Barosu adına içtenlikle kutlarım. Ülkemiz hukukçuları hukukun üstünlüğü ilkesinin savunulmasında DİSK'in etkin çabasını daima saygıyla anacaklardır. İnsan hak ve özgürlüklerine saygılı, demokrasinin ve demokratik düzenin bütün gerçekleriyle ülkemize yerleşmesi için ve dış barışın sağlanmasıyla birlikte işçi sınıfının politik ekonomik haklarının savunulması yolundaki mücadelesinde kesinlikle başarıya ulaşacağı günlerin çok yakın olduğu inancı içinde seçkin kişiliğinizde DİSK'in tüm yöneticilerine ve üyelerini saygıyla selamlıyorum.

Orhan Apaydın
İstanbul Barosu Başkanı

kıbrıs türk mühendis ve mimar odaları birliği

Sayın Kemal TÜRKEL

İşçi sınıfının Türkiye'deki tek devrimci sendikal örgütü olan DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünü candan kutlar, bugüne dek olduğu gibi bundan böyle de emekten yana başarılarınızın devam edeceğine ilişkin inancımızı bildirir, başarılar dileriz.

Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimar
Odaları Birliği

teksoder

DİSK'in 10. kuruluş yılını devrimciler için kazanımlar ve başarılar yılı dileği ile kutluyoruz.

Devrimci adımız andımız olsun.

TEKSODER Genel Merkezi

ingiltere türk öğrenci federasyonu

DİSK GENEL BAŞKANLIĞINA

İngiltere'deki anti-faşist, anti-emperyalist Türkiyeli öğrencilerin örgütü İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu (İTÖF) olarak, işçi sınıfımızın devrimci sendikası DİSK'i, 10. kuruluş yıldönümünde en içten duygularımızla selâmlarız. DİSK, 1 Mayıs 1976 daki 500 binlik şanlı gösteriyle, DGM'lere karşı verdiği savaşımla, 400 binin üzerinde işçinin katıldığı Genel Yas Eylemiyle Türkiye işçi sınıfının devrimci ruhunu, kararlılığını ve savaşkanlığını dosta düşmana gösterdi. Faşist bir rejimi dayatmak çabaları içinde bulunan MC nin DİSK'e uygulamaya çalıştığı baskı ve yıldırma yöntemleri aslında onun, DİSK'in misyonunun tamamiyle farkında olduğunu gösteriyor. Ancak, DİSK, tüm bu çabaları boşa çıkaracak güçtedir. Devrimci çizgisi ve 600 binlik gücü bunun güvencesidir. Bizler de, öğrenci gençlik olarak işçi sınıfımızın bu gücünden cesaret alıyoruz.

İçinde bulunduğumuz şu günler, keskin savaşım günleridir. DİSK'in bu zorlu günlerden yeni yeni zaferlerle, daha da güçlenmiş, bilenmiş olarak çıkacağına, faşizme geçit vermeyeceğine en küçük bir kuşkumuz yoktur.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFIMIZIN
SOSYALİZME AÇILAN İLERİ
DEMOKRATİK DÜZENİ
KURMA SAVASIMI!
YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI VE ONUN
DEVRİMCİ SENDİKASI DİSK!

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu
Merkez Yönetim Kurulu

tüm teknik elemanlar derneği

Kemal Türkler DİSK Genel Başkanı

İşçi sınıfımızın sendikal örgütü DİSK'in 10. Kuruluş Yıldönümünü kutlar bundan böyle yeni kazanımlar yolunda yapacağı mücadele için başarılar dilerim. Saygılarımla.

Aykut Göker
TÜTED Genel Başkanı

ŞUBAT

DİSK OLAYLAR GELİŞİMİ

5 ŞUBAT 1977

DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA demokratik kitle örgütlerinin Ankara'da düzenlediği «Ekonomik ve Demokratik Haklar» mitingi üzerine kamuoyuna ve basına bir açıklama yaparak; **«Demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlükleri koruma ve genişletme savaşımı içinde öğretmenlerin çok önemli bir yeri vardır. DİSK işçi sınıfının örgütlü öncülüğüne dayanan öğretmen, memur, teknik elemanların savaşımını sonuna kadar destekleyecektir»** dedi.

6 ŞUBAT 1977

DİSK 8. Bölge Temsilciliği seçimleri İzmir'de yapıldı. Bölge Temsilciliğine Cemal KIRAL seçildi.

8 ŞUBAT 1977

İzmir'de basın toplantısı düzenleyen DİSK 3. Bölge Temsilcisi Cemal KIRAL DİSK'in, işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik savaşımını yürütmede, geliştirici nitelikte, son olağanüstü Genel Kurulu'nda aldığı bir dizi karar doğrultusunda «DİSK Bölge Temsilciliklerinin» uygulama alanına sokulduğunu açıkladı ve DİSK 3. Bölge Temsilciliği olarak bundan böyle de DİSK'in ilkeleri doğrultusunda ve **«Bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm belgisi ışığında daha bir güçle ve onurla görevini yerine getireceğini»** belirtti.

9 ŞUBAT 1977

TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED örgütlerinin Ankara Valiliği tarafından kapatılması üzerine basına ve kamuoyuna bir açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA;

«5 Şubat günü, Ankara'da, yığınsal gösteride meydana gelen olaylar, bunun en son en canlı kanıtıdır. Ancak, olayı değerlendirirken, sorunu, Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullardan, MC'nin gerici-faşist karması yapısından, işbirlikçi büyük burjuvazinin açık faşizme olan isteğinden soyutlamak yanlış noktalara götürür... dedi.

12 ŞUBAT 1977

Memur maaşları katsayısının Senato'da 12'ye yükletilmesine Maliye Bakanı Ergenekon'un karşı çıkması üzerine bir açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER;

«Anayasaya aykırı olan katsayının yükselmesi değil, Maliye Bakanı'nın ve partisinin tutumudur, 12 katsayıya karşı çıkmak, Anayasa'daki sosyal devlet ilkelerinin çiğnenmesidir» dedi.

13 ŞUBAT 1977

DİSK'in 10. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ COŞKU İLE KUTLANDI.

16 ŞUBAT 1977

DİSK'in Kuruluşunun 10. Yıldönümü nedeni ile DİSK Foto-Film Merkezi tarafından hazırlanan ve DİSK'in kuruluşundan bu yana geçen 10 savaşım yılını anlatan «Fotoğraflarla DİSK'in 10 Savaşım Yılı» konulu sergi DİSK Genel Merkez Salonunda açıldı.

19 ŞUBAT 1977

● DİSK'in 10. Kuruluş Yıldönümünü Kutlama Şöleni üzerine demeç vererek DİSK'e saldıran Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide'ye cevap veren DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA özet olarak;

«DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünü kutlama şöleni gerici, faşist güçleri şaşkına çevirdi. Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide şaşkınlığını ve işçi sınıfına ihanetini verdiği demeçle dile getirdi. Bu demeç yalancılığın, DİSK düşmanlığının, anti-komünizmin ve dünya sendikal hareketinin birliğine karşı saldırının belgesi olarak kalacaktır» dedi.

● DİSK'in 10. Kuruluş Yıldönümü nedeni ile Türkiye'ye gelen Sovyetler Birliği Sendikaları Merkez Kurulu Heyeti ile DİSK tarafından ortak bir açıklama imzalandı.

Bu açıklamanın metnini 32 (2). sayımızda yayınladık.

20 ŞUBAT 1977

DİSK (Antalya) Bölge Temsilciliği seçimleri yapıldı.

Bölge Temsilciliği görevine Recep KOÇ getirildi.

21 ŞUBAT 1977

DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi toplandı.

22 ŞUBAT 1977

DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkan Konseyi toplantısının sonucunda DİSK'in 1977 Genel Seçimleri üzerindeki görüşü açıklandı.

25 ŞUBAT 1977

DİSK 8. Bölge Temsilcisi Sıtkı Coşkun basına ve kamuoyuna bir açıklama yaparak Metal işkolunda yaklaşmakta olan yeni dönem yetki ve toplu sözleşme döneminde BURSA işçilerinin sahteciliğe ve sarı sendikacılara boyun eğmeyeceğini, metal işkolunda yetkiyi DİSK üyesi T. Maden-İş Sendikası'nın alacağını ve yeni dönemde, tüm üyeler için DİSK ilkelerine yaraşır yeni bir toplu sözleşme imzalanacağını söyledi.

26 ŞUBAT 1977

Avrupa'da örgütlü Türkiyeli Federasyonların ve birçok derneğin ortaklaşa düzenlediği işçi kurultayına DİSK adına Genel Sekreter Mehmet KARACA katıldı.

27 ŞUBAT 1977

DİSK I. Bölge Temsilciliği Konseyi Ankara'da yapıldı.

Toplantıyı DİSK I. Bölge Temsilcisi Ali KAYA bir konuşma ile açtı.

«DİSK, işçi sınıfının birlik olma eğilimine, yaratıcılığına inançlı olduğu için büyüyor ve işçiler tarafından büyütülecek. İşçi ve emekçiler tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü içinde, sendikal birliklerini tam anlamı ile gerçekleştirene kadar genişleyecek.» dedi.

ŞUBAT

ÜYE SENDİKALAR OLAYLAR GELİŞİMİ

6 ŞUBAT 1977

● DİSK üyesi Tekstil Sendikası, Gaziantep'te kurulu 45 işyerinde sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç alınmaması üzerine uzlaştırma kuruluna başvurdu.

7 ŞUBAT 1977

● Tek - İş Sendikası Afşin - Elbistan şubesi Yönetim Kurulu üyesi Muzaffer Şahin'in evine patlayıcı madde atıldı.

Olayı, güvenlik görevlilerine ileten Şahin, dövülerek ağır hakaretlere uğradı.

Afşin - Elbistan bölgesinde toprak ağalarının faşistlerle birlikte sürdürdüğü saldırılar sınıf sendikacılığının bayrağını yükselten DİSK üyesi işçilerin mücadelesini engellemeyi amaçlıyor.

● DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Genel Yönetim Kurulu toplandı.

Toplantı sonucu bir açıklama yapan Tekstil Genel Başkanı Rıza GÜVEN, ülkenin fazişmin kara terörünün tehdidi altında olduğunu, can, çalışma ve öğretim güvenliği kalmadığı, faşist saldırganlığın bir avuç eli kanlı zorba tarafından demokrasinin geleceğine yöneldiğini belirterek can, çalışma ve öğrenim özgürlüğünü güvence altına alacak, seçimlerin güvenlik içinde geçmesini sağlayacak geçici bir seçim hükümetinin kurulması için DİSK'in yaptığı çağrının inanç, disiplin ve kararlılıkla savunulmasına karar verildiği açıklandı.

● DİSK'e bağlı Lastik - İş Sendikası, Uniroyal Lastik Fabrikasında toplu iş sözleşmesi imzaladı.

● Presdöküm işyerinde T. Maden İş Sendikası toplu sözleşme imzaladı. 1 MAYIS toplu sözleşme ile İŞÇİ BAYRAMI olarak kabul edildi.

11 ŞUBAT 1977

● DİSK'e bağlı Genel - İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK bir açıklama yaparak İstanbul, İzmit, Elazığ, Bingöl, Siirt ve Gaziantep belediyelerinde çalışmakta olan işçilerin yasalardan ve yürürlükte bulunan sözleşmelerden doğan haklarının işveren tarafından ödenmediğini söyledi.

● İşyerinde çoğunluk sendikası olan TURİZM - İŞ Sendikasına üye işçilerin sendikal mücadelesi Intercontinental işyerinde devam ediyor. İşveren, direnişe geçen işçileri savcılık kararı ile işyerinden çıkarttı.

12 ŞUBAT 1977

● Bursa'da kurulu Besaş fabrikasında çalışan 1800 işçi, Türk - İş'e bağlı Teksif'ten istifa ederek DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına geçti.

16 ŞUBAT 1977

● Siirt Belediyesinde çalışan ve altı aydır maş ve ikramiyelerini alamayan DİSK'e bağlı Genel - İş üyesi işçiler aybaşına kadar tüm alacaklarının ödenmemesi halinde greve çıkacaklarını açıkladılar.

17 ŞUBAT 1977

● Türkiye Petrol ve Kimya Sanayi İşçileri Sendikası Genel Yönetim Kurulu toplandı. Gündemindeki maddeleri görüşen Genel Yönetim Kurulu DİSK ilkeleri doğrultusunda ileriye dönük yapılacak çalışmaların ana hedeflerini saptadı.

18 ŞUBAT 1977

● Ordu Yardımlaşma Kurumu işyerlerinde örgütlü olan DİSK'e bağlı Teknik - İş Sendikası sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmelerinden sonuç alınamaması üzerine grev uygulamasına geçti.

20 ŞUBAT 1977

● DİSK'e bağlı Lastik - İş Sendikasına üye Gıslavad işçilerinin sürdürmekte olduğu grevi T. Maden İş Sendikasına üye grevdeki Çelik Endüstri ve Yıldız Kazan Fabrikası işçlieri, Sungurlar, Türk Demir Döküm, Ternal ve Tekstil üyesi Makara işyeri işçileri desteklediklerini açıkladılar.

● DİSK'e bağlı Lastik - İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu toplandı.

21 ŞUBAT 1977

● DİSK'e bağlı T. Maden - İş Sendikası, Mahle Piston işyerinde Kocaeli 2. İş Mahkemesinin kararı ile yapılan referandumu kazandı.

22 ŞUBAT 1977

● Banka işkolunda sendikal örgütlenmelerini sürdüren DİSK'e bağlı Bank - Sen Yönetim Kurulu bir açıklama yaparak sendikal haklarını elde eden banka işkolundaki emekçilerin sendikalaşma girişimlerinin engellenmek istendiğini, banka emekçilerinin Türk - İş'e bağlı sendikalarda örgütlenmelerini sağlamak için düzenlenen yasa dışı girişimlerle sonuna kadar mücadele edilecek dedi.

23 ŞUBAT 1977

● OYAK Genel Müdürlüğünde DİSK'e bağlı Teknik - İş Sendikasına üye işçilerin sürdürdüğü greve faşist komandolar saldırarak grev pankartlarını yırttı.

24 ŞUBAT 1977

● Tuzla'da kurulu ve 852 işçinin çalıştığı ve DİSK'e bağlı Keramik - İş Sendikasının örgütlü olduğu Tuzla Porselen Fabrikasında yetkili olduğunu ileri süren Türk - İş'e bağlı Çimse - İş Sendikasının Bölge Çalışma Müdürlüğüne verdiği üye giriş fişlerinin sahte olduğu bilirkişi raporu ile saptandı.

8. İş Mahkemesi, Çimse - İş'in yetkisini bozdu.

● İşkolları yönetmeliğinin 34 sıra nolu «Genel İşler» işkolunda uzun bir süredir sarı sendikalara karşı işkolu düzeyinde yetki mücadelesi veren DİSK'e bağlı GENEL - İŞ Sendikası işkolu düzeyinde toplu sözleşme yapma yetkisini kazandı.

● Kula'da iki işyerinde sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası grev kararı aldı.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ (İKD)

26 Şubat 1977 günü yapılan «Evlât Acısına Son» sessiz yürüyüşüne ilişkin olarak açıklama yapan İlerici Kadınlar Derneği Genel Yönetim Kurulu:
Her gün bir evlâdımızın sokaklarda kurşunladığını bugünlerde en önemli sorunumuz, doğurup büyüttüklerimizin, kendimizin can güvenliğidir. Faşizm, evlâtlarımızın ölülerine basarak tırmanıyor.
Artık zaman oturup ah etme, dövünme zamanı değil. Ağlayıp dövünme zamanı değil. Ağlayıp dövünmek gidenleri geri getirmez. Öyleyse, harekete geçip bu kana susamış faşistlere yeni kurbanlar vermemek için mücadele edelim.
Kardeşler, anayız çocuğumuz var, kadınız kocamız, kardeşimiz var. Onlarla her zaman birlikte daha iyi bir yaşam için omuz omuza mücadele verdik. Bunu bir kez daha göstermenin zamanı geldi. Artık, evlâtlarımızın, yol arkadaşlarımızın her gün eve sağ dönüp dönmeyecekleri endişesine son vermek için harekete geçelim. Okulda, fabrikada, sokakta can güvenliği için:

- ÖLDÜRÜLEN CANLARIMIZIN KATİLLERİNİN BİR AN EVVEL YAKALANIP CEZALANDIRILMASI,
- FAŞİST ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMSI,

için haykıralım: FAŞİSTLER SAVULUN ANALAR GELİYOR!
Can güvenliği için düzenlenen EVLÂT ACISINA SON yürüyüşüne katılalım. 26 Şubat 1977 Cumartesi günü saat 13.30'da Beşiktaş'tan başlayacak olan yürüyüşe katılan her kadın, göğsünü faşizme siper etmiş bir yiğit demektir. FAŞİSTLER, ANALARIN SİPERİNİ AŞAMAYACAKTIR.
Analar, bacılar, kardeşler, gelin, birlikte yürüyelim ve FAŞİZME GEÇİT VERMEYELİM.
demiştir.

KIBRISLILAR ÖĞRENİM VE GENÇLİK FEDERASYONU (KÖGEF)

Kıbrıs Öğrenci Gençliğinin Türkiye'deki yığın örgütü KÖGEF Amerikan Dışişleri Yetkilisi Clinford'un Kıbrıs gezisi üzerine Basına yaptığı açıklamada şunları belirtmiştir:
«Kıbrıs Halkının dün geçtikçe gelişen derinleşen demokrasi, bağımsızlık demokrasi Toplumsal ilerleme ve toplumsal kurtuluş savaşımı adamızda gerçekleştirilmek istenen yeni komplolara geçit vermeyecektir.
Bağımsız Kıbrıs Tezi Geriletilmişse, ilerici güçlerin verdikleri işte böylesi bir savaşımın sonunda geriletilmiştir.
Kıbrısta kalıcı bir barışı Clinfort'lar değil Kıbrıs Emekçi Halkının yükselen mücadelesi gerçekleştirecektir.
Kıbrıs'ın Bağımsızlığını, Bağlantısızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlüğünü ve emperyalist üslerden arınmışlığını Clinford'ların, MC'cilerin yaptığı gizli görüşmeler pazarlıklar değil, Barışçı güçlerin desteğinde Kıbrıs halkının gelişen savaşımı belirleyecektir.»

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ (TMMOB)

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin Rektör Hasan Tan tarafından kapatılmasına ilişkin görüşlerini açıklayan TMMOB'ye Bağlı 18 Oda yetkilileri
«Hasan Tan 1969 yılında Mustafa Parlar Örneğinde Görüidüğü gibi Demokratik güçlerin kararlı mücadelesi karşısında Rektörlük görevini terkederek gitmek zorunda kalacaktır.»
denildi Ve özetle şunlar belirtildi:
«Uzun yıllardan beri faşist kadrolar yaratmak amacıyla silhlı çetelerin hedefi haline gelen yüksek öğrenim kurumları, son zamanlarda, seçim öncesinde, MC partileri tarafından toplumsal gerilimi arttırmak amacıyla olay çıkartılan bir alan haline getirilmeye çalışılmaktadır. ODTÜ'nün rektör kararıyla kapatılmasıyla gelişmekte olan olay bu zincirin bir parçası olarak aynı 5 Mart 1971'de olduğu gibi bir gerilim senaryosunu nitel olarak bir üst düzeye sıçratmak isteyen faşist eğilimli çevrelerin eseridir.
ODTÜ, Türkiye'de üniversite eğitiminin aksamasız sürdürülebildiği sayılı kurumlardan biri iken, bir MC planına göre adım adım krize sürüklenmiştir. Demokrat tavrı ile ODTÜ'nde huzurlu bir ortamın sağlanmasında katkısı olan eski rektör Ilgaz Alyanak'ın görevden alınması, bu üniversiteyi kargaşalığa sürükleme planının ilk adımı olmuştur. Daha o zaman rektörlüğe getirileceği söylenen Hasan Tan'ın faşist çevrelere yakınlığı bilinen ve 12 Mart döneminde denenmiş kişiliğinin ODTÜ'nde olaylar taratılacağını belirterek kamuoyunu ve ilgilileri uyarmıştık. Bugün olaylar uyarımızın haklılığını kanıtlamaktadır.
Hasan Tan rektörlüğe atandığı ilk gün ortada hiçbir neden yokken okula jandarmayı sokmuş ve öğrencilerin üzerine sürmüştür. Hasan Tan'ın ve onu atayan çevrelerin niyeti açıktır: ODTÜ'yü faşistleştirmek ve eğitimi engellemek.»

TÜS DER

Çalışma ve Maliye Bakanlıkları ile Devlet Personel Dairesi uzman temsilcilerinden oluşturulan II. Komisyon Raporunun Resmi Gazetede yayınlanmasından sonra Basına yapılan açıklama Bu raporla sendikalaşma hareketinden yoksun bırakılma eleştirilerek özetle şöyle denilmektedir.
«İşçilerin DİSK çatısı altında toplanmasından tedirgin olan MC, hemen, «Komisyon Raporunun daha yürürlüğe girmediğini, bunun için UYGULAMA KARARNAMESİ çıkarılacağını» bildirerek, kazanılmış haklarımızın durdurmayı ve giderek geri almayı hedeflemiştir.
MC'ye ve tırmanan faşizme karşı mücadeleyle sendikal özgürlükler uğrundaki mücadelenin emekten yana ileri demokratik bir iktidar mücadelesiyle birlikte yürütülmesi,
İşçi sınıfımız kazandığı bu hakları geri vermiyecektir.
YAŞASIN TÜM ÇALIŞANLARIN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ HAKLARI, ALMA MÜCADELESİ,

YAŞASIN DİSK, YAŞASIN HAS-İŞ, YAŞASIN TÜS-DER.»

ayın yorumu

Gittikçe daha geniş kitleler tekellerin egemenliğine karşı demokrasi mücadelesine giriyor. Çokuluslu şirketler ve işbirlikçileri aşırı kâr hırslarıyla kitlelerin yaşam koşullarını günden güne güçleştiriyor, adım adım faşizme gidiyorlar. Kârlarını daha da arttırmak için, emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlamaya çalışıyorlar. DİSK'e geçen işçileri işten çıkartıyor, grev ve direnişleri yasaklatıyor, onu beceremezse saldırılar, tahrikçi tertipler düzenleyerek kırmaya çalışıyor. Sarı sendikaların sahtekârlıklarını körüklüyor, bölge çalışma müdürlüklerine demokrasi aleyhtarı kişileri yerleştiriyor, gerici, faşist ya da solcu geçinen bozguncu unsurları destekliyor, koruyor ve işçilerin çalışanların üzerine saldırtıyor.

Tekellerin özü anti-demokratiktir, gericidir. Tekellerin egemenliği, burjuva demokrasisini daha da kırpar, kısıtlar. Gücü yeterse açık bir faşist rejim kurar.

Tekellerin dünya çapındaki egemenliği, yani emperyalizm, bütün imkânlarını, insanlığın barış, demokrasi ve ilerleme savaşımını önlemek için seferber etmiştir. Başta işçi sınıfı olmak üzere, köylüleri, zanaatkârları, esnafı, aydınları, gençliği ve kadınları, geri bıraktığı ülkelerin halklarını eziyor. Orta ve küçük boydaki işverenleri iflasa sürüklüyor ya da gelişmelerini kısıtlıyor.

Tekellerin sözcülüğünü yapan kişiler, örgütler, radyo, televizyon ve gazeteler, hepsi de burjuvazinin olan bir sürü parti bulunmasını demokrasiymiş gibi gösteriyorlar. Çoğulculuk, demokrasinin özü değildir. Tekellerin iktidarı, zaten kısıtlı olan grev hakkını daha da sınırlamak istiyor, sıkıştıkça sıkıyönetimlere başvuruyor, sendikaların toplu sözleşme özerkliğine saldırıp işkolu düzeyinde sözleşmeleri dayatıyor, faşist maddeleri uyguluyor. İşçilerin ekonomik, sosyal ve siyasal taleplerini elde etmek için örgütlenme ve mücadele etme haklarının kısıtlandığı bir düzen demokratik değildir.

Günümüzde yürütülen demokrasi mücadelesi, siyasal demokrasinin sınırlarını aşmakta ve ekonomik demokrasiyi de amaçlamaktadır. İşçiler ve bütün çalışanlar, örgütlenme, söz, düşünce, gösteri, basın-yayın özgürlüklerinin yanısıra ekonomik taleplerini de belirtmekten geri kalmıyorlar. Bugün ekonomik istemler, yalnızca ücret ve maaşların artışı isteğinden ibaret değildir. İşçi sınıfımız, sosyal sigortanın genişletilmesini ve yönetimin kendilerine verilmesini, kitle sağlığına gereken önemin gösterilmesini, konut sorununa çözüm getirilmesini, demokratik bir planlama yapılmasını, demokratik eğitimin gerçekleştirilmesini, işyerinin yönetimine katılma ve tekellerin ekonomisini denetleme hakkının kendilerine tanınmasını istiyorlar. İş yasasının 13, 17 ve 32'nci maddelerinin kaldırılmasını, sendikaların işyerinde çalışma olanaklarının arttırılmasını, eğitim ve yıllık ücretli izinlerin uzatılmasını, referandum hakkının yasalaştırılmasını, 1 Mayıs'ın, dayanışma grevinin, genel grevin yasaya geçirilmesini ve grev üzerindeki tüm kısıtlamaların kaldırılmasını talep ediyorlar. DİSK, işçi sınıfımızın tüm bu istemlerini topluyor, formüle ediyor, maddeleştiriyor. Bütün bu talepler, tekellerin egemenliğini kırmaya yöneliktir.

Bütün bu demokratik istekler doğrultusunda, yabancı ve işbirlikçi tekellerin ekonomi üzerindeki egemenliğini kısıtlamak için, çıkarları tekellerinkiyle çatışan herkesin, yani ulusun çoğunluğunun, işçi sınıfının yürüdüğü yolda buluşmasının, eylem birliği yapmasının önemi belirleyicidir.

Sendikalar, ilerici siyasal partiler, öğretmen dernekleri, mühendis ve mimar odaları, teknik eleman örgütleri, barolar, gazeteci dernekleri, memur dernekleri, öğrenci dernekleri, ilerici kadın hareketi, ilerici basın ve yazarlar, artan ölçüde, tekellerin egemenliğine karşı, demokrasi-barış ve ilerleme mücadelesi veriyorlar.

Bu mücadele, ulusal demokratik güçlerin bu artan eylem birliği, gelişen ve olgunlaşan bu diyaloglar, uluslararası planda verilen savaşımla bütünleşiyor, tekellerin bacaklarını daha çok titretiyor.

İşçi sınıfının en büyük kitlesel örgütleri olan sendikaların, özellikle DİSK'in demokrasi savaşımındaki rolü ve etkinliği önemli bir yer tutuyor.

Türk-İş içindeki bazı sendikaların, sendikal birliği sağlamaya ve demokrasi savaşımını güçlendirmeye yönelik DİSK'e katılma karar ve eğilimleri, savaş içinde Tunç'ların, Şide' lerin içyüzlerini görmelerinden, ak'la kara'nın her somut olayda iyice açığa çıkmasından ve işçi sınıfının uyanışından kaynaklanıyor.

İşçi sınıfımızın sendikal birliğinin güçlenmesi, DİSK'in sayıca ve nitelik itibariyle daha da gelişmesi, sınıf sendikacılığı temeli üzerinde kurulan diyalogların güç ve eylem birliğine dönüşmesi, sendikaların demokrasi savaşımındaki bu rol ve etkinliklerini daha da arttıracaktır.

Tekellerin egemenliğini sarsmak, bu egemenliği geri almak, halkımızın taleplerini gerçekleştirmek yolunda köklü demokratik dönüşümleri başarmak için ileri demokratik bir iktidar gerekiyor. İşte bu nedenle, işçi sınıfımız, kendi gerçek temsilcilerini de mecliste görmek istiyor. Yılların şartlanmışlığı üzerinde kurulan tuzaklara düşmeyen, güç ve eylem birliği bayrağını elden bırakmayan insanların, birlikte başaracakları, birlikte üstesinden gelecekleri daha pek çok sorunları var.

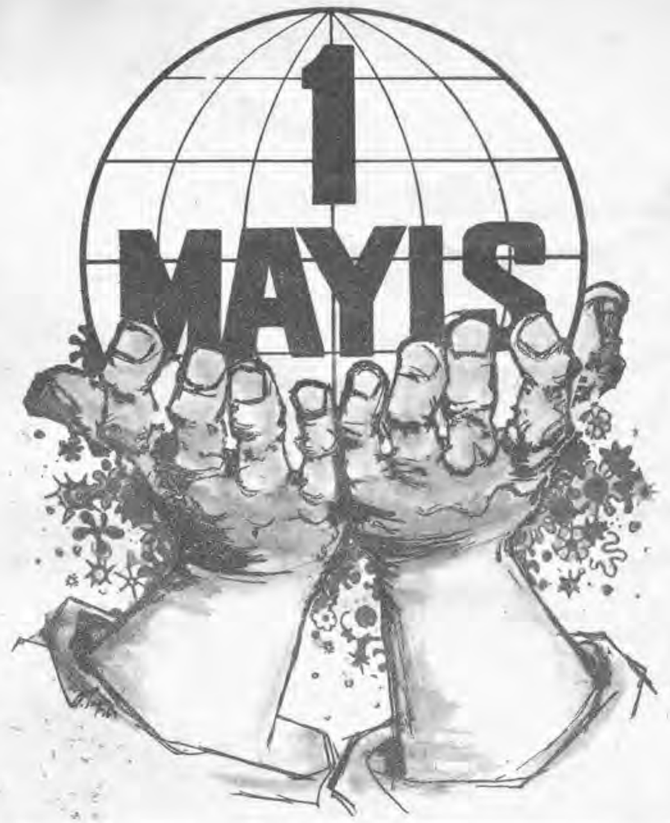
DİSK YAYINLARI

DÜZENLİ YAYINLAR

★ DİSK AJANSI (Her Salı ve Cuma günleri çıkar.)
★ DİSK AJANSI AYLIK ÖZETİ (Fransızca ve İngilizce)
★ DİSK DERGİSİ (DİSK'in aylık yayın organı.)
★ DİSK'İN SESİ (DİSK'in onbeş günlük yayın organı)

KİTAP VE BROŞÜRLER

1 — TÜRK-İŞ Çıkmazı, 1967 (Tükendi)
2 — DİSK Kuruluş Bildirisi, Anatüzüğü 1967 (Tükendi)
3 — İşçilerin Uyanışı, 1967 (Tükendi)
4 — II. Genel Kurul Çalışma Raporu, 1968 (Tükendi)
5 — Sıkıyönetim Anayasaya Aykırıdır, 1970 (Tükendi)
6 — DİSK'in 4. Mücadele Yılı, 1970 (Tükendi)
7 — TÜRK-İŞ'e Verilen Dörtlü Rapor, 1971 (Tükendi)
8 — Anayasa Mahkemesinin İptal Kararı, 1972 (Tükendi)
9 — IV. Genel Kurul Raporu, 1973 (Tükendi)
10 — Referandum, 1973 (Tükendi)
11 — Erdemir Grevinin İçyüzü, 1974 (Tükendi)
12 — Genel Af, 1974 (Tükendi)
13 — Anatüzük, 1974 (Tükendi)
14 — Ortak Pazar ve Türkiye, 1974 (Tükendi)
15 — V. Dönem Çalışma Raporu, 1975 (Tükendi)
16 — V. Genel Kurul Belgeleri, 1975
17 — Anatüzük, 1975
18 — Ana ve Emekçi Olarak İşçi Kadının El Kitabı
19 — 1 Mayıs, 1976
20 — Anatüzük, 1976
21 — Göçmen İşçiler Sorunu, 1976

DUYURU
POSTA ÇEKİ HESAP NO: 96 814

DİSK Yayınlarından elde etmek, bu yayınları sürekli izlemek ve **Basın Yayın ve Tanıtma** faaliyetlerimize maddi katkıda bulunmak isteyen dostlarımız, bağışlarını posta havalesi ile doğrudan adresimize yapabilecekleri gibi, bulundukları yerde bulunan PTT şubelerinden 96814 No. lu DİSK Posta Çeki Hesap Numarasına da yatırabilirler.

DİSK'e BAĞLI SENDİKALAR

1. **ASİŞ** 29 26 68
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 112/16
MALTEPE/ANKARA
2. **ASTER-İŞ** 28 35 10 / 11
Mimar Kemalettin Mah. Kızıltaş Sok. 7
AKSARAY/İSTANBUL
3. **BAR-DER-İŞ** 28 35 10 / 11
Laleli Mimar Kemalettin Mah. Kızıltaş Sok. 7
AKSARAY/İSTANBUL
4. **BASIN-İŞ** 22 61 97 - 27 67 37
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No: 12
CAĞALOĞLU/İSTANBUL
5. **BANK-SEN**
İstiklâl Caddesi Luvr Apt. Kat 4
TAKSİM/İSTANBUL
6. **BAYSEN-İŞ** 29 09 34
Necatibey Cad. Sezenler Sok. 1/10
YENİŞEHİR/ANKARA
7. **BESİN-İŞ** 11 58 53
Cankırı Cad. Barışta İşhanı No: 6
ANKARA
8. **DEV MADEN -SEN** 29 39 40 - 29 47 92
Necatibey Cad. Sezenler Sok. Lozan Apt
No: 2/9 YENİŞEHİR/ANKARA
9. **DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ** 18 83 61 - 25 49 56
Akay Cad. 25/5 Kat 2
BAKANLIKLAR ANKARA
10. **GAM-SEN** 45 54 96
Abdülhak Hamit Cad. No. 8 Kat 4
TAKSİM/İSTANBUL
11. **GENEL-İŞ** 17 54 59 - 17 52 53
Süleyman Sırrı Sok. 2/4
SIHHİYE/ANKARA
12. **GES-İŞ** 17 44 92
Necatibey Cad. No: 19/28 Kat: 7
YENİŞEHİR/ANKARA
13. **GIDA-İŞ** 21 30 47
Londra Asfaltı Merter Sitesi
AKSARAY/İSTANBUL
14. **HAS-İŞ** 28 26 40
İncili Çavuş Sok. Karadeniz Apt. Kat: 1
SULTANAHMET/İSTANBUL
15. **HÜRCAM-İŞ** 27 84 02
Divanyolu, Klodfarer Cad. 12/4
CAĞALOĞLU/İSTANBUL
16. **KERAMİK-İŞ** 26 49 28
Divanyolu, Klodfarer Cad. No: 12/3
CAĞALOĞLU/İSTANBUL
17. **LASTİK-İŞ** 25 42 70 - 71
Londra Asfaltı Merter Sitesi
AKSARAY/İSTANBUL
18. **MADEN-İŞ** 48 50 74 - 75 - 76
Barbaros Bulvarı No: 58/2-3-4-5
BEŞİKTAŞ/İSTANBUL
19. **TÜRKİYE PETROL VE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI** 17 48 10 - 25 15 78
İzmir Cad. Fevzi Çakmak Sok. No: 7/13-14-15 ANKARA
20. **NAKLİYAT-İŞ**
Cibali Hisaraltı Sok. No: 98
UNKAPANI/İSTANBUL
21. **TEK-İŞ** 18 89 99 - 25 31 93
Bayındır Sok. 37/6
YENİŞEHİR/ANKARA
22. **TEKNİK-İŞ** 17 52 87 - 17 84 20
İzmir Cad. No: 45/13
YENİŞEHİR/ANKARA
23. **TEKSTİL** 26 85 90
Bâbıali Cad. Sıhhiye Apt. No: 19/3
CAĞALOĞLU/İSTANBUL
24. **TİS** 25 56 87 - 18 95 15
Tuna Cad. İnkılâp Sok. İnkılâp Apt. No: 5/6-7
YENİŞEHİR ANKARA
25. **TURİZM-İŞ** 45 73 82 - 49 00 90
İstiklâl Cad. Taksim Palas 27-29/3
TAKSİM/İSTANBUL
26. **TÜMKA-İŞ** 25 42 70 - 71
Londra Asfaltı Merter Sitesi
AKSARAY/İSTANBUL
27. **YENİ HABER-İŞ** 29 63 48 - 49 29 71-16
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Tuluoğlu
Apt. No: 71/1-2 MALTEPE/ANKARA

8 Mart, Dünya
Kadınlarının
Dayanışma
Bayrağı...